

เคล็ดลับแห่งอารยธรรมสวรรค์

The Secret of Divine Civilization

พระอับดุลบฮา

Abdu'l-Baha

ศาสนาบาไฮ

แม้ว่าอารยธรรมทางวัตถุเป็นวิธีการหนึ่งสำหรับความก้าวหน้าของโลกของมนุษยชาติ กระนั้น
จนกว่าอารยธรรมนี้จะรวมกับอารยธรรมสวรรค์ ความสุขของมนุษยชาติจะไม่บรรลุผลดังปรารถนา...
อารยธรรมทางวัตถุเป็นเสมือนครอบแก้ว อารยธรรมสวรรค์คือแสงสว่างเอง และครอบแก้วที่ปราศจาก
แสงสว่างนั้นมืด อารยธรรมทางวัตถุเป็นเสมือนร่างกาย ที่ไม่ว่าจะงดงาม สง่า และสวยอย่างไร ก็ไม่มี
ชีวิต อารยธรรมสวรรค์เป็นเสมือนวิญญาณ และร่างกายได้ชีวิตจากวิญญาณ ไม่เช่นนั้นแล้วร่างกายก็
กลายเป็นศพ

Selections from the Writings of Abdu'l-Baha, p.303 พระอับดุลบฮาฮา

คำนำ

ดั่งที่แสดงนัยไว้ด้วยชื่อ “อารยธรรมสุวรรณคร” หนังสือเล่มนี้มองไกลไปกว่าอารยธรรมทางวัตถุ ซึ่งจะเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนและให้ความสงบสุขอย่างแท้จริงไม่ได้หากขาดฐานที่ตั้งอันมั่นคงของธรรมะ ในธรรมลิขิตนี้พระอัครบาทาทรงอธิบายลักษณะทางธรรมของอารยธรรมที่แท้จริง ซึ่งเป็นรากที่ ต้องเพาะให้งอกขึ้นมาจากจิตใจของมนุษย์ และจนกว่ารากธรรมะนี้จะได้รับการหล่อเลี้ยงให้เติบโต แข็งแรง มนุษย์ยังคงต้องสมรรถภาพในการสร้างอารยธรรมสุวรรณคร และอารยธรรมทางวัตถุโดยลำพัง จะเป็นภัย

พระอัครบาทาทรงชี้ให้เห็นอุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวางความเจริญก้าวหน้าของเปอร์เซีย (อิหร่าน) รวมถึงความโง่เขลา ความบ้าคลั่งศาสนา และการต่อต้านสิ่งๆ ที่มาจากต่างชาติอย่างหลับลัษณะตา พระองค์ทรงเสนอแนวทางสำหรับการฟื้นฟูเปอร์เซียโดยอิงอยู่กับการให้การศึกษาประชาชนอย่างทั่วถึง การอบรมศาสตร์สาขาต่างๆ ซึ่งต้องผสมผสานกับการอบรมศึกษาหลักธรรมคำสอนในคัมภีร์ของศาสนา เป็นการประสานพลังของศาสนาและวิทยาศาสตร์ และดั่งนั้นทรงสนับสนุนให้ใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ พระองค์ทรงปราถนาเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับความมั่งคั่งและแนะนำการใช้ ความมั่งคั่งให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทรงสนับสนุนการปกครองที่มีการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาโดย ประชาชน และอธิบายคุณสมบัติที่จำเป็นของสมาชิกรัฐสภา อีกทั้งคุณลักษณะของบุคคลประเภทต่างๆ ที่สามารถช่วยการพัฒนาชาติบ้านเมือง ซึ่งในที่สุดแล้วก็ต้องอาศัยปัญญาและความยุติธรรมของรัฐบาล นอกจากนี้พระองค์ทรงปรามการสะสมอาวุธยุทโธปกรณ์และการเพิ่มแสนยานุภาพทางทหาร ซึ่งจะเป็น ภาระอันหนักหน่วงของประชาชนและถ่วงความเจริญของชาติ และเหนืออื่นใดทรงเน้นอานุภาพของ ศาสนา ซึ่งเป็นทั้งแรงบันดาลใจสำหรับบุคคล และเป็นพลังที่ทรงอำนาจที่สุดที่สามารถทำให้ประชาชน สามัคคีกันด้วยใจจริง และความสามัคคีที่จริงใจนี่คือพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับความเจริญรุ่งเรืองของชาติ

ในธรรมลิขิตเล่มนี้พระอัครบาทาทรงตรัสต่อประชาชนและผู้ปกครองทั้งหลายเปอร์เซีย ที่จม ปลัดอยู่กับความเสื่อมโทรมของประเทศ แม้จะทรงแทรกคำติเตียนซึ่งยากที่จะหลีกเลี่ยงในการชี้ให้เห็น ข้อบกพร่อง แต่ด้วยสำนวนโวหารที่อ่อนโยนและนุ่มนวลของพระองค์ คำติเตียนจึงดูเหมือนจะเป็นการ อบรมด้วยความรัก ความเมตตาและความห่วงใยเสียมากกว่า การอภิปรายที่สิ้นไหวของพระองค์ซึ่ง นอกจะชวนให้เพลิดเพลิด ยังแฝงความลึกซึ้งและเหตุผลที่มีน้ำหนักที่ทั้งจับใจและกระตุ้นปัญญา อย่าง มีพลังที่จะปลุกชนชาติเปอร์เซียและชนชาติอื่นๆ ที่จิตวิญญาณยังไม่ตายซาก ให้ตื่นขึ้นมาจากความ เชื่องซึม แม้เปอร์เซียจะมีอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งเป็นการเหมาะสมที่พระองค์จะอ้างถึงวจนะ ในคัมภีร์โครอานมาประกอบการอภิปราย เนื้อหาโดยรวมแล้วให้คำแนะนำและข้อคิด ที่สามารถ นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการพัฒนาชาติของทุกประเทศ ไม่ว่าจะประเทศนั้นจะมีศาสนาอะไรเป็นศาสนา

ประจำชาติ นี้สะท้อนถึงวิสัยทัศน์อันกว้างไกลและเป็นสากลของพระอับดุลบาฮา ที่ทรงคาดการณ์และ
เสนอวิธีแก้ปัญหามากมายที่สังคมสมัยใหม่เผชิญอยู่ เพราะทรงลิขิตธรรมลิขิตนี้ไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ.1875
เมื่อพระองค์มีอายุเพียง 31 ปี

เคล็ดลับแห่งอารยธรรมสวรรค์

ในนามของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงเมตตา พระผู้ทรงปรานี

ขอความสรรเสริญและขอบคุณจงมีแด่พระผู้ทรงบริหาร ที่จากสภาวะทั้งปวงที่ดำรงอยู่ทรงเลือกให้เกิดวิวัฒนาการของมนุษย์ด้วยสติปัญญาและอัจฉริยภาพ ซึ่งเป็นสองประทีปที่เรืองรองที่สุดในทั้งสองภพ โดยปฏิบัติการของพรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่นี้ พระองค์ทรงให้รูปทรงวิเศษใหม่ ๆ ปรากฏขึ้นมาในกระจกแห่งสรรพโลกในทุกยุค หากเรามองดูสรรพโลกตามความเป็นจริง จะเห็นได้ชัดว่าที่ผ่านมาแต่ละยุค วิหารแห่งการดำรงอยู่ได้รับการประดับอยู่ตลอดด้วยกรุณาธิคุณใหม่ เติบด้วยความงดงามที่แปรเปลี่ยนไปเสมอ ซึ่งมาจากอัจฉริยภาพและพลังของความคิด

ตราสัญลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ลำดับที่หนึ่งของสรรพโลก และอยู่ในตำแหน่งที่หนึ่ง มีความสำคัญกว่าทุกสรรพสิ่ง ที่เป็นพยานต่อสิ่งนี้คือคำสอนศักดิ์สิทธิ์ “พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างปัญญาก่อนสิ่งอื่นใด” ตั้งแต่รุ่งอรุณของสรรพโลก ปัญญาถูกเปิดเผยไว้ในตัวตนของมนุษย์

ขอความวิสุทธิจึงมีแด่พระผู้เป็นนาย ผู้ทรงทำให้โลกแห่งความมืดของเราเป็นที่อิจฉาของโลกแห่งความสว่างด้วยรังสีที่เจิดจ้าของพลังสวรรค์ที่แปลกประหลาดนี้ : “และพิภพจะส่องแสงของพระผู้เป็นนายของเธอ” (1) ขอความบริสุทธิ์และความสูงส่งจงมีแด่พระองค์ ผู้ทรงบันดาลให้ธรรมชาติของมนุษย์เป็นอรุโณทัยแห่งกรุณาธิคุณที่ไร้ขอบเขตนี้ : “พระผู้เป็นเจ้าแห่งความปรานีทรงสอนคัมภีร์โบราณ ทรงสร้างมนุษย์ และสอนมนุษย์ให้รู้จักพูด” (2)

ดูกร เจ้าผู้มีปัญญาที่จะรู้! จงยกมือขึ้นวิงวอนนภาแห่งพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว และต่อมตัวด้วยความต่ำต้อยต่อหน้าพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์สำหรับพรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ และวิงวอนพระองค์ให้ช่วยเหลือเราในยุคปัจจุบันนี้ จนกว่าแรงขับจากพระผู้เป็นเจ้าจะเรื่องออกมาจากมโนธรรมของมนุษยชาติ และไฟที่จุดโดยพระผู้เป็นเจ้านี้ที่ฝากฝังไว้กับหัวใจของมนุษย์ จะไม่มีวันมอดดับ

จงพิจารณาอย่างรอบคอบ : ปรากฏการณ์ทั้งหมดเหล่านี้ที่แปรเปลี่ยนอย่างมาก แนวความคิดเหล่านี้ ความรู้ที่ กระบวนวิธีทางเทคนิคและระบบเปรียญเหล่านี้ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ อุตสาหกรรม และสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเหล่านี้ ล้วนมาจากปัญญาของมนุษย์ สิ่งใดก็ตามที่มนุษย์เสี่ยงลงลึกไปในทะเลที่ไร้ฝั่งนี้ ล้าเลิศกว่าสิ่งอื่นทั้งหมด **ความสุขและความภาคภูมิใจของชาติอยู่ที่ว่า ชาตินั้นได้ส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์บนนภาที่สูงส่งแห่งความรู้ “ผู้ที่มีความรู้และผู้ที่ไม่มีความรู้จะได้รับการปฏิบัติเหมือนกันหรือ?”** (3) เกิดดีและความดีเด่นของบุคคลอยู่ที่ว่า ท่ามกลางประชาชนมากมายในโลกเขาได้กลายเป็นบ่อเกิดของประโยชน์ทางสังคม มีความโอบอ้อมอารีที่จินตนาการได้ที่กว้างใหญ่กว่าการที่บุคคลหนึ่ง เมื่อมองดูภายในตัวเองแล้วพบว่า โดยกรุณาธิคุณที่คำจูนของพระผู้เป็นเจ้า เขาได้กลายเป็นเหตุของสันติภาพ

และความผาสุก ความสุขและประโยชน์สำหรับเพื่อนมนุษย์? ไม่มี พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวเป็นพยาน ไม่มีความสุขที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่มีชีวิตที่บริบูรณ์กว่า

อีกนานเท่าไรเราจะร่อนไปกับปีกแห่งกิเลสและตัณหาที่ไร้สาระ อีกนานเท่าไรเราจะใช้วันเวลาของเราเหมือนกับคนป่าเถื่อนในกันบึงแห่งความเขลาและความน่าขยะแขยง? พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานดวงตาให้เรา เพื่อที่เราจะได้มองโลกรอบๆ ตัวเรา และจับสิ่งใดก็ตามที่จะพัฒนาอารยธรรมและศิลปะของการดำเนินชีวิต พระองค์ทรงประทานหูให้เรา เพื่อที่เราจะได้ยินและได้รับประโยชน์จากอัจฉริยภาพของนักวิชาการและนักปรัชญาทั้งหลาย และลุกขึ้นส่งเสริมและปฏิบัติตามนั้น เราได้รับการประสาทด้วยประสาทสัมผัสและความสามารถ เพื่ออุทิศต่อการรับใช้ประโยชน์โดยรวม เพื่อว่าด้วยความโดดเด่นเหนือกว่าสิ่งมีชีวิตรูปแบบอื่นทั้งหมดในด้านารสังเกตเห็นและเหตุผล เราจะตรากตรำทุกเวลาและทุกสายงานไม่ว่าจะเป็นโอกาสใหญ่หรือเล็ก ธรรมดาหรือไม่ธรรมดา จนกว่ามวลมนุษยชาติจะถูกรวบรวมอย่างปลอดภัยเข้ามาในปรากรที่ลุล้ำไม่ได้แห่งความรู้ เราควรก่อตั้งรากฐานใหม่ๆ สำหรับความสุขของมนุษย์อย่างต่อเนื่อง สร้างและส่งเสริมเครื่องมือใหม่ๆ เพื่อจุดหมายนี้ ช่างล้ำเลิศและเป็นเกียรติสำหรับมนุษย์เพียงใดหากเขาลุกขึ้นทำสิ่งที่ตนรับผิดชอบให้ลุล่วง ช่างน่าเวทนาและน่ารังเกียจเพียงไรหากเขาปิดตาไม่แลดูความผาสุกของสังคม และใช้ชีวิตที่ล้ำค่าของตนอย่างสูญเปล่าไปกับการไขว่คว้าประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวและข้อได้เปรียบของตน ความสุขที่ยิ่งใหญ่เป็นของมนุษย์ และเขาได้เห็นสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้าในโลกและในวิญญาณของมนุษย์ หากเขาควมบ้าแห่งความพยายามอันสูงส่งในสมรรถภูมิแห่งอารยธรรมและความยุติธรรม “เราจะแสดงสัญลักษณ์ของเราในโลกและในตัวพวกเขาเองให้พวกเขาเห็นอย่างแน่นอน” (4)

และความน่าเวทนาที่สุดของมนุษย์นั้นคือ การที่เขาใช้ชีวิตอย่างเฉื่อยเฉะ เย็นชา เบื่อหน่ายยุ่งเกี่ยวกับความต้องการใฝ่ต่ำของตนเท่านั้น เมื่อมนุษย์เป็นดังนี้ เขามีชีวิตอยู่ในความเขลาและป่าเถื่อนที่สุด จมลึกลงไปยังกว่าสัตว์ป่าที่ก้าวร้าว “พวกเขาเป็นเสมือนคนก้าวร้าว : ไซแล้ว พวกเขาหลงไปไกลกว่า...เพราะในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า สัตว์ป่าคือคนหูหนวก คนใบ้ ที่ไม่เข้าใจ” (5)

บัดนี้เราต้องมุ่งมั่นอย่างสูงที่จะจับเครื่องมือทั้งหมดที่ส่งเสริมสันติภาพ ความผาสุกและความสุข ความรู้ วัฒนธรรมและอุตสาหกรรม เกียรติ ค่านิยมและสถานะของมวลมนุษยชาติ ดังนี้โดยน้ำอันชุ่มฉ่ำแห่งเจตนาที่บริสุทธิ์และความพยายามที่ไม่เห็นแก่ตัว พื้นดินแห่งศักยภาพของมนุษย์จะออกดอกด้วยความล้ำเลิศของตนที่แฝงอยู่ และบานออกมาเป็นคุณสมบัติที่น่าสรรเสริญต่างๆ งอกงามและเจริญเติบโต จนกระทั่งกลายเป็นคู่แข่งกับสวนดอกกุหลาบแห่งความรู้ที่เป็นของบรรพบุรุษของเรา เมื่อ

นั้นดินแดนเปอร์เซียที่ศักดิ์สิทธิ์นี้จะกลายเป็นศูนย์กลางแห่งความสมบูรณ์ของมนุษย์ในทุกความหมาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นอารยธรรมโลกอย่างบริบูรณ์ราวกับอยู่ในกระจก

ความสรรเสริญและเกียรติทั้งหมดจะมีแต่อรุโณทัยแห่งอัจฉริยภาพของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นที่รุ่งอรุณแห่งการเปิดเผยพระธรรม (พระโมฮัมหมัด) และแต่บรรดาผู้สืบเชื้อสายที่ศักดิ์สิทธิ์มาจากพระองค์ เนื่องด้วยโดยรังสีที่แผ่กว้างของอัจฉริยภาพสุดยอดของพระองค์ ความรู้สากลของพระองค์ คนป่าเถื่อนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในยาสริบ (เมดินา) และบาสะ (เมกกะ) ถูกดึงขึ้นมาจากกันบึงแห่งความเขลาในเวลาสั้นๆ อย่างน่าอัศจรรย์ ขึ้นไปสู่ยอดสุดแห่งวิชา กลายเป็นศูนย์กลางแห่งศิลปะและวิทยาศาสตร์และความสมบูรณ์ของมนุษย์ และดวงดาวแห่งความสุขและอารยธรรมที่แท้จริง ที่ส่องแสงไปทั่วขอบฟ้าของโลก

ฝาบาทกษัตริย์ซาห์ในเวลา (ค.ศ. 1875) มุ่งมั่นที่จะนำมาซึ่งความก้าวหน้า ความผาสุกและสวัสดิภาพของประชาชนชาวเปอร์เซีย และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศของพวกเขา พระองค์ทรงแสดงให้เห็นพลังงานและใจที่เป็นธรรมในการยื่นความช่วยเหลือให้แก่ข้าแผ่นดิน โดยหวังว่าด้วยแสงสว่างแห่งความยุติธรรม พระองค์จะทำให้อิหร่านเป็นที่อิจฉาของโลกตะวันออกและโลกตะวันตก และสูบฉีดความกระตือรือร้นอันละมุนให้ไหลไปตามเส้นเลือดดำของประชาชนอิหร่านอีกครั้ง ดังที่เป็นลักษณะของยุคแรกๆ ที่ยิ่งใหญ่ของเปอร์เซีย ด้วยเหตุผลนี้ซึ่งเป็นที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่ยังเห็น ผู้เขียนรู้สึกจำเป็นที่จะต้องเขียนคำแถลงอย่างย่อเกี่ยวกับปัญหาที่รบกวนจำนวนหนึ่ง เพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นและเป็นการยกย่องความอุตสาหะอันสูงส่งนี้ของกษัตริย์ซาห์ เพื่อจะสาธิตว่าจุดประสงค์เดียวของผู้เขียนคือการส่งเสริมความผาสุกโดยรวม ผู้เขียนจึงไม่ขอแสดงชื่อของตน (6) เนื่องด้วยผู้เขียนเชื่อว่าการชี้แนะไปสู่ความชอบธรรมในตัวเองคือการกระทำที่ชอบธรรม ผู้เขียนจึงขอเสนอคำแนะนำบางคำเหล่านี้ให้แก่บุตรหลานของประเทศของผู้เขียน ซึ่งเป็นถ้อยคำที่พูดเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และพูดด้วยดวงจิตของมิตรที่ซื่อสัตย์ พระผู้เป็นนายของเรา พระผู้ทรงรู้ทุกสิ่ง เป็นพยานว่า คนรับใช้ผู้นี้ไม่แสวงหาสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ดีและถูกต้อง เพราะผู้เขียนซึ่งเป็นคนพเนจรในทะเลทรายแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า ได้เข้ามาในอาณาจักรที่มีแห่งการปฏิเสศหรือตกลง สรรเสริญหรือตำหนิ ไม่สามารถแตะผู้เขียนได้ “เราหล่อเลี้ยงวิญญาณของพวกเจ้าเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า เรามีได้แสวงหาสิ่งชดเชยหรือคำขอบคุณจากเจ้า” (7)

“เมื่อถูกผ้าคลุม กระนั้นปากกาเขียนไปตามบัญชา มักกระโดดไปข้างหน้า กระนั้นผู้ซึ่งถูกซ่อนเร้น”

ดูกร ประชาชนของเปอร์เซีย! จงมองหาหน้าแห่งความสำเร็จที่เล่าเกี่ยวกับอีกสมัยหนึ่งซึ่งผ่านมานานแล้ว จงอ่านหน้าเหล่านั้นและประหลาดใจ จงดูภาพที่ยิ่งใหญ่ ในสมัยนั้นอิหร่านเป็นเสมือน

หัวใจของโลก เธอเป็นคบไฟที่ลุกอย่างสว่างไสวในที่ชุมนุมของมนุษยชาติ อำนาจและความรุ่งโรจน์ของเธอส่องแสงออกไปเหมือนกับยามเช้าบนขอบฟ้าของโลก และความอำไพแห่งวิชาของเธอทอดรังสีไปยังโลกตะวันออกและโลกตะวันตก ชาวเกี่ยวกับจักรวรรดิที่กว้างใหญ่ของบรรดาผู้ที่สวมใส่มงกุฏของเธอ ได้ยืมไปถึงแม้แต่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในชั่วโลกเหนือ และชื่อเสียงอันน่าเกรงขามของกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลายของเธอ ได้สยบบรรดาผู้ปกครองกรีซและโรม นักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลกพิศวงต่ออัจฉริยภาพของการปกครองของเปอร์เซีย และระบบการปกครองของเธอได้กลายเป็นแบบอย่างสำหรับกษัตริย์ทั้งหมดในสี่ทวีปที่รู้จักกันตอนนั้น เปอร์เซียโดดเด่นท่ามกลางชนชาติทั้งหมดในเรื่องขอบเขตของอาณาจักรของเธอ เธอได้รับเกียรติจากทุกคนในเรื่องวัฒนธรรมที่น่าสรรเสริญและอารยธรรม เธอเป็นใจกลางสำคัญของโลก เป็นบ่อเกิดและศูนย์กลางของวิทยาศาสตร์และศิลปะทั้งหลาย เป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งประดิษฐ์และการค้นพบที่ยิ่งใหญ่ เป็นเหมือนที่อุดมด้วยคุณความดีและความสมบูรณ์ของมนุษย์ สติปัญญาและอัจฉริยภาพของสมาชิกรายบุคคลของชาติที่ล้ำเลิศนี้ ฉงนปัญญาของชนชาติอื่นๆ ความฉลาดปราดเปรื่องที่เป็นลักษณะของเชื้อชาติที่ประเสริฐนี้ปลูกเร้าทั่วโลกให้อัจฉา

นอกจากเรื่องที่บ้านทีกไว้ในประวัติศาสตร์ของเปอร์เซีย เป็นที่กล่าวไว้ในคัมภีร์เก่าซึ่งยอมรับกันในหมู่ชนชาติยุโรปทั้งหมดว่าศักดิ์สิทธิ์และเป็นของจริงว่า ในสมัยของไซรัสซึ่งในวรรณกรรมของอิหร่านเรียกชื่อวามาร์มาน ผู้เป็นบุตรของเอสฟานเดียร์ จักรวรรดิเปอร์เซียสามารถหกลีบส่วนนครอบคลุมจากตอนในของอินเดียและจีนไปถึงสุดเขตแดนของเยเมนและเอธิโอเปีย (8) บ้านทีกของชาวกรีกเล่าไว้เช่นกันว่า ประมุขผู้ทะนงนี้รุกรานพวกเขาด้วยกองทัพจำนวนนับไม่ถ้วน และหลายอาณาจักรที่มีชัยมาตลอดของพวกเขาจนกลายเป็นผุยผง เขาทำให้เสาชของรัฐบาลทั้งหมดสั่นคลอน ตามผลงานวรรณกรรมอาหรับที่เชื่อถือได้นั้นคือประวัติศาสตร์ของอาโบลฟีดา เขายึดครองโลกทั้งหมดที่รู้จักกัน ทำนองเดียวกันเป็นที่บันทึกไว้วรรณกรรมนี้และที่อื่นว่า พีเรียดุน ผู้เป็นกษัตริย์องค์หนึ่งแห่งราชวงศ์พิซาดาดิยาน ซึ่งพิเศษไม่เหมือนผู้ปกครองทั้งหมดที่มาก่อนและหลังเขาในด้านความสมบูรณ์ในตัว พลังความสามารถในการใช้วิจารณ์ญาณ ขอบเขตความรู้ และชัยชนะติดต่อกันมาเป็นลำดับที่ยาวนาน เขาได้แบ่งโลกทั้งหมดที่รู้จักกันให้แก่โอรสสามคน

ตามที่เป็นพยานโดยประวัติการณ์ของชนชาติต่างๆ ที่เรื่อนามที่สุดของโลก รัฐบาลแรกที่ก่อตั้งบนโลก จักรวรรดิหัวแถวที่จัดตั้งขึ้นในหมู่ชาติทั้งหลาย คือบัลลังก์และมงกุฏของเปอร์เซีย

ดูกร ประชาชนของเปอร์เซีย! จงตื่นขึ้นจากการนอนหลับด้วยความเมา! จงลุกขึ้นมาจากความเฉื่อยชา! จงเป็นธรรมในการวินิจฉัย ความรักเกียรติจะยอมให้ดินแดนศักดิ์สิทธิ์นี้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นแหล่งกำเนิดของอารยธรรมโลก เป็นบ่อเกิดของความรุ่งโรจน์และความเบิกบานสำหรับมวลมนุษยชาติ เป็นที่อิจฉาของโลกตะวันออกและโลกตะวันตก ตกอยู่ในสภาพที่น่าสงสาร เป็นที่ติเตียนของทุกชาติหรือ? เปอร์เซียครั้งหนึ่งเคยเป็นชนชาติที่ประเสริฐสุด : เจ้าจะยอมให้ประวัติศาสตร์ร่วมสมัยบันทึก

สภาพเสื่อมศีลธรรมเวลานี้ของเปอร์เซียไว้อีกหลายยุคหรือ? เจ้าจะพอใจกับความน่าสมเพชของเปอร์เซียในปัจจุบันหรือ ในเมื่อครั้งหนึ่งเธอเคยเป็นดินแดนที่น่าปรารถนาของมวลมนุษยชาติ? บัดนี้เพราะความเกียจคร้านอย่างน่าดูถูกนี้ ความไม่ดิ้นรนต่อสู้นี้ ความเขลาเป็นที่สุดนี้ เปอร์เซียต้องถูกนับว่าเป็นชาติที่ล้าหลังที่สุดหรือ?

ในยุคสมัยที่ผ่านไปนานแล้ว ไม่ใช่ประชาชนของเปอร์เซียหรือที่เป็นหัวและอยู่ข้างหน้าในเรื่องของสติปัญญาและอัจฉริยภาพ? โดยคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขามิได้ส่องแสงเหมือนดวงตะวันจากขอบฟ้าแห่งความรู้หรือ? เป็นอย่างไรที่ปัจจุบันนี้เราพอใจกับสภาพที่น่าเวทนามนี้ หมกมุ่นอยู่กับระคะ ปิดตาตัวเองไม่ให้เห็นความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งที่น่ายินดีในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า และใจจดจ่ออยู่กับเรื่องที่เราเห็นแก่ตัวของเรา และหาประโยชน์ให้กับตนเองอย่างต่ำช้า?

ดินแดนที่งดงามนี้ครั้งหนึ่งเคยเป็นตะเกียงที่ฉายรังสีแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า วิทยาศาสตร์และศิลปะ ความประเสริฐและความสำเร็จอย่างสูง อัจฉริยภาพและความกล้าหาญ ปัจจุบันนี้เพราะความเกียจคร้านและเฉื่อยชาของประชาชนของเธอ ความเชื่องซึม แนวทางดำเนินชีวิตที่ไม่มีวินัย ไร้ความภาคภูมิใจ ไร้ความทะเยอทะยาน โชดชะตาที่สว่างไสวของเธอจึงถูกบดบังจนมืด แสงสว่างของเธอได้หันไปหาความมืด “นภาทั้งเจ็ดและพิภพทั้งเจ็ดร่ำไห้ต่อผู้ทรงอำนาจ เมื่อเขาถูกทำให้ต่ำลง”

ไม่ควรจินตนาการว่าประชาชนของเปอร์เซียเป็นคนที่ไม่ฉลาด หรือว่าพวกเขาต้องดีกว่าคนอื่นในเรื่องของความเข้าใจและการสังเกตเห็น ปัญญาแต่กำเนิด การรู้ด้วยใจและอัจฉริยภาพ หรือความสามารถที่มีมาแต่เกิด พระผู้เป็นเจ้าทรงห้าม! ในทางตรงกันข้ามพวกเขาเหนือกว่าชนชาติอื่นทั้งหมดในด้านพรสวรรค์ที่ประสาทมาโดยกำเนิด ยิ่งกว่านั้นจากมุมมองทางภูมิอากาศที่ไม่หนาวหรือร้อนเกินไปและความงามทางธรรมชาติ ข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และดินที่อุดมของเปอร์เซีย เธอเองได้รับพรในระดับสูงสุด อย่างไรก็ตามสิ่งที่จำเป็นรีบด่วนสำหรับเปอร์เซียคือ การใคร่ครวญอย่างลึกซึ้ง การกระทำที่มุ่งมั่น การฝึกฝน แรงบันดาลใจและกำลังใจ ประชาชนเปอร์เซียต้องออกแรงพยายามสุด ๆ และได้รับการปลุกสำนึกในความภาคภูมิใจ

ปัจจุบันทั่วทั้งห้าทวีปของโลก ที่มีชื่อเสียงทางด้านกฎหมายและระบบ การปกครองและการพาณิชย์ ศิลปะและอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ ปรัชญาและการศึกษา คือยุโรปและส่วนใหญ่ของอเมริกากระนั้นในสมัยโบราณพวกเขาเหล่านี้คือชนชาติที่ป่าเถื่อนที่สุดของโลก โงเขลาและดุดันที่สุด และถึงกับถูกตราว่าเป็นคนป่าเถื่อน นั่นคือหยาบคายและไร้อารยธรรมเป็นที่สุด ยิ่งกว่านั้นตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ห้าถึงสิบห้า ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่นิยามไว้ว่าเป็นยุคกลาง การดิ้นรนต่อสู้ที่น่ากลัวและความอลหม่านที่ดูเดือด การเผชิญหน้ากันอย่างไร้ปราณีและการกระทำที่น่าสยง เป็นเรื่องปกติในหมู่ชนชาติทั้งหลายของยุโรป จนชาวยุโรปพรรณนาสิบศตวรรษนี้ไว้อย่างถูกต้องว่าเป็นยุคมืด ที่จริงแล้วนั้นความก้าวหน้าและอารยธรรมของยุโรปได้รับการปูพื้นไว้ในคริสต์ศตวรรษที่สิบห้า และนับจากเวลานี้

ไป วัฒนธรรมทั้งหมดของยุโรปอันเป็นที่ประจักษ์ในปัจจุบัน อยู่ภายใต้แรงกระตุ้นของผู้มีปัญญาที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย และเป็นผลมาจากการขยายแนวของความรู้และความพยายามที่ขยันขันแข็งและทะเยอทะยานในกระบวนการพัฒนา

ปัจจุบันนี้โดยคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าและอิทธิพลทางธรรมของพระศาสนาของพระองค์ ผู้ปกครองที่จิตใจเป็นธรรมของอิหร่านได้รวบรวมประชาชนของตนไว้ภายใต้ชายคาแห่งความยุติธรรม และความจริงใจในจุดประสงค์ของจักรพรรดิได้แสดงตนออกมาในการกระทำเยี่ยงกษัตริย์ด้วยหวังว่ารัชกาลของตนจะเทียบได้กับอดีตที่รุ่งโรจน์ เขาได้พยายามสถาปนาความเป็นธรรมและความชอบธรรม ทำนุบำรุงการศึกษาและกระบวนการอารยธรรมทั่วทั้งดินแดนที่ประเสริฐนี้ และทำสิ่งใดก็ตามที่จะรับประกันความก้าวหน้าของดินแดนให้ได้ตามศักยภาพ ไม่เคยมาก่อนจนกระทั่งบัดนี้ที่เราได้เห็นกษัตริย์ที่อับปางเหินของกิจการต่างๆไว้ในมือที่สามารถของตน ซึ่งความมุ่งมั่นที่สูงส่งของเขาเป็นที่พึงสำหรับความผาสุกของข้าแผ่นดินทั้งปวง เขาพยายามในการฝึกฝนและทำนุบำรุงประชาชนอย่างคู่ควรกับที่ตนเป็นเสมือนบิดาผู้ให้คุณ พยายามรับประกันความผาสุกและความสงบในจิตใจของพวกเขา แสดงความห่วงใยประโยชน์ของพวกเขาอย่างพอเหมาะ ดังนั้นคนรับใช้ผู้ดีและบรรดาผู้ที่เป็นเหมือนเรายังคงเงยบอญุ่ อย่างไรก็ตามเวลานี้เป็นที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่ยังเห็นว่า กษัตริย์ซาร์ห์มุ่งมั่นที่จะสถาปนารัฐบาลที่ยุติธรรมด้วยตนเอง สร้างความก้าวหน้าให้แก่ข้าแผ่นดินทั้งหมด เจตนาที่น่านับถือของกษัตริย์ซาร์ห์กระตุ้นให้มีการลิขิตคำแถลงนี้

แปลกจริง ๆ แทนที่จะขอบคุณสำหรับความอารีนี้ซึ่งความจริงแล้วมาจากคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธานุภาพ โดยการลุกขึ้นด้วยความรู้คุณและความกระตือรือร้น และอธิษฐานขอให้จุดประสงค์อันประเสริฐเหล่านี้ทวีจำนวนขึ้นรายวัน ในทางตรงกันข้ามบางคนซึ่งการใช้เหตุผลของพวกเขาเฉยใจเพราะแรงจูงใจส่วนตัว การหยิ่งเหิงของพวกเขาพรั่มัวเพราะประโยชน์ส่วนตัวและหลงตัวพลังงานของพวกเขาอุทิศให้แก่การรับใช้กิเลสของตน สำนึกในความภาคภูมิของพวกเขาวิปริตไปเป็นความรักที่จะเป็นผู้นำ พวกเขาจึงชูธงแห่งการต่อต้านและบ่นเสียงดัง จนกระทั่งเวลานี้พวกเขายังตำหนิกษัตริย์ซาร์ห์ที่ไม่ริเริ่มด้วยตนเองที่จะทำงานเพื่อความผาสุกของประชาชน และไม่พยายามนำมาซึ่งสันติภาพและความสุข บัดนี้กษัตริย์ซาร์ห์ได้เริ่มต้นแผนที่ยิ่งใหญ่นี้ พวกเขาจึงเปลี่ยนท่าที บางคนกล่าวว่าสิ่งเหล่านี้เป็นวิธีแปลกใหม่และเป็นของต่างชาติ ไม่สัมพันธ์กับความต้องการในปัจจุบันและธรรมเนียมที่นับถือกันมานานของเปอร์เซีย บางคนรวบรวมมวลชนที่ช่วยตัวเองไม่ได้ และไม่รู้อะไรเกี่ยวกับศาสนาหรือกฎและหลักธรรมพื้นฐานของศาสนา และดังนั้นจึงไม่สามารถแยกแยะ แล้วบอกพวกเขาว่าวิธีสมัยใหม่เหล่านี้เป็นวิธีปฏิบัติของชนชาติทั้งหลายที่ไม่มีศาสนา ขัดกับมาตรฐานของความศรัทธาที่แท้จริงที่นับถือกัน และเพิ่มเติมคำพูดว่า “ผู้ที่เปลี่ยนแบบชนชาติอื่นคือหนึ่งในพวกเขา” กลุ่มหนึ่งยืนกรานว่า การปฏิรูปดังกล่าวควรเดินหน้าไปที่ละขั้นโดยการอภิปรายไตร่ตรองอย่างถ่วงท่วง ไม่

อนุญาตให้รีบร้อน อีกกลุ่มหนึ่งยืนยันว่ามาตรการที่ชาวเปอร์เซียคิดเองเท่านั้นที่ควรนำมาใช้ และพวกเขาควรปฏิรูปการบริหารการปกครอง ระบบการศึกษา และสภาพความเป็นอยู่ทางวัฒนธรรมด้วยตนเอง ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องยืมการปรับปรุงมาจากชาติอื่นๆ กล่าวโดยย่อทุกกลุ่มไปตามสิ่งที่ตนหลงคิดไปเอง

ดูกร ประชาชนของเปอร์เซีย! เจ้าจะหลงทางไปอีกนานเท่าไร? ความสับสนของเจ้าต้องยืนนานแค่ไหน? ความขัดแย้งทางความคิดเห็นนี้ ความเป็นปรปักษ์ที่ไร้ประโยชน์นี้ ความเขลาเหล่านี้ การไม่ยอมคิดนี้ จะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าไร? คนอื่นๆ ตื่นตัว และเรานอนหลับลึกโดยไม่ฝัน ชาติอื่นๆ กำลังพยายามทุกอย่างที่จะปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของตน แต่เราติดกับดักอยู่ในกิเลสและการตามใจตัวเอง และทุกก้าวเราเข้าไปติดกับดักใหม่

พระผู้เป็นเจ้าเป็นพยานให้เราว่า เราไม่มีแรงจูงใจแอบแฝงในการลิขิตเรื่องนี้ เรามีได้พยายามจะประจบใครหรือดึงดูใครให้มาหาเรา หรือจะหาประโยชน์ทางวัตถุใดๆ ในเรื่องนี้ เราพูดในฐานะที่เป็นผู้ที่ปรารถนาความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจังเท่านั้น เพราะเราได้ละสายตาจากโลกและประชาชนทั้งหลายของโลก และแสวงหาที่พักพิงในที่กำบังแห่งการดูแลเอาใจใส่ของพระผู้เป็นนาย “เราไม่ได้ขอให้เจ้าจ่ายสำหรับสิ่งนี้...รางวัลของเราได้จากพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น” (9)

บรรดาผู้ที่ยืนยันว่าแนวความคิดสมัยใหม่เหล่านี้ ใช้นับประเทศอื่นๆ เท่านั้นและไม่ใช้เรื่องของอิหร่าน ไม่ตอบสนองความจำเป็นหรือเหมาะกับวิถีชีวิตของอิหร่าน โดยไม่คำนึงถึงความจริงที่ว่า ชาติอื่นๆ ครั้งหนึ่งก็เคยเป็นอย่างที่เราเป็นตอนนี้ ระบบและกระบวนการใหม่ๆ เหล่านี้ วิสาหกิจที่ก้าวหน้าเหล่านี้ ไม่ได้ส่งเสริมความก้าวหน้าของประเทศเหล่านั้นหรือ? มีภัยอันใดต่อประชาชนชาวยุโรปที่นำมาตรการเหล่านี้มาใช้หรือ? หรือว่าโดยวิธีเหล่านี้ชาวยุโรปได้ขึ้นไปถึงระดับสูงสุดของพัฒนาการทางวัตถุ? ไม่จริงหรือที่ประชาชนของเปอร์เซียได้ดำเนินชีวิตมาหลายศตวรรษอย่างที่เราเห็นพวกเขาดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งเป็นไปตามแบบแผนในอดีต? มีประโยชน์ใดให้เห็น มีความก้าวหน้าใดเกิดขึ้นหรือ? หากสิ่งเหล่านี้ไม่ถูกทดสอบมาก่อนโดยประสบการณ์ บางคนซึ่งแสงสว่างแห่งภูมิปัญญาพื้นบ้านของเขาถูกบดบัง อาจตั้งข้อสงสัยสิ่งเหล่านี้อย่างเหลวไหล อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้าม เงื่อนไขที่จำเป็นต่อความก้าวหน้าเหล่านี้ได้ถูกทดสอบครั้งแล้วครั้งเล่าในประเทศอื่นๆ และประโยชน์ของสิ่งเหล่านี้ได้รับการสาธิตอย่างชัดเจน จนแม้แต่ผู้ที่ปัญญาที่บที่สุดก็สามารถเข้าใจ

ขอให้เราพิจารณาสิ่งนี้อย่างยุติธรรมโดยปราศจากอคติ : ขอให้เราถามตัวเองว่า หลักการพื้นฐานเหล่านี้ข้อใด และกระบวนการวิธีที่ดีและพิสูจน์แล้วเหล่านี้อันไหน จะไม่สนองความต้องการของเราในปัจจุบัน หรือจะไม่เข้ากับประโยชน์สูงสุดทางการปกครองของเปอร์เซีย หรือจะเป็นภัยต่อความผาสุกโดยรวมของประชาชนของเธอ การขยายการศึกษา การพัฒนาศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่มีประโยชน์ การส่งเสริมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เป็นสิ่งที่มีภัยหรือ? เพราะความอุตสาหะดังกล่าวยกบุคคล

ภายในมวลชนขึ้นมาจากกันบึ่งแห่งความเขลา ไปสู่ระดับสูงสุดของความรู้และความล้ำเลิศของมนุษย์ การจัดตั้งกระบวนการบัญญัติกฎหมายที่ยุติธรรมตามกฎของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะรับประกันความสุขในสังคมและปกป้องสิทธิ์ของมวลมนุษยชาติ และเป็นข้อพิสูจน์ที่โจมตีไม่ได้ กฎหมายดังกล่าวซึ่งรับประกันบูรณภาพของสมาชิกทั้งหลายในสังคมและความเสมอภาคทางกฎหมายของพวกเขา จะยับยั้งความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จของพวกเขาหรือ?

หรือหากโดยการใช้ความสามารถในการหยั่งเห็น เราสามารถเปรียบเทียบระหว่างสภาพแวดล้อมในปัจจุบันกับข้อสรุปที่ได้จากประสบการณ์ร่วมกัน และสามารถนึกภาพความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นจากสิ่งที่ยังเป็นเพียงศักยภาพของสถานการณ์ในเวลานี้ เป็นเรื่องไม่สมเหตุผลหรือที่จะใช้มาตรการต่างๆ ในปัจจุบัน ที่จะรับประกันสวัสดิภาพของเราในอนาคต? เป็นสิ่งที่คุณเหมือนว่าสายตาสั้นไม่คิดถึงอนาคตและไม่ดีหรือ เป็นการเบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมหรือ หากเราเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านทั้งหลาย เช่นสนธิสัญญาผูกมัดกับประเทศมหาอำนาจต่างๆ ทำนุบำรุงสายสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับรัฐบาลทั้งหลายที่มีไมตรีจิต หากทางขยายการค้ากับชาติทั้งหลายในโลกตะวันออกและโลกตะวันตก พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มพูนความมั่งคั่งของประชาชนของเรา?

ข้าแผ่นดินของเราจะไปสู่โลกกันตร์หรือ หากบรรดาผู้ปกครองจังหวัดและอำเภอถูกลดทอนอำนาจที่ไร้ขีดจำกัด ซึ่งโดยอำนาจนี้พวกเขาปฏิบัติหน้าที่ได้ตามใจชอบ แล้วให้ถูกจำกัดอยู่ที่ความเป็นธรรมและสัจธรรม และหากการตัดสินใจโหดของพวกเขาก็ถึงขั้นประหารชีวิต จำคุกและที่คล้ายกันขึ้นกับการรับรองของกษัตริย์ซาร์ห์และศาลสูงขึ้นไปในเมืองหลวง ซึ่งจะไต่สวนคดีอย่างถูกต้องก่อน แล้วระบุลักษณะและความร้ายแรงของอาชญากรรม จากนั้นประกาศคำตัดสินที่ยุติธรรมที่ขึ้นกับการออกเป็นโองการโดยประมุข? หากสินบนและการทุจริตซึ่งรู้จักกันในปัจจุบันด้วยชื่อที่น่ายินดีว่าของขวัญและสินน้ำใจ ถูกตัดออกไปตลอดกาล นี่จะคุกคามรากฐานของความยุติธรรมหรือ? นี่จะเป็นหลักฐานของความคิดที่ไม่เข้าท่าหรือ หากคิดจะปลดปล่อยเหล่าทหารที่เสียสละให้รัฐและประชาชนและเสี่ยงตายทุกหัวเลี้ยว ให้หลุดพ้นจากทุกขเวทนาและความยากจนสุดโต่งในปัจจุบัน และจัดแจงอย่างเพียงพอเพื่อการยังชีพ เครื่องนุ่งห่มและที่อยู่อาศัยของพวกเขา และพยายามทุกอย่างเพื่อสอนบรรดานายทหารของพวกเขาเกี่ยวกับศาสตร์การทหาร และจัดหาปืนและอาวุธอื่นๆ ที่ทันสมัยที่สุดให้แก่พวกเขา?

หากใครคัดค้านว่าการปฏิรูปทั้งหลายที่กล่าวมาข้างบนนี้ไม่เคยทำได้บริบูรณ์ เขาควรพิจารณาเรื่องนี้ด้วยใจเป็นกลางและรู้ไว้ว่า ความขาดตกบกพร่องเหล่านี้เป็นผลมาจากความไร้ซึ่งการประสานความคิดเห็นของสาธารณชนเข้าด้วยกัน การขาดความกระตือรือร้น ความมุ่งมั่นและความอุทิศตนของบรรดาผู้นำประเทศ เป็นที่ชัดเจนว่าจนกว่าประชาชนจะได้รับการศึกษา จนกว่าความคิดเห็นของสาธารณชนจะมุ่งมาที่จุดเดียวกันอย่างถูกต้อง จนกว่าข้าราชการแม้จะเป็นข้าราชการผู้น้อย จะเป็นอิสระจากเศษเสี้ยวที่เล็กลงที่สุดของความทุจริต ประเทศชาติจึงจะบริหารงานได้อย่างเหมาะสม จนกว่า

วินัย ระบบและการปกครองที่ดีจะไปถึงระดับที่ว่า บุคคลหนึ่งแม้จะพยายามสุดกำลังแล้ว ก็ยังพบว่าตนไม่สามารถเบี่ยงเบนไปจากความชอบธรรมแม้เท่าเส้นผม จึงจะถือได้ว่าการปฏิรูปนั้นทำสำเร็จบริบูรณ์ตามที่ต้องการ

ยิ่งไปกว่านั้นกลไกใดก็ตามแม้จะเป็นเครื่องมือสำหรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษยชาติ ก็ยังสามารถถูกใช้ไปในทางที่ไม่ชอบ การใช้อย่างเหมาะสมหรือใช้ในทางที่ผิดขึ้นอยู่กับระดับของความรู้แจ้ง ความสามารถ ความศรัทธา ความสุจริตใจ ความอุทิศตนและจิตใจที่สูงส่งของบรรดาผู้นำทางความคิดเห็นของสาธารณชน

กษัตริย์ซาร์ทรงทำส่วนของพระองค์แล้ว และการดำเนินมาตรการที่เป็นประโยชน์ทั้งหลายที่เสนอไว้ บัดนี้อยู่ในมือของบุคคลต่างๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสภาสำหรับปรึกษาหารือ หากบุคคลเหล่านี้บริสุทธิ์และจิตใจสูง หากพวกเขาไม่มีหมองด้วยความทุจริต ความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทำให้พวกเขาเป็นบ่อเกิดแห่งพระพรอันไม่รู้สิ้นสำหรับมนุษยชาติ พระองค์จะดลให้สิ่งที่จะเป็นพรสำหรับประชาชนออกมาจากริมฝีปากและปากกาของพวกเขา เพื่อว่าทุกมุมของประเทศที่ประเสริฐอย่างอิหร่าน จะสว่างด้วยความยุติธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตของพวกเขา และรังสีของแสงนั้นจะปกคลุมทั่วทั้งพิภพ “ทั้งสองอย่างนี้ไม่ยากสำหรับพระผู้เป็นเจ้า” (10)

ไม่เช่นนั้นแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าผลที่ได้จะไม่เป็นที่ยอมรับ เพราะเป็นที่เห็นมาแล้วในต่างประเทศ บางประเทศเมื่อเร็วๆ นี้ว่า หลังจากการก่อตั้งรัฐสภา รัฐสภาเหล่านั้นทำให้ประชาชนวิตกและสับสน และการปฏิรูปที่มาจากเจตนาที่ดีของพวกเขากลับส่งผลร้าย แม้ว่าการจัดตั้งรัฐสภา การจัดตั้งสภาสำหรับปรึกษาหารือ จะเป็นรากฐานของการปกครอง ก็ยังมีเงื่อนไขจำเป็นอีกหลายอย่างที่ตั้งอยู่บนเหล่านี้ต้องบรรลุ ประการแรก สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งทั้งหลายต้องชอบธรรม เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า มีจิตใจสูง ชักจูงให้ทุจริตไม่ได้ ประการที่สอง พวกเขาต้องรู้จักต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้าในทุกรายละเอียดเป็นอย่างดี ทราบหลักการสูงสุดของกฎหมาย เชี่ยวชาญในกฎระเบียบที่ควบคุมการบริหารจัดการกิจการภายในและความสัมพันธ์กับต่างประเทศ ชำนาญในศิลปะที่มีประโยชน์ต่ออารยธรรม และพอใจกับคำตอบแทนตามกฎหมาย

ขออย่านึกคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพบสมาชิกแบบนี้ โดยคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร และความอุทิศตนที่สูงส่งของผู้ที่อุทิศและปวารณาตน ความยุ่งยากทุกอย่างสามารถแก้ไขได้ ปัญหาทุกอย่างไม่ว่าจะซับซ้อนเพียงไร จะง่ายยิ่งกว่าการกระพริบตา

อย่างไรก็ตามหากสมาชิกของสภาสำหรับปรึกษาหารือเหล่านี้ด้อยคุณภาพ โง่เขลา ไม่ทราบกฎต่างๆ เกี่ยวกับการปกครองและการบริหาร ไม่ฉลาดรอบคอบ ใฝ่ต่ำ ไม่ไยดี เกียจคร้าน สนใจแต่ประโยชน์ของตนเอง จะไม่มีประโยชน์อันใดเกิดขึ้นจากการจัดตั้งสภาดังกล่าว ในอดีตหากคนยากไร้

ต้องการสิทธิ์ของตน เขาเพียงแต่ต้องเสนอของขวัญให้บุคคลหนึ่ง แต่บัดนี้เขาต้องเลิกหวังที่จะได้รับความยุติธรรม หรือไม่ก็ต้องให้จนสมาชิกทั้งสภาพอใจ

การไต่สวนอย่างถี่ถ้วนจะแสดงให้เห็นว่า ปฐมเหตุของการกดขี่และความอยุติธรรม ความไม่ชอบธรรม ความไม่ชอบมาพากลและไม่เป็นระเบียบคือ ความไร้ศรัทธาศาสนาและไร้การศึกษาของประชาชน ตัวอย่างเช่น เมื่อประชาชนเชื่อศาสนาอย่างแท้จริง รู้หนังสือและฝึกฝนมาอย่างดี เมื่อมีความยุ่งยากเกิดขึ้น พวกเขาสามารถร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ถ้าพวกเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมและไม่ได้รับสิทธิ์ และเห็นว่าการดำเนินการของคณะปกครองท้องถิ่นไม่เข้ากับความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าและความยุติธรรมของกษัตริย์ พวกเขาสามารถเสนอเรื่องไปยังศาลระดับสูงขึ้นไป และอธิบายความเบี่ยงเบนไปจากกฎธรรมะของคณะบริหารท้องถิ่น จากนั้นศาลระดับสูงจะสามารถขบขันที่กตติของท้องถิ่น และด้วยวิธีนี้ความยุติธรรมจะดำเนินไป อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเป็นเพราะการศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้แม้แต่คำศัพท์ที่จะใช้อธิบายสิ่งที่ตนต้องการ

สำหรับบุคคลในที่ต่างๆ ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้นำของประชาชน เพราะว่าเป็นเพียงเริ่มต้นของกระบวนการบริหารใหม่ พวกเขาจึงยังไม่ล้าหน้าพอในด้านการศึกษาที่จะประสบกับความปิติในการให้ความยุติธรรม หรือลิ้มความสุขหรือความสุขในการส่งเสริมความชอบธรรม หรือดีมาจากน้ำพุแห่งมโนธรรมที่สดใสและเจตนาที่จริงจัง พวกเขาหาได้เข้าใจอย่างเหมาะสมไม่ว่า **เกียรติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและความสุขที่แท้จริงของมนุษย์อยู่ที่ความภาคภูมิใจในตนเอง ความมุ่งมั่นที่สูงส่งและจุดประสงค์อันประเสริฐ ความซื่อสัตย์สุจริตและคุณสมบัติทางศีลธรรม ความไม่ต่างพร้อยของจิตใจ แต่พวกเขากลับคิดว่าความยิ่งใหญ่ของตนอยู่ที่การสะสมสมบัติทางโลก ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตาม**

มนุษย์ควรหยุดและใคร่ครวญและมีความยุติธรรม : พระผู้เป็นนายของเขาด้วยกรุณาธิคุณที่วัดไม่ได้ ได้ทำให้เขาเป็นมนุษย์ และให้เกียรติเขาด้วยวณะ : “แท้จริงแล้วเราได้สร้างมนุษย์ในรูปทรงที่น่าดูที่สุด” (11) และบันดาลให้ความปราณีของพระองค์ที่ขึ้นมาจากรุ่งอรุณแห่งความเป็นหนึ่ง ส่องแสงมายังเขา จนกระทั่งเขากลายเป็นแหล่งกำเนิดของวณะของพระผู้เป็นเจ้า และสถานที่ซึ่งความลึกลับทั้งหลายของนภาโรยลงมา และยามเช้าของสรรพโลก เขาถูกอาบด้วยรังสีของคุณสมบัติแห่งความสมบูรณ์และกรุณาธิคุณแห่งความวิสุทธิ เขาทำให้ภูเขาที่ไม่มีต่างพร้อยนี้เปื้อนด้วยสิ่งสกปรกแห่งความต้องการที่เห็นแก่ตัว หรือแลกเปลี่ยนเกียรตินี้รันดร์นี้กับความอภัยได้อย่างไร? “เจ้าคิดหรือว่าตนเองเป็นเพียงรูปร่างเล็กๆ ในเมื่อจักรวาลถูกพับไว้ในตัวเจ้า?” (12)

หากมิใช่จุดประสงค์ของเราที่จะกล่าวอย่างย่อ และอธิบายเนื้อเรื่องหลักของเรา เราจะสรุปใจความต่างๆ จากภพของพระผู้เป็นเจ้า ณ ที่นี้ เกี่ยวกับสภาวะของมนุษย์และสถานะอันสูงส่งของเขา และคำที่เหนือกว่าของมนุษยชาติ ขอให้เป็นอย่างอื่นเวลาหนึ่งสำหรับเรื่องนี้

สถานะที่สูงที่สุด สภาวะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ตำแหน่งที่เป็นยอดและประเสริฐสุดในสรรพโลก ไม่ว่าจะมองเห็นหรือมองไม่เห็น ไม่ว่าจะอัลฟาหรือโอเมก้า คือสถานะของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าดูจากภายนอกส่วนใหญ่ พระศาสดาทั้งหลายไม่ได้ครอบครองสิ่งใดนอกจากความยากจนของตนเอง ทำนองเดียวกันความรุ่งโรจน์สูงสุดจะพรรณนาสำรองไว้สำหรับเหล่าธรรมชาติดาและบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้กรณีประตูของพระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าพวกเขาไม่เคยเห็นแก่ได้แม้เพียงชั่วขณะ ถัดมาคือสถานะของบรรดากษัตริย์ที่ยุติธรรม ผู้มีกิตติศัพท์เล้าลือไปทั่วโลกในฐานะที่เป็นผู้คุ้มครองประชาชนและผู้ใช้ความยุติธรรมสวรรค์ และมีชื่อก้องกังวาลในสรรพโลกในฐานะที่เป็นผู้ต่อสู้ที่ทรงอิทธิพลเพื่อสิทธิของประชาชน กษัตริย์เหล่านี้ไม่คิดจะกอบโกยเงินทองมากมายมหาศาลเพื่อตนเอง แต่เชื่อว่าความมั่งคั่งของตนอยู่ที่การทำให้ข้าแผ่นดินร่ำรวย กษัตริย์เหล่านี้ถือว่าหีบสมบัติของตนเต็มหากพลเมืองทุกคนมั่งมีศรีสุข ไม่ภูมิใจในทองและเงิน แต่ภูมิใจในความรู้แจ้งและความมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์อย่างทั่วถึง

ตำแหน่งถัดมาคือบรรดาข้าหลวงของรัฐและผู้แทนที่ดีเด่นและมีเกียรติ ซึ่งถือว่าพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าอยู่เหนือความประสงค์ของตนเอง และทักษะและความฉลาดรอบคอบของพวกเขาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ยกกระดับศาสตร์ของการปกครองขึ้นไปสู่ความสมบูรณ์ระดับใหม่ พวกเขาเรืองรองในโลกแห่งวิชาเสมือนตะเกียงแห่งความรู้ ความคิด เจตคติและการกระทำของพวกเขา สาธิตความรักชาติและความห่วงใยต่อความก้าวหน้าของประเทศ ด้วยพอใจกับคำครองชีพพอควร พวกเขาอุทิศทั้งกลางวันและกลางคืนต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่สำคัญ และคิดค้นวิธีการรับประกันความก้าวหน้าของประชาชน โดยคำแนะนำที่ฉลาดรอบคอบและได้ผล และวิจารณ์ญาณที่สุขุมของพวกเขา พวกเขาทำให้รัฐบาลของตนกลายเป็นตัวอย่างอยู่เสมอ ซึ่งรัฐบาลทั้งหมดของโลกจะเอาอย่าง พวกเขาทำให้เมืองหลวงของตนเป็นศูนย์รวมแห่งภารกิจที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลก พวกเขาบรรลุความเป็นเอกโดยการขึ้นถึงระดับสูงสุดของความดีเด่นและยอดสุดของชื่อเสียงและอุปนิสัยคอ

เช่นกันผู้มีวิชาทั้งหลายที่สามารถและเลื่องชื่อ ซึ่งมีคุณลักษณะต่างๆ ที่น่าสรรเสริญและวิชาความรู้กว้างขวาง ผู้ซึ่งจับด้ามจับที่แข็งแกร่งแห่งความกลัวพระผู้เป็นเจ้า และอยู่ในหนทางแห่งความรอดพ้น ในกระจกแห่งปัญญาของพวกเขามีรูปทรงต่างๆ ของความเป็นจริงที่เหนือธรรมดาสะท้อนอยู่ และตะเกียงแห่งการมองด้วยญาณของพวกเขารับแสงมาจากดวงอาทิตย์แห่งความรู้สากล ทั้งกลางวันกลางคืนพวกเขายู่อยู่กับการวิจัยที่พิถีพิถันในศาสตร์ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ และอุทิศตนต่อการฝึกฝนนักศึกษาที่มีความสามารถ เป็นที่แน่นอนว่าด้วยรสนิยมที่รู้จักแยกแยะของพวกเขา ทรัพย์สมบัติของกษัตริย์ที่ยื่นมาให้เทียบไม่ได้กับหยดเดียวของน้ำแห่งความรู้ ทองและเงินกองเท่าภูเขา ก็ไม่มีค่ามากกว่าการไขปัญหาที่ยากให้สำเร็จ สำหรับพวกเขาแล้ว ความปิติที่อยู่นอกงานของตนเป็นเพียงของเล่นสำหรับเด็ก และภาระที่รุงรังของทรัพย์สมบัติที่ไม่จำเป็น ดีสำหรับคนเขลาและศีลธรรมต่ำ

เท่านั้น ด้วยพึงพอใจเสมือนวิหค พวกเขาขอบคุณสำหรับเมล็ดพืชหยิบมือเดียว และเพลงแห่งอัจฉริยภาพของพวกเขาจนปัญญาของผู้ที่ฉลาดรอบคอบที่สุดในโลก

เช่นกันก็มีผู้นำทั้งหลายที่เฉลียวฉลาดในหมู่ประชาชนและบรรดาบุคคลเด่นดังที่มีอิทธิพลทั่วทั้งประเทศ ซึ่งพวกเขาเป็นเสาชองรัฐ ตำแหน่งและสถานะและความสำเร็จของพวกเขาขึ้นอยู่กับความเป็นผู้ปรารถนาดีของประชาชน และการแสวงหาวิธีที่จะปรับปรุงชาติและเพิ่มพูนความมั่งคั่งและความสุขสบายของพลเมือง

จงสังเกตกรณีทีใครคนหนึ่งเป็นบุคคลดีเด่นในประเทศของตน กระจือหรือรัน ฉลาดรอบคอบ หัวใจบริสุทธิ์ เป็นที่รู้จักในด้านความสามารถและความฉลาดแต่กำเนิด ความปราดเปรื่องโดยธรรมชาติ และยังเป็นสมาชิกคนสำคัญของรัฐ สำหรับบุคคลดังกล่าวนี้ อะไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเกียรติ ความสุขที่ยั่งยืน ตำแหน่งและสถานะ ไม่ว่าที่นี้และหลังจากที่นี้? สิ่งนั้นคือการเอาใจใส่อย่างถึงถ้วนต่อสัจธรรม และความชอบธรรมใช่หรือไม่? สิ่งนั้นคือความทุ่มเท ความมุ่งมั่นและความอุทิศต่อความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าใช่หรือไม่? สิ่งนั้นคือความปรารถนาที่จะดึงดูดความเกรงใจที่น่าชื่นชมจากผู้ปกครองและได้รับความเห็นชอบจากประชาชนใช่หรือไม่? หรือว่าเพื่อเห็นแก่การเสเพลไปกับงานฉลองและการรื่นเริงตอนกลางคืน เขาควรบ่อนทำลายประเทศของตนและทำให้ประชาชนหัวใจสลายตอนกลางวัน ซึ่งเป็นเหตุให้พระผู้เป็นเจ้าปฏิเสธเขา ประมุขขจัดเขา และประชาชนหมิ่นประมาทและดูถูกเขาอย่างสาสม? พระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน กระจูกที่ผู้กร่อนในสุสานยังดีกว่าคนแบบนี้! พวกที่ไม่เคยลิ้มอาหารทิพย์แห่งคุณสมบัติที่แท้จริงแห่งความเป็นมนุษย์ และไม่เคยดื่มน้ำใสแห่งพระพรของอาณาจักรมนุษย์ มีค่าอะไร?

ไไม่มีข้อสงสัยว่า จุดหมายของการก่อตั้งรัฐสภาคือการนำมาซึ่งความยุติธรรมและความชอบธรรม แต่ทุกสิ่งขึ้นกับความพยายามของบรรดาผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้ง หากพวกเขามีเจตนาที่จริงจัง ก็บังเกิดผลที่น่าปรารถนาและการปรับปรุงอย่างคาดไม่ถึง ถ้าไม่เช่นนั้นเป็นที่แน่นอนว่า สิ่งทั้งหมดจะไม่มีจุดหมาย ประเทศจะชะงักชะงัน และกิจการสาธารณะทั้งหลายจะเสื่อมลงเรื่อยๆ “ข้าพเจ้าเห็นผู้สร้างหนึ่งพันคนก็ไม่เท่ากับผู้บ่อนทำลายคนเดียว จะเป็นอย่างไรหากผู้สร้างคนเดียวตามมาด้วยผู้บ่อนทำลายหนึ่งพันคน?”

จุดประสงค์ของคำแถลงที่กล่าวมาคืออย่างน้อยจะสาธิตว่า ความสุขและความยิ่งใหญ่ ตำแหน่งและสถานะ ความยินดีและสันติสุขของบุคคล ไม่ได้อยู่ที่ความมั่งคั่งส่วนตัวของเขา แต่อยู่ที่อุปนิสัยใจคอที่ล้ำเลิศ ความมุ่งมั่นอันสูงส่ง วิชาที่กว้างขวาง และความสามารถในการแก้ไขปัญหายุ่งยาก เป็นที่กล่าวไว้อย่างเข้าท่าเพียงไรว่า : “บั้นหลังของเราคือภูเขาซึ่งหากหายไปหนึ่งเพนนี้ หนึ่งเพนนี้มันจะมีค่า

มากกว่ายี่งัก กระนั้นภายในภูษานั้นคือดวงวิญญาณ ซึ่งหากเจ้านามาพิจารณาเทียบกับดวงวิญญาณทั้งหมดในโลก ก็พบว่าดวงวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่และประเสริฐกว่า”

ในทัศนะปัจจุบันของผู้เขียน เป็นที่น่าประหลาดกว่าหากการเลือกตั้งสมาชิกไม่ถาวรของสภาสำหรับปรีชาหรือในรัฐเอกราชทั้งหลาย ควรขึ้นกับความประสงค์และการเลือกของประชาชน เพราะดังนี้แล้วผู้แทนทั้งหลายที่ได้รับเลือกตั้งจะมีแนวโน้มที่จะใช้ความยุติธรรม เพื่อมิให้ชื่อเสียงของตนเสียหายและไม่เป็นที่พอใจของสาธารณชน

ไม่ควรนึกคิดไปว่า ข้อคิดเห็นของผู้เขียนที่ให้ไว้ข้างต้นเป็นการประณามความมั่งคั่งหรือชมเชยความยากจน ความมั่งคั่งเป็นที่น่าสรรเสริญในระดับสูงสุด หากความมั่งคั่งนั้นได้มาด้วยความพยายามของตนเองและกรุณาคุณของพระผู้เป็นเจ้าในด้านพาณิชย์ เกษตรกรรม ศิลปะและอุตสาหกรรม และความมั่งคั่งนั้นถูกใช้ไปเพื่อเห็นแก่มนุษยธรรม เห็นอื่นใดหากผู้ที่สุขุมรอบคอบและคิดเป็นทำเป็นริเริ่มมาตรการที่จะช่วยให้มวลชนรวยขึ้นอย่างทั่วถึง ไม่มีภารกิจใดยิ่งใหญ่กว่านี้ และในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า ภารกิจนี้คือความสำเร็จสูงสุด เพราะผู้นุเคราะห์ดังกล่าวจัดหาสิ่งจำเป็นและรับประกันความสุขสบายและความผาสุกของคนจำนวนมาก ความมั่งคั่งเป็นที่น่าชมเชยที่สุดโดยมีข้อแม้ว่าประชาชนทั้งหมดมั่งคั่งด้วย หากคนไม่กี่คนร่ำรวยจนเกินควรแต่คนอื่นทั้งหมดยากจน และไม่มีผลหรือประโยชน์นอกเงยมาจากความมั่งคั่งนั้น เช่นนั้นความมั่งคั่งเป็นเพียงสิ่งที่ผู้ครอบครองจะต้องจ่ายไปในทางตรงกันข้ามหากความมั่งคั่งถูกใช้จ่ายไปเพื่อส่งเสริมความรู้ ก่อตั้งโรงเรียนประถมและโรงเรียนอื่นๆ สนับสนุนศิลปะและอุตสาหกรรม ฝึกฝนเด็กกำพร้าและผู้ยากไร้ กล่าวโดยย่อ หากความมั่งคั่งอุทิศให้แก่ความผาสุกของสังคม ผู้ครอบครองความมั่งคั่งนั้นจะโดดเด่นต่อหน้าของพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ในฐานะที่เป็นผู้ที่ล้าเลิศกว่าใครๆ ที่อาศัยอยู่บนพิภพ และจะได้รับการนับว่าเป็นชาวสวรรค์

สำหรับบรรดาผู้ที่ยืนยันว่า การเปิดฉากการปฏิรูปและการจัดตั้งสถาบันที่ทรงอำนาจภาพทั้งหลาย ในความเป็นจริงนั้นจะขัดกับความยินดีของพระผู้เป็นเจ้า ละเมิดกฎของพระผู้ให้กฎของพระผู้เป็นเจ้า และสวนทางกับหลักธรรมต่างๆ ของศาสนาและหนทางของศาสนทูต ขอให้พวกเขาพิจารณาดูว่าจะเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร การปฏิรูปดังกล่าวจะละเมิดกฎศาสนาเพราะว่ารับมาจากคนต่างชาติ และดังนั้นจะทำให้เราเป็นเหมือนพวกเขา เนื่องด้วย “ผู้ที่เลียนแบบชนชาติอื่นคือหนึ่งในพวกเขา” นั่นหรือ? ประการแรกคือ เรื่องเหล่านี้สัมพันธ์กับเครื่องมือทางวัตถุและทางโลกเพื่ออารยธรรม เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ เครื่องช่วย ความก้าวหน้าในวิชาชีพและศิลปะ และการบริหารจัดการอย่างเป็นระเบียบของรัฐบาล เรื่องเหล่านี้ไม่เกี่ยวกันเลยกับปัญหาของวิญญาณและความจริงที่ซับซ้อนเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา หากเป็นที่คัดค้านว่า แม้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจการด้านวัตถุ การนำเข้าจากต่างประเทศก็

ไม่เป็นที่ยอมรับ การอ้างเหตุผลเช่นนี้ย่อมเป็นการพิสูจน์ความเขลาและความเหลวไหลของผู้อ้าง พวกเขาสิ้นหาติษ (คำสอนศักดิ์สิทธิ์) ที่ขึ้นชื่อแล้วหรือว่า : “จงแสวงหาความรู้แม้จะไปถึงจีน”? เป็นที่แน่นอนว่า ในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า ประชาชนของจีนอยู่ในบรรดาผู้ที่ถูกปฏิเสธมากที่สุด เพราะว่าพวกเขาบูชา เทวรูปและไร่นานึกเกี่ยวกับพระผู้เป็นนายผู้ทรงรอบรู้ ชาวยุโรปอย่างน้อยก็เป็น “ประชาชนแห่งคัมภีร์” และผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า และถูกกล่าวไว้อย่างเจาะจงในวาระศักดิ์สิทธิ์ “เจ้าจะได้พบบรรดาผู้ที่แนบชิดกับศาสนิกชนมากที่สุดในความเสนาหาอย่างแน่นอน ผู้ซึ่งจะกล่าวว่า ‘เราคือคริสเตียน’” (13) ดังนั้น เป็นที่อนุญาตที่เดียวและที่จริงแล้วเป็นสิ่งเหมาะสมกว่าที่จะหาความรู้จากประเทศคริสเตียน เป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม การแสวงหาความรู้ในหมู่ประชาชนที่ไม่มีศาสนาเป็นที่ยอมรับ แต่การแสวงหาความรู้จากประชาชนแห่งคัมภีร์เป็นที่รังเกียจสำหรับพระองค์?

ยิ่งไปกว่านั้นในสงครามคอนเฟดเดอเรต อาบิว โซเฟียนได้ขอความช่วยเหลือจากบานิดินานีห์ บานิกาทันและบานิกอเรซซึ่งเป็นชนเผ่ายิว และลุกขึ้นพร้อมกับชนเผ่าทั้งหลายแห่งโกเรซ เพื่อจะดับแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าที่ลุกอยู่ในตะเกียงแห่งยาสริบ ในสมัยนั้นพายุแห่งบททดสอบและความทุกข์ทรมานกำลังพัดมาจากทุกทิศทางดังที่ลิขิตไว้ว่า : “เมื่อกล่าวว่า ‘เราเชื่อ’ มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกปล่อยไว้มิถูกทดสอบ?” (14) ศาสนิกชนมีจำนวนไม่มาก และศัตรูโจมตีเป็นกองกำลัง พยายามบดบังดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมที่รุ่งขึ้นมาใหม่ด้วยฝุ่นแห่งการกดขี่และการใช้อำนาจบาตรใหญ่ จากนั้นซัลมาน (ชาวเปอร์เซีย) เข้ามาหาศาสนทูต ผู้ทรงเป็นอรุโณทัยสถานแห่งการเปิดเผยพระธรรม เป็นจุดรวมแสงของความเจิดจ้าอันไม่รู้สิ้นของกรุณาธิคุณ และเขากล่าวว่าในเปอร์เซีย การจะปกป้องตนเองจากกองทัพที่บุกเข้ามา พวกเขาจะขุดคูหรือรอรอบพื้นที่ของตน และพบแล้วว่าสิ่งนี้เป็นการคุ้มกันที่มีประสิทธิภาพสูงสำหรับการโจมตีที่ไม่คาดคิด พระผู้เป็นแหล่งกำเนิดของอัจฉริยภาพสากลนี้ พระผู้เป็นเหมือนแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้านี้ ทรงกล่าวตอบหรือว่า นั่นเป็นธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันในหมู่ชาวมาเกียนที่บูชาเทวรูปและบูชาไฟ และดังนั้นยากที่จะให้ผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวนำมาปฏิบัติ? หรือว่าพระองค์ส่งงานเหล่าสาวกทันทีให้เริ่มขุดร่อง? พระองค์ถึงกับหยิบเครื่องมือและไปทำงานเคียงข้างพวกเขา

ยิ่งไปกว่านั้นเป็นเรื่องที่บันทึกไว้ในตำราของโรงเรียนอิสลามต่างๆ และข้อเขียนของบรรดานักบวชและนักประวัติศาสตร์แนวหน้าว่า หลังจากที่แสงสว่างของโลกรุ่งขึ้นมาเหนือฮิจาซ สาดความเจิดจ้ามายังมวลมนุษยชาติ และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นมูลฐานไปทั่วโลกโดยการเปิดเผยกฎหมายของพระผู้เป็นเจ้า หลักการและสถาบันใหม่ๆ กฎศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้าถูกเปิดเผย ซึ่งในบางกรณีตรงกับวิธีปฏิบัติในยุคแห่งความเขลา (15) ในวิธีปฏิบัติเหล่านี้ พระโมฮัมหมัดเคาะฟเดือนแห่งการสงบศึกทางศาสนา (16) คงไว้ซึ่งข้อห้ามเนื้อหมู ให้ใช้ปฏิทินจันทรคติและชื่อเดือนต่างๆ ต่อไปและอื่นๆ อีก กฎดังกล่าวมีจำนวนมากซึ่งแจกแจงไว้อย่างเจาะจงในพระธรรม :

“ประชาชนของยุคแห่งความเขลาไม่มีวิธีปฏิบัติหลายอย่างที่กฎของอิสลามรับรองในเวลาต่อมา พวกเขาไม่สมรสกับทั้งแม่และลูกสาว และการกระทำที่น่าละอายที่สุดในทัศนะของพวกเขาคือการสมรสกับทั้งพี่สาวและน้องสาว พวกเขาจะตราหน้าชายที่สมรสกับภรรยาของพ่อ โดยการเยาะเย้ยเขาว่าเป็นคู่แข่งกับพ่อ เป็นธรรมเนียมของพวกเขาที่จะไปแสวงบุญที่บ้านที่เมกกะ ที่ซึ่งพวกเขาจะทำพิธีการมาเยือน โดยการสวมเครื่องแต่งกายของผู้แสวงบุญ เดินเวียนรอบ วิ่งระหว่างเนินเขา หยุดที่สถานที่ให้หยุดทุกแห่ง และขว้างก้อนหิน ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขามักจะแทรกหนึ่งเดือนเข้าไปในปฏิทินทุกๆ สามปี ชำระมือและใบหน้าหลังการมีเพศสัมพันธ์ บ้วนปากและสูดน้ำผ่านรูจมูก หวีผมแสด ใช้นิ้วจิ้มฟัน ตัดเล็บและถอนขนรักแร้ ทำนองเดียวกันพวกเขาจะตัดมือขวาของขโมย”

เพราะว่ากฎของพระเจ้าเป็นเจ้าบางข้อคล้ายกับวิธีปฏิบัติในยุคแห่งความเขลา ซึ่งเป็นธรรมเนียมของชนชาติหนึ่งที่ทุกชาติรังเกียจ เราสันนิษฐานได้หรือว่า พระเจ้าเป็นเจ้าของกฎหมายเหล่านี้? หรือเรานึกคิดได้หรือว่า พระเจ้าเป็นเจ้าของกฎหมาย พระเจ้าเป็นนายผู้ทรงอำนาจเบ็ดเสร็จพลอยเห็นด้วยกับความคิดเห็นของพวกไม่มีศาสนา? อัจฉริยภาพสวรรค์มีหลายรูปแบบ เป็นไปไม่ได้หรือที่พระโมฮัมหมัดจะเปิดเผยกฎที่ไม่คล้ายกับวิธีปฏิบัติใดๆ ที่ถือกันในยุคแห่งความเขลา? จุดประสงค์ของอัจฉริยภาพสุดยอดของพระองค์คือ เพื่อจะปลดประชาชนให้เป็นอิสระจากโซ่แห่งความบ้าคลั่งที่ล่ามมือและเท้าของพวกเขาไว้ และป้องกันข้อคัดค้านทั้งหลายซึ่งในปัจจุบัน ทำให้ผู้ที่ฉลาดน้อยและช่วยตัวเองไม่ได้เกิดความสับสนในจิตใจและความยุ่งยากในมโนธรรม

บางคนซึ่งไม่ได้รับทราบอย่างเพียงพอเกี่ยวกับความหมายของพระธรรมสวรรค์ และเนื้อหาของประวัติศาสตร์ที่เขียนไว้และเล่าต่อกันมา จะยืนยันว่าธรรมเนียมเหล่านี้ของยุคแห่งความเขลา คือกฎที่ตกทอดมาจากพระอับราฮัมและคงไว้โดยพวกที่บูชาเทวรูป เพื่อความเกี่ยวเนื่องกันพวกเขาจะกล่าวถึงวจนะในคัมภีร์โครออัน : “จงปฏิบัติตามศาสนาของพระอับราฮัมผู้ศรัทธามั่น” (17) กระนั้นก็ดีความจริงตามที่เป็นพยานโดยโรงเรียนอิสลามทั้งหมดคือ เดือนแห่งการสงบศึก ปฏิทินจันทร์คอดีและการตัดมือขวาเป็นการลงโทษขโมย มิได้มีอยู่ในกฎหมายของพระอับราฮัม ไม่ว่าในกรณีใดห้ามทแรกในคัมภีร์ก็ยังมีอยู่และหาได้ในปัจจุบัน ซึ่งบรรจุกฎทั้งหลายของพระอับราฮัม ขอให้พวกเขาหาอ่านดู จากนั้นแน่นอนเลยพวกเขาจะยืนยันกรานว่า กฎของพระโมเสสที่อยู่ในห้ามทแรกนี้ถูกเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และจะคัดวจนะในคัมภีร์โครออันมาเป็นข้อพิสูจน์ : “พวกเขาเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้า” (18) อย่างไรก็ตามเป็นที่รู้ว่าการบิดเบือนดังกล่าวอยู่ที่ใด และเป็นเรื่องของบันทึกที่อยู่ในเนื้อหาและคำอธิบายที่ดี (19) หากเราจะอธิบายเรื่องนี้มากกว่าที่กล่าวมาอย่างย่อ เราคงต้องทิ้งจุดประสงค์เวลานี้ของเรา

ตามที่เล่ากันมา มนุษยชาติถูกแนะนำให้มีคุณสมบัติและวิถีทางที่ดีต่างๆ ของสัตว์ป่า และเรียนรู้บทเรียนจากสิ่งเหล่านี้ เนื่องด้วยเป็นที่อนุญาตให้เลียนแบบข้อดีของสัตว์ต่างๆ ที่เป็นไป จึง

แน่นอนว่าเป็นที่อนุญาตยิ่งกว่าให้ยืมศาสตร์และเทคโนโลยีด้านวัตถุจากชาวต่างชาติ ซึ่งอย่างน้อยก็เป็นมนุษย์ผู้โดดเด่นด้วยวิจรรณญาณและความสามารถในการพูด และหากเป็นที่ยืนยันว่าคุณสมบัติที่นำสรรเสริญดังกล่าวมีมาแต่กำเนิดในสัตว์ พวกเขาจะเอาข้อพิสูจน์อะไรมาอ้างว่า หลักการที่จำเป็นทั้งหลายของอารยธรรมเหล่านี้ ความรู้และศาสตร์เหล่านี้ที่มีอยู่ในหมู่ชนชาติอื่นๆ ไม่มีมาแต่กำเนิด? มีพระผู้สร้างอื่นใดอีกหรือนอกจากพระผู้เป็นเจ้า? จงกล่าวว่า : ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระผู้เป็นเจ้า!

บรรดานักบวชที่มีวิชาและสามารถที่สุด นักวิชาการที่ดีเด่นที่สุด ได้ศึกษาความรู้บางสาขาอย่างถี่ถ้วน ซึ่งรากและจุดกำเนิดของความรู้เหล่านี้คือนักปรัชญากรีกเช่นอริสโตเติลและคนอื่นๆ และได้ถือว่าการได้ความรู้จากตำราของศาสตร์ชาวกรีกเช่น การแพทย์ และสาขาต่างๆ ของคณิตศาสตร์รวมทั้งพีชคณิต (20) และเลขคณิต คือความสำเร็จที่มีค่าที่สุด นักบวชชื่อดังทุกคนทั้งศึกษาและสอนตรรกศาสตร์ แม้พวกเขาถือว่าผู้ก่อตั้งศาสตร์นี้คือชาวเซเปียน พวกเขาส่วนใหญ่ยืนยันกรานว่าหากนักวิชาการคนหนึ่งเรียนศาสตร์ต่างๆ จนเชี่ยวชาญอย่างถ้วนทั่ว แต่พื้นฐานไม่แน่นในตรรกวิทยา ความคิดเห็น การอนุมานและข้อสรุปของเขา ไม่สามารถเชื่อถือได้

บัดนี้เป็นที่แสดงไว้อย่างชัดเจนและแย้งไม่ได้ว่า **การนำเข้าหลักการและกระบวนการวิธีเพื่ออารยธรรม และการได้ศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ จากต่างประเทศ กล่าวโดยย่อคืออะไรก็ตามที่จะหนุนนำประโยชน์โดยรวม เป็นที่อนุญาตทั้งหมด** ที่แสดงมาให้เห็นนี้ก็เพื่อให้สาธารณชนมุ่งความสนใจมายังเรื่องที่เป็นประโยชน์อย่างทั่วถึง เพื่อว่าประชาชนจะลุกขึ้นด้วยพลังงานทั้งหมดของตนเพื่อส่งเสริมเรื่องดังกล่าว จนกระทั่งพระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือพวกเขา และดินแดนที่ศักดิ์สิทธิ์นี้จะกลายเป็นอันดับหนึ่งของชาติทั้งหลายในช่วงเวลาสั้นๆ

ดูกร เจ้าผู้ฉลาดรอบคอบ! จงพิจารณาสิ่งนี้อย่างรอบคอบ : ปืนธรรมดาจะเทียบกับปืนไรเฟิลมาตินีเฮนรี่หรือปืนครุฟได้หรือ? หากใครยืนยันว่าปืนเก่าแก่ของเราดีพอสำหรับเรา และไม่มีประโยชน์ที่จะนำเข้าอาวุธที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาจากต่างประเทศ แม้แต่เด็กจะฟังเขาไหม? หรือใครควรพูดว่า : “เราขนส่งสินค้าจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งบนหลังสัตว์เสมอมา ทำไมเราจำเป็นต้องมีเครื่องยนต์ไอน้ำ? ทำไมเราพยายามทำตามชนชาติอื่น?” คนฉลาดที่ไหนจะสามารถทนคำพูดดังกล่าว? ไม่ พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวเป็นพยาน! นอกเสียจากว่าเขาไม่ยอมรับสิ่งที่ชัดเจนนี้เพราะความเป็นปรปักษ์หรือมีเจตนาแอบแฝงบางอย่าง

ชาติอื่นๆ แม้จะมีความชำนาญสูงสุดในวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและศิลปะ ก็ไม่ลังเลที่จะยืมความคิดอ่านของกันและกัน เปอร์เซียซึ่งเป็นประเทศที่ขาดสิ่งเหล่านี้อย่างยิ่ง จะถูกปล่อยให้ล้าหลังถูกละเลยและละทิ้งได้อย่างไร?

บรรดานักบวชดีเด่นและผู้มีวิชาที่เดินบนหนทางตรง รู้ดีเกี่ยวกับความลับของอัจฉริยภาพ
สวรรค์ และรับทราบความจริงที่ซ่อนอยู่ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ซึ่งสวมใส่เครื่องประดับแห่งความกลัวพระผู้
เป็นเจ้าในหัวใจ และใบหน้าทีเรื่อรองของเขาส่องแสงแห่งความรอดพ้น บุคคลเหล่านี้ตื่นตัวต่อความ
ต้องการในปัจจุบัน และแน่นอนว่าพวกเขาอุทิศพลังงานทั้งหมดให้กับการสนับสนุนความก้าวหน้าของ
วิชาความรู้และอารยธรรม “ผู้ที่รู้และผู้ที่ไม่รู้เท่าเทียมกันหรือ?...หรือว่าความมืดเท่าเทียมกับแสงสว่าง?”
(21)

ผู้รู้ในธรรมคือตะเกียงที่นำทางในหมู่ชาติทั้งหลาย คือดวงดาวแห่งความโชคดีที่ส่องแสงจาก
ขอบฟ้าของมนุษยชาติ พวกเขาคือน้ำพุแห่งชีวิตสำหรับผู้ที่ยืนอยู่ในความเขลาและความไม่รู้ คือ
น้ำพุใสแห่งความสมบูรณ์สำหรับผู้ที่ยกรหายและเร่ร่อนไปในที่รกร้างแห่งความบกพร่องและความ
ผิดพลาดของตน พวกเขาคืออรุณทิวสถานของตราสัญลักษณ์แห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า คือผู้ที่
เข้ามาในความลึกลับของคัมภีร์โบราณที่รุ่งโรจน์ พวกเขาคือแพทย์ผู้ชำนาญสำหรับร่างกายของโลกที่
เจ็บป่วย คือยาแก้พิษที่แน่นอนสำหรับพิษที่ทำให้สังคมเสื่อมทราม พวกเขาคือปราสาทอันแข็งแกร่ง
สำหรับปกป้องมนุษยชาติ คือที่คุ้มภัยที่ถูกล้ำไม่ได้สำหรับเหยื่อแห่งความเขลาที่ทรมาณ วิดกกังวลและ
เจ็บปวดยิ่งนัก “ความรู้คือแสงสว่างที่พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมายังหัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์”

อย่างไรก็ตามสำหรับทุกสิ่ง พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างเครื่องหมายและสัญลักษณ์หนึ่ง ทรงกำหนด
มาตรฐานและการทดสอบสำหรับแต่ละสิ่ง ผู้รู้ในธรรมต้องมีลักษณะของความสมบูรณ์ทั้งภายในและ
ภายนอก พวกเขาต้องมีอุปนิสัยใจคอที่ดี มีความสว่าง มีเจตนาที่บริสุทธิ์และพลังปัญญา มีความ
เฉลียวฉลาดและหยิ่งเห็น รู้ด้วยใจ มีวิจารณ์ญาณและคาดการณ์ข้างหน้า มีความพอควร มีความ
เคารพและความกลัวพระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจัง สำหรับเทียนที่ไม่ได้จุดไฟไม่ว่าจะเล่มใหญ่หรือสูงเพียงไร
ก็ไม่ได้ดีไปกว่าต้นปาล์มที่ไม่ออกผลหรือกอไม้แห้ง

คำสอนหนึ่งที่เชื่อถือได้กล่าวว่า : “เกี่ยวกับผู้ที่เป็นหนึ่งในผู้รู้ : (22) เขาต้องคุ้มครองตนเอง
ปกป้องความศรัทธาของตน ต่อต้านกิเลสของตน และเชื่อฟังบทบัญญัติของพระผู้เป็นนายของเขา
จากนั้นเป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะเอาเขาเป็นแบบอย่าง” เนื่องด้วยวาระที่ศักดิ์สิทธิ์และเลื่องชื่อ
เหล่านี้บรรจู่เงื่อนไขทั้งหมดของการเรียนรู้ การอธิบายความหมายอย่างย่อของวาระเหล่านี้จึงเป็นสิ่ง
เหมาะสม ใครก็ตามที่ขาดคุณสมบัติสวรรค์เหล่านี้ และมิได้แสดงให้เห็นเงื่อนไขที่จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยง
ไม่ได้เหล่านี้ในชีวิตของตน ไม่ควรถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้รู้ และไม่คู่ควรที่จะเป็นแบบอย่างสำหรับศาสนิก
ชน

เงื่อนไขแรกๆที่จำเป็นเหล่านี้คือการคุ้มครองตนเอง เป็นที่ชัดเจนว่า นี้มิได้หมายถึงการคุ้มครอง
ตนเองให้พ้นจากความหายนะและบททดสอบทางวัตถุ เพราะศาสนทูตและนักบุญทุกคนล้วนได้รับความ
ทุกข์ทรมานอย่างเข้มข้นที่สุดที่โลกจะมีให้ และเป็นเป้าของความโหดร้ายและความก้าวร้าวของ

มนุษยชาติ พวกเขาเสียสละชีวิตเพื่อความผาสุกของประชาชน และรีบไปยังสถานที่สละชีวิตเพื่อศาสนาอย่างหมดหัวใจ และด้วยความสมบูรณ์ภายในและภายนอกทั้งหมดของตน พวกเขาแต่งมนุษยชาติด้วยภาษาใหม่แห่งคุณสมบัติที่ล้ำเลิศ ทั้งที่มีมาแต่กำเนิดและที่ได้มาภายหลัง ความหมายเบื้องต้นของการคุ้มครองตนเองนี้คือ การได้มาซึ่งคุณลักษณะทั้งหลายแห่งความสมบูรณ์ทางวัตถุและจิตใจ

คุณลักษณะแรกของความสมบูรณ์คือการเรียนรู้และจิตใจที่เข้าถึงวัฒนธรรม และสถานะที่ดีเด่นนี้บรรลุได้เมื่อบุคคลผสมผสานความรู้ที่ถ่วงทั่วเกี่ยวกับสภาวะที่ซับซ้อนเหนือธรรมดาของพระผู้เป็นเจ้าของจักรวาลมูลฐานทั้งหลายของกฎทางศาสนาและกฎการปกครองในคัมภีร์โบราณ เนื้อหาของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอื่น ข้อบังคับและกระบวนการวิธีต่างๆ ที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าและอารยธรรมของประเทศที่โดดเด่นที่สุดนี้ นอกจากนี้เขาคควรรับทราบกฎและหลักการ ธรรมเนียม สภาพความเป็นอยู่ และวิธีปฏิบัติ ข้อดีทางวัตถุและข้อดีทางศีลธรรมที่เป็นลักษณะของศิลปะการบริหารจัดการรัฐในประเทศอื่นๆ และควรเชี่ยวชาญในทุกสาขาความรู้ที่มีประโยชน์ในเวลานั้น อีกทั้งศึกษานันทิกทางประวัติศาสตร์ของรัฐบาลและชนชาติทั้งหลายเมื่อสมัยก่อน เพราะหากผู้รู้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ศาสตร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและศาสตร์ทางธรรมชาติทั้งหมด ธรรมศาสตร์ศาสนาและศิลปะการปกครอง วิชาต่างๆในเวลานั้น เหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายในประวัติศาสตร์ เขาอาจไม่สามารถจัดการกับสถานการณ์ฉุกเฉิน และนี่ไม่ตรงกับคุณสมบัติที่จำเป็นของความรู้ที่ครบถ้วน

ตัวอย่างเช่น หากมุสลิมผู้รู้ในธรรมคนหนึ่งอภิปรายโต้ตอบกับคริสเตียนคนหนึ่งต่อสาธารณชน และเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับทำนองอันรุ่งโรจน์ของคำสอนและชีวิตของพระเยซูในคัมภีร์ใหม่ ไม่ว่าเขาจะถ่ายทอดคัมภีร์โบราณและสัจธรรมในคัมภีร์นี้มากเพียงไร เขาก็ไม่สามารถทำให้คริสเตียนผู้นั้นมั่นใจ และถ้อยคำของเขาก็จะถูกเมิน อย่างไรก็ตามหากคริสเตียนผู้นั้นสังเกตเห็นว่า มุสลิมผู้รู้หลักธรรมมูลฐานของศาสนาคริสต์ดีกว่านักบวชคริสเตียนทั้งหลาย และเข้าใจความหมายของคัมภีร์ต่างๆ ดีกว่าพวกเขา เขาจะเต็มใจยอมรับเหตุผลของมุสลิมผู้นี้ และจะไม่มีที่พึ่งอื่นใด

เมื่อหัวหน้าของคณะผู้ถูกเนรเทศ (23) มาเข้าพบผู้ที่เป็นดวงตะวันแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ความรอดพ้นและความมั่นใจ นั่นคืออิหม่ามริดา หากในระหว่างการสัมภาษณ์อิหม่ามริดาผู้เป็นเหมือนแห่งความรู้ มิได้ต้องการถกเหตุผลของตนกับความรู้ที่เหมาะสมที่หัวหน้าของคณะผู้ถูกเนรเทศยอมรับและคุ้นเคย เขาจะไม่มีวันยอมรับความยิ่งใหญ่ของอิหม่ามริดา

ยิ่งไปกว่านั้นรัฐตั้งอยู่บนฐานอำนาจที่ทรงอำนาจสองอย่าง นั่นคือ อำนาจนิตินบัญญัติและอำนาจบริหาร ศูนย์รวมของอำนาจบริหารคือรัฐบาล ขณะที่ศูนย์รวมของอำนาจนิตินบัญญัติคือผู้รู้ หากเสาะและตัวค้ำยันอันยิ่งใหญ่ที่เป็นอำนาจนิตินบัญญัติบกพร่อง เป็นไปได้อย่างไรที่รัฐจะยืนอยู่ได้

เมื่อพิจารณาความจริงที่ว่าปัจจุบันนี้ บรรดาผู้รู้ครบถ้วนและพัฒนาเต็มที่ค้นหาได้ยาก และรัฐบาลและประชาชนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีระบบและทิศทาง เป็นสิ่งจำเป็นที่จะก่อตั้งคณะนักวิชาการ ซึ่งสมาชิกของแต่ละกลุ่มในขณะนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาความรู้หนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น คณะนี้ควรอภิปรายไตร่ตรองเกี่ยวกับความจำเป็นทั้งหมดในปัจจุบันและอนาคต และนำมาซึ่งความสมดุลและระบบ

ตราบจนปัจจุบันนี้กฎศาสนายังไม่มีบทบาทชี้ขาดในศาลของเรา เพราะว่าโอลามาแต่ละคนประกาศคำตัดสินต่างๆ ออกมาตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งขึ้นกับการตีความเอาเองและความคิดเห็นส่วนตัวของเขา ตัวอย่างเช่นชายสองคนหันไปฟังศาล โอลามาคนหนึ่งจะตัดสินเป็นประโยชน์ต่อโจทก์ โอลามาอีกคนหนึ่งจะตัดสินเป็นประโยชน์ต่อจำเลย และอาจถึงกับเกิดกรณีที่ว่าในคดีเดียวกัน โมฆทาคิดคนเดียวกันประกาศคำตัดสินสองอย่างออกมาอย่างขัดกันด้วยเหตุผลว่า ครั้งแรกเขาได้รับแรงดลใจไปในทิศทางหนึ่ง และจากนั้นไปอีกทิศทางหนึ่ง ไม่มีข้อสงสัยว่าสภาวะเช่นนี้ของกิจการต่างๆ ได้ทำให้ทุกประเด็นที่สำคัญสับสนและเป็นภัยต่อรากฐานของสังคม เพราะทั้งโจทก์และจำเลยจะไม่หมดหวังว่าตนจะประสบความสำเร็จในที่สุด แต่ละฝ่ายจะหมดเปลืองชีวิตไปกับการพยายามจะให้คำตัดสินออกมาใหม่ที่พลิกคำตัดสินก่อน ดังนั้นเวลาทั้งหมดของพวกเขาจะถูกใช้ไปกับกระบวนการทางศาลซึ่งผลก็คือ ชีวิตของพวกเขาแทนที่จะได้อุทิศต่อภารกิจที่มีประโยชน์และกิจการที่จำเป็นส่วนตัว กลับต้องหมดไปกับการโต้แย้ง ที่จริงแล้วคู่กรณีทั้งสองตายไปเสียก็น่าจะดี เพราะพวกเขาไม่สามารถรับใช้ประชาชนและชุมชนแม้แต่น้อย อย่างไรก็ตามหากคำตัดสินที่จะออกมานั้นแน่นอนและตายตัว ฝ่ายที่ถูกตัดสินโดยชอบว่าผิด ก็จะต้องยกเลิกความหวังทั้งหมดที่จะเปิดคดีใหม่ และจากนั้นจะได้ผ่อนคลายจากเรื่องนี้ และกลับไปดูแลเรื่องที่สำคัญต่อตนเองและผู้อื่น

เนื่องด้วยวิธีการเบื้องต้นสำหรับการให้ได้ว่าซึ่งสันติภาพและความสงบของประชาชน และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับความก้าวหน้าของคนชั้นสูงและคนต่ำต้อยเช่นกัน คือเรื่องที่สำคัญยิ่งนี้ เป็นหน้าที่ของบรรดาสมาชิกผู้รู้ของสภาสำหรับปรึกษาหารือที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งมีความรู้ถ้วนทั่วเกี่ยวกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า ที่จะค่อยๆ พัฒนาระบบวิธีเดียวที่ไม่อ้อมค้อมและแน่นอนสำหรับการยอมความกัน เครื่องมือนี้ควรได้รับการตีพิมพ์ทั่วทั้งประเทศโดยโครงการของกษัตริย์ และข้อกำหนดในนั้นควรเป็นที่ยึดถืออย่างเข้มงวด ปัญหาที่สำคัญยิ่งนี้ต้องได้รับความเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน

คุณลักษณะที่สองของความสมบูรณ์คือความยุติธรรมและความเป็นกลาง นี่หมายความว่าไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวและความได้เปรียบที่เห็นแก่ตัวของตน และดำเนินการตามกฎหมายของพระผู้เป็นเจ้าโดยไม่เห็นแก่สิ่งอื่นใดแม้แต่น้อย นี่หมายความว่าให้เห็นตนเองเป็นเพียงหนึ่งในคนรับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงครอบครองทุกสิ่ง และไม่พยายามจะเด่นกว่าผู้อื่นเว้นแต่ใฝ่ฝันที่จะเด่นทางธรรม นี่หมายความว่าให้ถือว่าความผาสุกของชุมชนคือความผาสุกของตนเอง นี่หมายความว่าให้ถือว่ามนุษยชาติเป็นบุคคลเดียว และตัวเองนั้นคืออวัยวะหนึ่งของร่างกายของบุคคลนั้น และให้รู้ไว้เป็นที่

แน่นอนว่า หากอวัยวะใดของร่างกายนี้ได้รับความเจ็บปวดหรือบาดเจ็บ ก็จะส่งผลให้อวัยวะที่เหลือทั้งหมดต้องทุกข์ทรมานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เงื่อนไขที่สามที่จำเป็นสำหรับความสมบูรณ์คือ การลุกขึ้นด้วยความจริงใจทั้งหมดและจุดประสงค์ที่บริสุทธิ์เพื่ออบรมมวลชน การพยายามสุดกำลังที่จะสอนพวกเขาเกี่ยวกับสาขาวิชาต่างๆ และศาสตร์ทั้งหลายที่มีประโยชน์ การส่งเสริมพัฒนาการของความก้าวหน้าสมัยใหม่ การขยายขอบเขตการพาณิชย์ อุตสาหกรรมและศิลปะต่างๆ การพัฒนามาตรการต่างๆ ที่จะเพิ่มความมั่งคั่งให้แก่ประชาชน เพราะประชาชนจำนวนมากไม่ได้รับทราบเกี่ยวกับกลไกที่สำคัญเหล่านี้ ซึ่งเป็นการเหยียดวาทที่ปัจจุบันหันตัวสำหรับความเจ็บป่วยเรื้อรังของสังคม

เป็นสิ่งจำเป็นที่บรรดานักวิชาการและผู้รู้ในธรรม ควรให้คำแนะนำและเคี่ยวเข็ญมวลชนด้วยความจริงใจทั้งหมดและเจตนาที่บริสุทธิ์ และเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และช่วยให้พวกเขามองเห็นชัดด้วยน้ำยาหยอดตาซึ่งเป็นความรู้ เพราะปัจจุบันนี้ประชาชนนี้คิดอย่างมกมายที่สุดว่า ใครก็ตามที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและสัญลักษณ์ของพระองค์ เชื่อในศาสนทูตทั้งหลาย เชื่อในการเปิดเผยพระธรรมและกฎของพระผู้เป็นเจ้า เป็นคนเคร่งศาสนาและกลัวพระผู้เป็นเจ้า จำต้องชี้แจงชี้คร้านเพื่อจะได้รับการพิจารณาในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าว่า เป็นผู้ละทิ้งโลกและสิ่งไร้แก่นสารในโลก มุ่งหัวใจของตนไปยังชีวิตหน้า และแยกตัวเองจากมนุษย์คนอื่นๆ เพื่อจะได้เข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้ายิ่งขึ้น เนื่องด้วยเรื่องนี้จะได้รับการอธิบายที่อื่นในเล่มนี้ เราจะหยุดไว้ก่อนตอนนี้

คุณลักษณะอื่นๆ ของความสมบูรณ์คือ เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า รักพระผู้เป็นเจ้าโดยการรักคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ มีความอ่อนโยนและอดกลั้น จริงใจ โอนอ่อน ปราณีและเห็นอกเห็นใจ มีความมุ่งมั่นและกล้าหาญ มีความไว้วางใจได้และพลังงาน พยายามและดิ้นรนต่อสู้ เอื้อเฟื้อ จงรักภักดี ไม่ประสงค์ร้าย มีความกระตือรือร้นและสำนึกในเกียรติ มีจิตใจสูงและใจกว้าง และคำนึงถึงสิทธิ์ของผู้อื่น ใครก็ตามที่ขาดคุณสมบัติที่ล้ำเลิศของความเป็นมนุษย์เหล่านี้คือคนบกพร่อง หากเราจะอธิบายความหมายซ่อนเร้นของแต่ละคุณลักษณะเหล่านี้ “บทกวีต้องใช้กระดาศเจ็ดสิบมอนต์” (24)

ลำดับที่สองของมาตรฐานทางจิตวิญญาณเหล่านี้ที่ใช้กับผู้ที่มีความรู้คือ เขาควรเป็นผู้ปกป้องความศรัทธาของตน เป็นที่ชัดเจนว่าวณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้มิได้หมายถึงเฉพาะการแสวงหานัยต่างๆ ของกฎ การปฏิบัติตามรูปแบบของการบูชา การหลีกเลี่ยงบาปใหญ่และบาปน้อย การปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนา และการคุ้มครองศาสนาด้วยวิธีเหล่านี้ทั้งหมด วณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้หมายความว่า ประชาชนทั้งหมดควรได้รับการคุ้มครองในทุกวิถีทาง ควรพยายามทุกอย่างที่จะผสมผสานทุก

มาตรการที่เป็นไปได้ เพื่อจะชูพระวาระของพระผู้เป็นเจ้า เพิ่มจำนวนศาสนิกชน ส่งเสริมและเชิดชูศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และทำให้ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามีชัยเหนือศาสนาอื่น ๆ

ที่จริงแล้วหากเจ้าหน้าที่ศาสนาของมุสลิมมีมานะในการทำตามแนวทางเหล่านี้ดังที่พวกเขาควรจะทำ เวลานี้ทุกชาติบนพิภพจะถูกรวบรวมเข้ามาในที่กำลังแห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า และไฟที่สว่างไสวแห่ง “เพื่อว่าพระองค์จะทำให้ศาสนานี้มีชัยเหนือทุกศาสนา” (25) จะลุกอย่างโชติช่วงเหมือนดวงอาทิตย์ในใจกลางของโลก

สิบห้าศตวรรษหลังจากพระคริสต์ ลูเธอร์ซึ่งแต่ดั้งเดิมเป็นหนึ่งในสมาชิกสิบสองคนของคณะศาสนาคาทอลิก ณ ศูนย์กลางการปกครองของพระสันตะปาปา และต่อมาได้ริเริ่มความเชื่อทางศาสนาของโปรเตสแตนต์ เขาต่อต้านพระสันตะปาปาเกี่ยวกับบางประเด็นในคำสอนเช่น การห้ามพระมิให้สมรส การเคารพและก้มหัวค้ำบรูปจำลองของเหล่าอัครสาวกและผู้นำคริสเตียนในอดีต วิธีปฏิบัติต่างๆ และพิธีทางศาสนาซึ่งเพิ่มเติมเข้าไปในบทบัญญัติของคัมภีร์ใหม่ แม้ว่าในช่วงเวลานั้นอำนาจของพระสันตะปาปายิ่งใหญ่มาก และเขาเป็นที่น่าเกรงขามจนภคินีทั้งหลายของยุโรปสั่นไหวเมื่ออยู่ต่อหน้าเขา และเขาควบคุมเรื่องใหญ่ๆ ทั้งหมดของยุโรปไว้ในเงื้อมมือแห่งอำนาจของเขา กระนั้นก็ตามเพราะว่าจุดยืนของลูเธอร์เกี่ยวกับอิสราเอลของผู้นำศาสนาที่จะสมรส การละเว้นการบูชาและหมอบกราบต่อรูปจำลองและสิ่งที่เป็นตัวแทนที่แขวนไว้ในโบสถ์ และการยกเลิกพิธีต่างๆ ที่เพิ่มเติมเข้าไปในคัมภีร์ใหม่เป็นที่สารถแล้วถูกต้อง และเพราะว่าวิธีที่เหมาะสมถูกนำมาใช้เพื่อเผยแพร่ทัศนะของเขา ภายในสี่ร้อยกว่าปีสุดท้ายนี้ ประชากรส่วนใหญ่ของอเมริกา ประชากรสี่ในห้าของเยอรมันและอังกฤษ และชาวออสเตรเลียหลายเปอร์เซ็นต์ รวมแล้วราวหนึ่งร้อยยี่สิบห้าล้านคนที่ถูกดึงมาจากนิกายอื่นๆ ของศาสนาคริสต์ ได้เข้ามาในนิกายโปรเตสแตนต์ ผู้นำทั้งหลายของนิกายศาสนานี้ยังคงพยายามทุกอย่างที่จะส่งเสริมนิกายของตน และปัจจุบันนี้บนชายฝั่งตะวันออกของมหาสมุทรของแอฟริกาซึ่งดูเหมือนกับพยายามจะปลดแอกชาวซูดานและชนชาติต่างๆ ของนิโกร พวกเขาได้ก่อตั้งโรงเรียนและวิทยาลัยต่างๆ และกำลังฝึกฝนชนเผ่าแอฟริกันทั้งหลายที่ป่าเถื่อนสุดๆ ให้เป็นอารยชน ขณะที่จุดประสงค์เบื้องต้นที่แท้จริงของพวกเขาคือ เพื่อจะเปลี่ยนชนเผ่านิโกรทั้งหลายที่เป็นมุสลิมให้หันมานับถือนิกายโปรเตสแตนต์ ทุกชุมชนกำลังตรากตรำเพื่อความก้าวหน้าของประชาชนของตน และเรา (มุสลิม) ยังหลับอยู่!

ถึงแม้ไม่เป็นที่ชัดเจนว่า อะไรคือจุดประสงค์ที่ผลักดันชายผู้นี้และเขากำลังมุ่งไปทางไหน จงดูว่าความพยายามที่กระตือรือร้นของผู้นำโปรเตสแตนต์ทั้งหลาย ได้แพร่กระจายคำสอนของเขาไปกว้างไกลอย่างไร

บัดนี้หากประชาชนที่เรื่อนามของพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ซึ่งเป็นผู้รับและเป็นจุดหมายของความช่วยเหลือของพระองค์ ออกแรงทั้งหมดและนำกระบวนการวิธีสำหรับการแพร่กระจายศาสนามาใช้

ด้วยความทุ่มเทเต็มที่ โดยวางใจในพระองค์และหันหนีไปจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ แล้วทุ่มความพยายามทั้งหมดให้กับจุดหมายนี้ เป็นที่แน่นอนว่าแสงธรรมของพระองค์จะห่อหุ้มทั้งพิภพ

คนไม่กี่คนซึ่งไม่ทราบความเป็นจริงที่อยู่ใต้พื้นผิวของเหตุการณ์ต่างๆ ไม่สามารถจับชีพจรของโลกภายใต้นิ้วมือของตน ไม่รู้ว่าจะต้องให้ปริมาณยาแห่งสัจธรรมมากขนาดไหน เพื่อรักษาโรคเก่าเรื้อรังแห่งความจอมปลอมนี้ พวกเขาเชื่อว่าศาสนาสามารถแพร่กระจายไปได้ด้วยดาบเท่านั้น และสนับสนุนความคิดเห็นของตนด้วยคำสอน “เราคือศาสนทูตโดยดาบ” อย่างไรก็ตามหากพวกเขาตรวจสอบปัญหาได้อย่างรอบคอบ ก็จะเห็นว่าในยุคสมัยนี้ ดาบไม่ใช่วิธีที่เหมาะสมสำหรับการเผยแพรศาสนา เพราะดาบทำให้หัวใจของประชาชนรู้สึกรังเกียจและสยองเท่านั้น ตามกฏสวรรค์ของพระโมฮัมหมัด ไม่เป็นที่อนุญาตให้บังคับประชาชนแห่งคัมภีร์ให้ยอมรับศาสนา แม้เป็นข้อผูกพันอันศักดิ์สิทธิ์ที่ตกทอดมายังผู้ที่เชื่อในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าที่มีมโนธรรมทุกคน ให้นำทางมนุษยชาติมาสู่สัจธรรม คำสอน “เราคือศาสนทูตโดยดาบ” และ “เราถูกบัญชาให้คุกคามชีวิตของประชาชนจนกว่าพวกเขาจะกล่าวว่า ‘ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระผู้เป็นเจ้า’” หมายถึงพวกที่บูชาเทวรูปในยุคแห่งความเขลา ผู้ซึ่งด้วยความตาบอดและความดุร้ายเยี่ยงสัตว์ป่า ได้จมลงไปต่ำกว่าระดับของมนุษย์ ความศรัทธาที่เกิดจากการใช้ดาบจี้ยากที่จะวางใจได้ และจะกลับคืนไปสู่ความผิดพลาดและความไม่เชื่อได้ด้วยเหตุเล็กน้อย หลังจากการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระโมฮัมหมัด และการสลวงลับของพระองค์ไปสู่ “ที่ประทับแห่งสัจธรรม ณ เบื้องหน้ากษัตริย์ที่ทรงอำนาจ” (26) ชนเผ่าต่างๆ รอบๆ เมดิเนาเล็กน้อยถือศาสนาของตน แล้วกลับไปบูชาเทวรูปในสมัยของพวกไม่มีศาสนา

จงระลึกถึงเวลาที่ล้มหายใจแห่งความวิสุทธีของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า (พระเยซู) กำลังไชยสุคนธรสไปยังปาเลสไตน์และกาลิลี ชายฝั่งของจอร์แดนและภูมิภาคต่างๆ รอบๆ เยรูซาเลม และทำนองพิเศษของคัมภีร์ใหม่ตั้งอยู่ในหูของผู้ที่สว่างในธรรม ชนชาติทั้งปวงของเอเชียและยุโรป อัฟริกา และอเมริกา โอซีเนียซึ่งประกอบด้วยเกาะและหมู่เกาะต่างๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดีย เป็นผู้บูชาไฟและไม่มีศาสนา โดยไม่รู้เกี่ยวกับสุรเสียงของพระผู้เป็นเจ้าที่เปล่งออกมาในวันแห่งพระปฏิญญา (27) ชาวยิวเท่านั้นที่เชื่อในความเป็นเจ้าและความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า หลังจากการประกาศของพระเยซู ลมหายใจพื้นตัวอันบริสุทธิ์จากปากของพระองค์ได้ประสาชีวิตนิรันดร์ให้แก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคต่างๆ เป็นเวลาสามปี และโดยการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ กฎของพระคริสต์ซึ่งเป็นการเยียวยาที่จำเป็นสำหรับร่างกายของโลกที่เจ็บป่วยในเวลานั้น ได้รับการสถาปนา ในสมัยของพระเยซูมีเพียงไม่กี่คนที่หันหน้าไปหาพระผู้เป็นเจ้า ความจริงแล้วมีเพียงสาวกสิบสองคนและสตรีอีกสามสี่คนที่เป็นผู้ที่เชื่ออย่างแท้จริง และหนึ่งในสาวกคือยูดา อิสคาริโอท ได้ตีจากศาสนาของตน ทำให้เหลือสาวกสิบเอ็ดคน หลังจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสู่อาณาจักรอันรุ่งโรจน์ สาวกไม่กี่คนเหล่านี้ยืนขึ้นด้วยคุณสมบัติทางธรรมและการกระทำที่บริสุทธิ์และวิสุทธี พวกเขาถูกขึ้นโดยอำนาจของพระผู้เป็น

เจ้าและลมหายใจให้ชีวิตของพระเมไซยะ เพื่อช่วยให้ประชาชนทั้งหมดของโลกรอดพ้น จากนั้นชาติที่บูชาเทวรูปทั้งปวงและชาวยิวลุกขึ้นด้วยอำนาจ เพื่อจะดับไฟของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่ถูกจุดขึ้นมาในเยรูซาเลม “พวกเขาอยากจะดับแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยปากของพวกเขา : แต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประสงค์จะทำให้แสงสว่างของพระองค์เจิดจ้าแม้ว่าพวกไม่มีศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น” (28) พวกเขาทราบทุกวิญญาณที่บริสุทธิ์เหล่านี้ยิ่งโหดร้ายที่สุดจนตาย สับร่างกายที่บริสุทธิ์และไร้มลทินของพวกเขาบางคนออกเป็นชิ้นๆ ด้วยมีดอโต้ของคนขายเนื้อ และเอาไปเผาในเตาเผา ใช้เครื่องมือทรมานยึดแขนขาของสาวกบางคนแล้วฝังพวกเขาทั้งเป็น ทั้งๆ ที่ถูกตอบแทนอย่างเจ็บปวดเช่นนี้ คริสเตียนทั้งหลายยังคงสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และไม่เคยชักดาบออกจากฝักหรือแม้แต่จะถากแก้มให้ถลอก จากนั้นในที่สุดศาสนาของพระคริสต์ได้ห้อมล้อมทั้งพิภพ จนไม่เหลือร่องรอยของศาสนาอื่นใดในยุโรปและอเมริกา และปัจจุบันนี้ในเอเชียและแอฟริกาและโอเชียเนีย มวลชนอันไพศาลกำลังดำรงชีวิตอยู่ภายในที่คุ้มภัยของคัมภีร์ใหม่

บัดนี้ตามที่กล่าวมาข้างบนเป็นที่พิสูจน์อย่างแย้งไม่ได้ว่า ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต้องแพร่ออกไปโดยอาศัยความสมบูรณ์ทั้งหลายของมนุษย์ โดยคุณสมบัติทั้งหลายที่ล้ำเลิศและน่ายินดี และความประเสริฐที่มีธรรม หากดวงวิญญาณหนึ่งเข้าหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยตนเอง เขาจะได้การยอมรับ ธรรมชาติประเสริฐแห่งความเป็นหนึ่ง เพราะดวงวิญญาณดังกล่าวไม่คำนึงถึงตนเอง หลุดพ้นจากความโลภและผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัว และเข้ามาพักพิงภายในที่กำบังแห่งความคุ้มครองของพระผู้เป็นเจ้าของเขา เขาจะเป็นที่รู้จักในหมู่มนุษย์ว่ามีความไว้วางใจได้และวาจาสัตย์ รู้จักควบคุมตนเองและสุจริต มีจิตใจสูงและจงรักภักดี ไม่ถูกชักจูงให้ทุจริตและเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ในวิถีทางเช่นนี้จุดประสงค์เบื้องต้นในการเปิดเผยกฎของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นั่นคือเพื่อนำมาซึ่งความสุขในชีวิตหน้าและอารยธรรมและขัดเกลาอุปนิสัยใจคอในชีวิตนี้ จะสัมฤทธิ์ผล สำหรับดาบ ดาบจะสร้างแต่คนที่ดูภายนอกว่าเป็นศาสนิกชน แต่ในใจแล้วเป็นคนทรยศและตีจากศาสนา

ที่นี้เราจะขอเล่าเรื่องที่จะเป็นตัวอย่างสำหรับทุกคน บันทึกเรื่องราวของชาวอาหรับเล่าว่า ในเวลาก่อนการเสด็จมาของพระโมฮัมหมัด นูแมน ผู้เป็นลูกชายของโมนเซอร์ ชาวแลคไมท์ เป็นกษัตริย์อาหรับในยุคแห่งความเขลา ที่ตั้งของรัฐบาลของเขาคือเมืองไฮร์ห์ วันหนึ่งเขาตีมเหล่าองุ่นหลายถ้วยจนมีนงและเสียการใช้เหตุผล ในสภาพที่เมาและหมดสตินี้ เขาออกคำสั่งให้สังหารเพื่อนสนิทที่เขารักมากสองคนคือ คาลิด ลูกชายของมูดัลลิล และ อัมร์ ลูกชายของมาซูด คัลดิห์ เมื่อตื่นขึ้นมาจากการตีมฉลอง เขาสอบถามเกี่ยวกับเพื่อนสองคนนี้และได้รับข่าวที่เจ็บปวด เขาทุกข์ใจมาก และเพราะความรัก

และถวิลหาเพื่อนสองคนนี้อย่างแรงกล้า เขาได้สร้างอนุสาวรีย์ที่งดงามสองอันที่หลุมศพของทั้งสอง และให้ชื่อว่าอนุสาวรีย์เพื่อนเลือด

จากนั้นเขากำหนดสองวันเพื่อการรำลึกถึงเพื่อนสองคนนี้ และเรียกวันหนึ่งว่าวันแห่งความชั่วร้าย ละอีกวันหนึ่งวันแห่งความกรุณา ทุกๆ ปีในสองวันที่กำหนดไว้นี้ เขาจะออกมาพร้อมกับพิธีที่โอา่าและนั่งอยู่ระหว่างอนุสาวรีย์ทั้งสองนี้ หากในวันแห่งความชั่วร้าย สายตาของเขามองไปที่ผู้ใด บุคคลนั้นจะถูกสังหาร แต่ในวันแห่งความกรุณา ใครก็ตามที่ผ่านมาก็จะได้รับของขวัญและผลประโยชน์อย่างท่วมท้น ดังกล่าวนี้อีกกฎเกณฑ์ของเขาที่ให้สัตย์สาบานอันยิ่งใหญ่ไว้และถือปฏิบัติอย่างเข้มงวด

วันหนึ่งกษัตริย์ทรงม้าที่ชื่อว่ามาห์มูดและขี่ไปในที่ราบเพื่อล่าสัตว์ ทันใดนั้นเขามองเห็นลาป่าตัวหนึ่งแต่ไกล นูแมนควมม้าด้วยความเร็วเพื่อไล่ทันลานั้นจนทั้งคณะผู้ติดตามขาดจากกัน เมื่อยามค่ำใกล้เข้ามามากษัตริย์หลงทางอย่างสิ้นหวัง จากนั้นเขามองเห็นเต็นท์ไกลออกไปในทะเลทราย เขาจึงหาม้ามุ่งไปทางนั้น เมื่อไปถึงทางเข้าเต็นท์เขาถามว่า “ท่านจะรับแขกหรือไม่?” เจ้าของ (คือฮัลซาลา ลูกชายของอาบิกาเฟรย์ ทาอิ) ตอบว่า “ใช่แล้ว” เขาออกมาและช่วยนูแมนลงจากม้า จากนั้นเขาไปหาภรรยาและบอกเธอว่า “มีสัญลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่ที่ชัดเจนในท่าทางของบุคคลผู้นี้ จงแสดงการต้อนรับขับสู้เขาให้ดีที่สุด และเตรียมอาหารให้พร้อม” ภรรยาของเขาบอกว่า “เรามีแกะตัวหนึ่ง จงพลีแกะนี้ ฉันเก็บแบ่งเผื่อไว้เล็กน้อยสำหรับวันเช่นนี้” ฮัลซาลารีดนมแกะก่อนและถือขามนมไปให้นูแมน จากนั้นเขาฆ่าแกะและเตรียมอาหาร ด้วยไมตรีและความเมตตารักใคร่ของเขา นูแมนผ่านคืนนั้นไปด้วยความสงบและสุขสบาย เมื่อรุ่งอรุณมาถึงนูแมนเตรียมพร้อมจะจากไป เขากล่าวต่อฮัลซาลาว่า : “ท่านแสดงความเอื้อเฟื้อต่อเราเป็นที่สุด ต้อนรับและหาอาหารให้เรา เราคือนูแมน ลูกชายของโมนเซอร์ เราจะรอคอยการมาถึงของเจ้า ณ ราชสำนักของเราด้วยใจหวัง”

เวลาผ่านไปดินแดนแห่งത്യเกิดความอดอยาก ฮัลซาลาขัดสนอย่างหนัก และด้วยเหตุผลนี้เขาจึงออกแสวงหากษัตริย์ ด้วยความบังเอิญที่แปลกประหลาดเขาไปถึงในวันแห่งความชั่วร้าย นูแมนยุ่งยากใจอย่างยิ่ง เขาเริ่มตำหนิเพื่อนของเขาโดยกล่าวว่า “ทำไมท่านมาหาเพื่อนวันนี้ไม่มาวันอื่น? เพราะวันนี้เป็นวันแห่งความชั่วร้าย นั่นคือ วันแห่งความพิโรธและวันแห่งความบีบคั้น วันนี้หากสายตาของเรามองไปที่กอบุส ลูกชายคนเดียวของเรา เขาก็จะไม่มีชีวิตรอด บัดนี้จึงขอสิ่งใดก็ตามที่เจ้าต้องการจากเรา”

ฮัลซาลากล่าวว่า : “ข้าไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับวันแห่งความชั่วร้ายของท่าน ในเรื่องของขวัญสำหรับชีวิตนี้ ของขวัญนั้นให้ไว้สำหรับผู้ที่มิชีวิต และเนื่องด้วย ณ ชั่วโมงนี้ข้าต้องดื่มความตาย โกดังเก็บของทั้งหมดในโลกจะมีประโยชน์อันใดกับข้าตอนนี้เล่า?”

นูแมนกล่าวว่า “ไม่มีอะไรช่วยได้สำหรับเรื่องนี้”

ฮัลซาลาบอกเขาว่า : “เซนนั่นของจงเลื่อนการสังหารข้า เพื่อว่าข้าจะได้กลับไปหาภรรยาและทำพิธีกรรม ปีหน้าข้าจะกลับมาในวันแห่งความชั่วร้าย”

จากนั้นนูแมนขอให้ผู้รับประกัน เพื่อว่าหากฮัลซาลาไม่ทำตามสัญญา ผู้รับประกันจะต้องถูกสังหารแทน จากนั้นสายตาของนูแมนมองไปที่ผู้ติดตามคนหนึ่งของเขาชื่อซาริค ลูกชายของอัมร์! ซึ่งเป็นลูกชายของเกยสแห่งเซย์บาน ซึ่งเขาสวดถ้อยคำเหล่านี้ต่อซาริคว่า : “ดูกร ผู้ร่วมกิจกรรมของเรา ดูกร ลูกชายของอัมร์ การหนีจากความตายทำได้ไหม? ดูกร ภรรยาของทุกคนที่เดือดร้อน! ดูกร ภรรยาของผู้ที่ไม่มีพี่น้อง! ดูกร ภรรยาของนูแมน วันนี้ตัวเจ้าเป็นผู้ค้ำประกันสำหรับเซค เซย์บานผู้ประเสริฐอยู่ที่ไหน ขอพระผู้ทรงปรานีทรงโปรดเขา!” แต่ซาริคตอบว่า “ข้าแต่ภรรยาของข้า มนุษย์ไม่สามารถพินันกับชีวิตของตน” ถึงตอนนี้เหยื่อบอกไม่ได้ว่าจะหนีไปที่ไหน จากนั้นชายคนหนึ่งชื่อคาเรด ลูกชายของแอดจา แห่งชนเผ่าคาลไบท์ ยืนขึ้นและเสนอตัวเองเป็นผู้ค้ำประกัน โดยตกลงว่าในวันแห่งความพิโรธปีหน้า หากเขาไม่สามารถส่งมอบเหยื่อ กษัตริย์จะทำอะไรกับเขาก็ได้ตามปรารถนา จากนั้นนูแมนมอบอูฐห้าร้อยตัวให้ฮัลซาลา และส่งเขากลับบ้าน

ปีต่อมาในวันแห่งความชั่วร้าย ทันใดที่อรุณรุ่งขึ้นมาบนท้องฟ้า นูแมนออกเดินทางตามเคยด้วยความโอ้อ่าและเอิกเกริกมุ่งสู่สุสานคู่ที่เรียกว่าเพื่อนเลือด เขานำตัวคาเรดมาด้วยเพื่อจะระบายความพิโรธกับเขา จากนั้นบรรดาผู้เป็นเสาค้ำจุนรัฐเอ่ยปากขอความปรานี วิวอนกษัตริย์ขอให้เลื่อนการสังหารคาเรด เพราะพวกเขาหวังว่าฮัลซาลาอาจจะกลับมา แต่จุดประสงค์ของกษัตริย์คือจะละเว้นชีวิตของฮัลซาลา และตอบแทนการต้อนรับขับสู้ของเขาด้วยการสังหารคาเรดแทน เมื่อตะวันเริ่มจะตกดินพวกเขาถอดเสื้อผ้าของคาเรดออก และเตรียมพร้อมจะตัดหัวเขา ในขณะที่นั้นมีผู้ขี่ม้าปรากฏขึ้นมาแต่ไกล ควบม้าอย่างรวดเร็วสุดๆ นูแมนกล่าวต่อนักดาบว่า “ทำไมยังรีรอ?” ข้าหลวงทั้งหลายกล่าวว่า “ผู้ที่กำลังมาอาจจะเป็นฮัลซาลา” และเมื่อคนขี่ม้าใกล้เข้ามา พวกเขาเห็นผู้ที่ไม่ใช่ใครอื่น

นูแมนไม่พอใจอย่างยิ่ง เขากล่าวว่า “เจ้าคนโง่! ครั้งหนึ่งเจ้าหลุดรอดจากง่ามนิ้วแห่งความตาย บัดนี้เจ้าต้องยั่วเขาเป็นครั้งที่สองหรือ?”

ฮัลซาลาตอบว่า “ที่หวานอยู่ในปากและนำยินดีสำหรับลิ้นของข้าคือยาพิษแห่งความตาย เมื่อคิดถึงการทำตามคำปฏิญาณของข้า”

นูแมนถามว่า “อะไรคือเหตุผลสำหรับความไว้วางใจได้? การคำนึงถึงข้อผูกพันของเจ้า และความหวังโยคำสาบานของเจ้านี้” ฮัลซาลาตอบว่า “เหตุผลนั้นคือความศรัทธาของข้าในพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว และคัมภีร์ทั้งหลายที่ถูกส่งลงมาจกสวรรค์” นูแมนถามว่า “เจ้านับถือศาสนาอะไร?” ฮัลซาลากล่าวว่า “ลมหายใจที่วิสุทธิของพระเยซูคือสิ่งที่ทำให้ข้ามีชีวิต ข้าเดินตามหนทางตรงของพระคริสต์ ผู้เป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า” นูแมนกล่าวว่า “ขอให้เราได้สัมผัสคุณธรรมเหล่านี้ของพระวิญญาณ”

ดังนั้นฮัลซาลาคือผู้ที่ดึงมือชาวแห่งการนำทางออกมาจากอ้อมอกแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า (29) และให้ความสว่างแก่สายตาและการหยั่งเห็นของผู้ที่มองดูด้วยแสงของคัมภีร์ใหม่ หลังจากที่เขาสวดวจนะสวรร์ค่าง่อนจากคัมภีร์ใหม่ด้วยสำเนียงเหมือนเสียงระฆัง หนูแมนและข้าหลวงทั้งหมดของเขาเรียงเกี่ยจเทพเจ้าและการบูชาเทพเจ้าของตน และเกิดความเชื่อมั่นในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาบอกว่า “อนิจจา อนิจาหนึ่งพันครั้ง トラบจนบัดนี้เราไม่เคยใส่ใจและถูกมานบังความปราณีอันไม่รู้สึ้นนี้ และถูกพรากจากฝืนนี้ที่หลั่งมาจากก้อนเมฆแห่งกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า” จากนั้นกษัตริย์ทลายอนุสาวรีย์เป็อนเลือดทั้งสองทันที เขาสำนึกผิดต่อการใช้อำนาจบาตรใหญ่ของตน และสถาปนาความยุติธรรมในดินแดน

จึงสังเกตดูว่าบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นคนทะเลทราย ดูภายนอกไม่เป็นที่รู้จักและไม่มีสถานะ แต่เพราะว่าเขาแสดงหนึ่งในคุณสมบัติทั้งหลายของผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ เขาจึงสามารถปลดปล่อยประมุขผู้ทะนงนี้และคณะบุคคลอื่นอีกจำนวนมากจากความมืดในเวลากลางคืนแห่งความไม่เชื่อ และนำทางพวกเขาไปสู่ยามเช้าแห่งความรอดพ้น ทำให้พวกเขาพ้นจากโลกันตร์แห่งการบูชาเทวรูป นำพวกเขาไปยังชายฝั่งแห่งความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า และยุติวิธีปฏิบัติที่สร้างความเสียหายแก่สังคมทั้งหมดและทำให้ชนชาติทั้งหลายตกอยู่ในความป่าเถื่อน เราต้องคิดให้ลึกและทำความเข้าใจความหมายของเรื่องนี้

หิวใจของเราเจ็บปวดและเราเสียใจอย่างยิ่งที่สังเกตเห็นว่า ความสนใจของประชาชนไม่ได้มุ่งไปที่สิ่งที่คู่ควรสำหรับยุคนี้และเวลานี้ ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมได้รุ่งขึ้นมาบนโลกแล้ว แต่เรายังติดกับอยู่ในความมืดแห่งจินตนาการของเรา น้ำในทะเลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกำลังสาตซัดรอบตัวเรา ขณะที่เรายังแห้งผากและอ่อนแอ ขนมหังสวรร์กำลังลงมาจากนภา และกระนั้นเรายังคงคลำหาและไซเซออยู่ในดินแดนที่อดอยาก “เราใช้วันเวลาของเราอยู่ระหว่างการรำให้และการบอกเล่า”

หนึ่งในเหตุผลหลักที่ประชาชนของศาสนาอื่นหลีกเลี่ยงและไม่เปลี่ยนมานับถือศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าคือ ความบ้าคลั่งและความคลั่งไคล้ศาสนาอย่างไม่มีเหตุผล ตัวอย่างเช่นจงดูวจนะสวรร์ที่ตรัสต่อพระโมฮัมหมัด พระผู้ทรงเป็นเรือแห่งความรอดพ้น เป็นพระพักตร์ที่เรีองรองและพระผู้เป็นนายของมนุษย์ ซึ่งบัญชาพระองค์ให้สุภาพต่อประชาชนและอดทนพวกเขา : “จงอภิปรายโต้ตอบกับพวกเขาด้วยท่าทางที่เมตตาที่สุด” (30) พฤกษาศักดิ์สิทธิ์นี้ซึ่งแสงสว่างของพระองค์ “ไม่ใช่ของโลกตะวันออกหรือโลกตะวันตก” (31) และทรงทอดเงากำบังแห่งกรุณาธิคุณที่ไร้ขอบเขตของพระองค์มายังประชาชนทั้งหมดของโลก ทรงแสดงความเมตตาและความอดกลั่นในความสัมพันธ์ของพระองค์กับทุกคน ทำนองเดียวกันในวจนะเหล่านี้พระโมเสสและแอรอนได้รับบัญชาให้ทำทายฟาโรห์ ผู้เป็นนายแห่งไม้ปักดิน : (32) “จงพูดกับเขาด้วยวาจาที่สุภาพ” (33)

ถึงแม้ว่าการปฏิบัติตนที่ประเสริฐของศาสนทูตและบรรดาศาตพทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าเป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง และที่จริงแล้วเป็นแบบแผนอันล้ำเลิศให้มวลมนุษยชาติปฏิบัติตามในทุกแห่งของชีวิตจนกว่าชั่วโม่งนั้นจะมาถึง (34) กระนั้นก็ตามบางคนยังไม่เอาใจใส่และถูกพรากจากคุณสมบัติแห่งความเห็นใจและความเมตตารักใคร่เหล่านี้ และถูกขวางให้เข้าไม่ถึงนัยสำคัญที่ซ่อนเร้นอยู่ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย พวกเขาไม่เพียงหลีกเลี่ยงบรรดาผู้สนับสนุนศาสนาอื่นนอกจากศาสนาของตนเองอย่างพิถีพิถันเท่านั้น แต่ถึงกับไม่ยอมแสดงมารยาทตามปกติต่อพวกเขา หากคนหนึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้สมาคมกับอีกคนหนึ่ง เขาจะนำทางผู้หนึ่งออกมาจากกลางคืนที่มีมืดและว่างเปล่าแห่งการปฏิเสธว่า “ไม่มีพระผู้เป็นเจ้า” ไปสู่ยามเช้าที่สว่างไสวแห่งการเชื่อและการยืนยันว่า “นอกจากพระผู้เป็นเจ้า” ได้อย่างไร (35) จะเร่งเร้าและให้กำลังใจเขาให้ขึ้นมาจากเหวแห่งโลกันตร์และความเขลา และปีนขึ้นไปสู่ยอดแห่งความรอดพ้นและความรู้ได้อย่างไร? จงพิจารณาอย่างยุติธรรม : หากอัลซาลา ไม่ได้ปฏิบัติต่ออนุแมนด้วยมิตรภาพที่แท้จริง แสดงความเมตตาและการต้อนรับขับสู้ต่อเขา เขาจะสามารถทำให้กษัตริย์และพวกขุนเขาเทวรูปคนอื่นๆ ยอมรับเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าได้หรือ การทำตัวห่างจากประชาชน หลีกหนีพวกเขา ร้ายต่อพวกเขา จะทำให้พวกเขาถอยหนีไป ขณะที่เสนาหาและความเกรงใจ ความอ่อนโยนและความอดกลั้น จะดึงดูดหัวใจของพวกเขาเข้าหาพระผู้เป็นเจ้า เมื่อพบบุคคลหนึ่งจากต่างประเทศ หากศาสนิกชนที่แท้จริงแสดงความรังเกียจและพูดคำหยาบคายห้ามการสมาคมกับชาวต่างชาติ และกล่าวถึงพวกเขาว่า “ไม่สะอาด” คนแปลกหน้าผู้หนึ่งย่อมเจ็บปวดและเจ็บใจถึงขนาดที่เขาจะไม่มีวันยอมรับศาสนา แม้ว่าเขาจะเห็นปาฏิหาริย์ของการแยกดวงจันทร์ดำตา ผลของการหลีกหนีเขาจะเป็นดังนี้คือ หากในหัวใจของเขามีความโน้มเอียงเข้าหาพระผู้เป็นเจ้าเล็กน้อย เขาจะสำนึกผิดและหนีจากทะเลแห่งความศรัทธาไปยังที่รกร้างแห่งการถูกลืมนและความไม่เชื่อ และเมื่อกลับบ้านไปยังประเทศของเขา เขาจะตีพิมพ์คำแถลงในสื่อทำนองว่าชาติดังกล่าวขาดคุณสมบัติของความเป็นอารยชนอย่างสิ้นเชิง

หากเราไตร่ตรองวจนะและข้อพิสูจน์ทั้งหลายในคัมภีร์โกรอ่าน และเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาถึงเราโดยดวงดาวทั้งหลายบนนภาแห่งเอกภาพสวรรค์ นั่นคือบรรดาอหามัมศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เราจะเชื่อมั่นในข้อเท็จจริงที่ว่า หากดวงวิญญาณหนึ่งได้รับการประสาทด้วยคุณลักษณะของความศรัทธาที่แท้จริงและคุณสมบัติทางธรรม เขาจะกลายเป็นตราสัญลักษณ์แห่งความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าที่เหยียดออกมาสำหรับมวลมนุษยชาติ เพราะคุณลักษณะทั้งหลายของประชาชนแห่งความศรัทธาคือ ความยุติธรรมและใจเป็นธรรม ความอดกลั้น ความเห็นอกเห็นใจและความเอื้อเฟื้อ ความคำนึงถึงผู้อื่น ความมีน้ำใสใจจริง ความไว้วางใจได้ และความซื่อสัตย์ ความรักและความเมตตา รักใคร่ ความอุทิศตน ความมุ่งมั่นและความเป็นมนุษย์ ดังนั้นหากบุคคลหนึ่งมีความชอบธรรมอย่างแท้จริง เขาจะใช้

ประโยชน์จากวิธีทั้งหมดที่จะดึงดูดหัวใจของมนุษย์ และโดยคุณลักษณะทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเขา จะพาพวกเขาเข้าสู่หนทางตรงแห่งความศรัทธา และทำให้พวกเขาตีมาจากแม่น้ำแห่งชีวิตนิรันดร์

ปัจจุบันนี้เราได้ปิดตาตัวเองไม่ให้เห็นการกระทำที่ชอบธรรมทุกอย่าง และได้เสียสละความสุขที่ยั่งยืนของสังคมให้แก่ประโยชน์ชั่วคราวของเรา เราถือว่าความบ้าคลั่งและความคลั่งไคล้เกื้อหนุนความน่าเชื่อถือและเกียรติของเรา และด้วยไม่พึงพอใจกับสิ่งนี้ เราประณามกันและกัน และวางอุบายทำลายล้างกันและกัน และเมื่อใดก็ตามที่เราปรารถนาจะแสดงอัจฉริยภาพและวิชา คุณความดีและความมีศาสนา เราก็เริ่มเยาะเย้ยและสาปส่งคนนั้นคนนี้ เรากล่าวว่า “ความนึกคิดของคนนั้นไม่ถูกต้อง ความประพฤติของคนนั้นคนนั้นยังไม่เป็นที่ปรารถนาอยู่อีกมาก การถือปฏิบัติทางศาสนาของเชยด์ทำนานๆ ครั้ง และอัมร์ไม่มั่นคงในความศรัทธา ความคิดเห็นของคนนั้นคนนั้นออกจะเป็นของยุโรป โดยมูลฐานแล้วแบลิ่งก็ไม่ได้คิดถึงสิ่งใดนอกจากชื่อและชื่อเสียงของตนเอง คินวานเมื่อที่ชุมนุมยี่ขึ้นสวดมนต์ แถวนั้นไม่ตรง และไม่อนุญาตให้ปฏิบัติตามผู้นำคนละคน ไม่มีคนร่ำรวยตายเดือนนี้และไม่มีการให้สิ่งใดแก่การกุศลเพื่อระลึกถึงศาสนทูต อาคารของศาสนาได้ทำลายลง รากฐานของความศรัทธาถูกพัดไปกับสายลม พรมแห่งความเชื่อถูกม้วนเก็บ สัญลักษณ์แห่งความมั่นใจถูกบดบัง โลกทั้งหมดตกอยู่ในความผิดพลาด เมื่อเป็นเรื่องของการขับไล่การใช้อำนาจบาตรใหญ่ ทุกคนนุ่มนวลและไม่ใส่ใจ วันและเดือนผ่านไปหมู่บ้านและนิคมเหล่านี้ยังเป็นของเจ้าของเดิมเหมือนกับปีที่แล้ว ในเมืองนี้เคยมีคณะปกครองเจ็ดสิบ คณะปฏิบัติหน้าที่เป็นระบบอย่างดี แต่จำนวนลดลงเรื่อยๆ เวลานี้เหลือเพียงยี่สิบห้าคณะเป็นที่ระลึกมัฟตีคนเดียวกันเคยประกาศสองร้อยคำพิพากษาที่ขัดแย้งกันออกมาวันไหนก็ได้ ตอนนี้มีแทบจะไม่ถึงห้าสิบ สมัยก่อนมีฝูงชนที่สมองป่วยเพราะการสูดคอดี เวลานี้พวกเขาพักผ่อนอย่างสงบ วันนี้โจทย์แพ้วและจำเลยชนะ ฟรุ้งนี้โจทย์ชนะคดีและจำเลยแพ้ว แต่เวลานี้วิธีปฏิบัติที่ล้าเลิศนี้ถูกยกเลิกไปแล้ว อะไรคือศาสนาของพวกที่ไม่มีศาสนานี้ นี่คือการผิดพลาดของการบูชาเทวรูปชนิดใด! อนิจจาสำหรับกฎสวรรค์ อนิจจาสำหรับศาสนา อนิจจาสำหรับความหายนะเหล่านี้ทั้งหมด! ดูกร ภราดรทั้งหลายในศาสนา! แน่หนอนว่านี่คืออวสานของโลก! การพิพากษากำลังมาถึง!”

ด้วยถ้อยคำเช่นนี้พวกเขาโจมตีจิตใจของมวลชนที่ช่วยตัวเองไม่ได้ และรบกวนหัวใจของคนยากไร้ที่สับสนอยู่แล้ว ผู้ซึ่งไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสภาพที่แท้จริงของกิจการต่างๆ และพื้นฐานที่แท้จริงสำหรับการพูดคุยทั้งหมดดังกล่าว และยังคงไม่ทราบความจริงเลยว่า จุดประสงค์ที่เห็นแก่ตัวนับพันถูกปกปิดไว้ในคารมคมคายทางศาสนาของบางคน พวกเขานึกคิดไปว่า บรรดาผู้พูดประเภทนี้มีแรงจูงใจมาจากความคลั่งไคล้ความดีในเมื่อความจริงนั้นคือ บุคคลเหล่านั้นยังคงคัดค้านเสียงดังในที่สาธารณะ เพราะว่าในความสุขของมวลชน พวกเขาเห็นตนเองพินาศ และเชื่อว่าหากดวงตาของประชาชนเปิดออก แสงสว่างของพวกเขาจะหายไป การหยั่งเห็นที่แหลมคมที่สุดเท่านั้นที่จะสังเกตเห็นความจริงที่ว่า

หากหัวใจของบุคคลเหล่านี้ถูกผลักดันโดยความชอบธรรมและความกลัวพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง สุนทรสนั้นจะโชนไปทุกแห่งหนเหมือนชะมดเซียะ ไม่มีสิ่งใดในโลกพิสูจนได้ด้วยคำพูดเท่านั้น

ผู้รู้ในธรรม นั่นคือ บรรดาผู้ที่ได้อัจฉริยภาพและนัยสำคัญที่ไม่มีสิ้นสุดจากคัมภีร์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ ซึ่งหัวใจที่สว่างของพวกเขาได้รับแรงดลใจจากภพที่มองไม่เห็นของพระผู้เป็นเจ้า แน่หนอนว่าพวกเขาออกแรงพยายามที่จะทำให้บรรดาสาวกที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้าเหนือกว่าชนชาติทั้งหมดในทุกด้าน พวกเขาตราตรึงและต่อสู้อัฒนที่มิใช่ประโยชน์จากทุกกลไกที่หนุนความก้าวหน้า หากผู้ใดไม่เอาใจใส่จุดประสงค์ที่สูงส่งเหล่านี้ เขาจะไม่มีวันเป็นที่ยอมรับในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า เขาโดดเด่นด้วยข้อบกพร่องทั้งหมดของตนแต่อ้างว่ามีความสมบูรณ์ ชัดสนแต่สร้างวามิ่งคั่ง

ความรู้ ความบริสุทธิ์ ความอุทิศตน วินัย ความไม่ขึ้นกับใคร ไม่เกี่ยวอะไรกับลักษณะภายนอกและเครื่องแต่งกาย ครั้งหนึ่งในวิถีการเดินทางของเรา เราได้ยินบุคคลสำคัญที่ดีเด่นคนหนึ่งกล่าวถ้อยคำที่ล้ำเลิศดังต่อไปนี้ ซึ่งความเฉลียวฉลาดและเสน่ห์ของถ้อยคำเหล่านั้นยังอยู่ในความทรงจำของเรา : “ผ้าใฝกศีระษะของนักบวชใช้ว่าจะเป็นข้อพิสูจนถึงการควบคุมตัณหาและความรู้เสมอไป หมวกของสามัญชนใช้ว่าจะเป็นสัญลักษณ์ของความเขลาและความไม่มีศีลธรรมเสมอไป หมวกมากมายเท่าไรที่ได้ชูธงแห่งความรู้อย่างภาคภูมิ และผ้าใฝกศีระษะมากมายเท่าไรที่ได้ทำลายกฎของพระผู้เป็นเจ้า!”

องค์ประกอบที่สามของวาทะที่อยู่ในการอภิปรายนี้คือ “ต่อต้านกิเลสของตน” นัยของวลีที่รวมทุกอย่างและดูเหมือนง่าย ๆ นี้ช่างพิเศษเพียงไร นี่คือรากฐานของคุณสมบัติที่น่าสรรเสริญทุกอย่างของมนุษย์ ที่จริงแล้ววณะไม่ก็คำเหล่านี้คือแสงสว่างของโลกและพื้นฐานที่แข็งแรงของคุณลักษณะทางธรรมของมนุษย์ นี่คือล้อดูลแห่งความประพฤติทั้งปวง คือวิธีการรักษาคุณสมบัติที่ดีทั้งหมดของมนุษย์ให้อยู่ในสมดุล

เพราะกิเลสคือเปลวไฟที่เผาพิชผลจนวนนับไม่ถ้วนที่ผู้รู้เก็บเกี่ยวมาตลอดชีวิตให้กลายเป็นถ้ำถ่าน คือไฟเผาผลาญที่แม้แต่ทะเลอันกว้างใหญ่แห่งความรู้ที่พวกเขาสะสมมาก็ไม่สามารถดับได้ บ่อยแคไหนดที่บุคคลหนึ่งซึ่งได้รับการประดับด้วยคุณลักษณะทุกอย่างของความเป็นมนุษย์ และสวมเพชรพลอยแห่งความเข้าใจที่แท้จริง กระนั้นได้ไปตามกิเลสจนกระทั่งคุณสมบัติที่ล้ำเลิศของเขาก้าวล่วงความพอประมาณ และเขาถูกบีบบังคับให้กินเลย เจตนาที่บริสุทธิ์ของเขาเปลี่ยนไปเป็นเจตนาที่ชั่วร้าย คุณลักษณะต่างๆ ของเขาไม่ถูกใช้อย่างคู่ควรอีกต่อไป อำนาจแห่งกิเลสพาเขาออกจากความชอบธรรมและรางวัลเข้าไปสู่หนทางที่อันตรายและมีด ในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรและผู้ที่มีความหยั่งเห็น อุปนิสัยใจคอที่ดีคือสิ่งที่ล้ำเลิศและน่าสรรเสริญที่สุด แต่อยู่บนเงื่อนไขเสมอว่า

อุปนิสัยใจค่อนั้นความมาจากศูนย์กลางของเหตุผลและความรู้ และอยู่บนฐานของความพอประมาณ หากจะอธิบายนัยทั้งหลายของเรื่องนี้ให้สมกับที่ควร ก็ยาวเกินไปและออกนอกเนื้อหาหลักของเรา

ชนชาติทั้งหมดของยุโรปแม้จะคุยโตโอ้อวดอารยธรรมของตน ก็จมลงไปในทะเลที่น้ำกล้วแห่งกิเลสและตัณหา และนี่เองที่ทำให้ไม่ปรากฏการณ์ทั้งหมดทางวัฒนธรรมของพวกเขาไม่สัมฤทธิ์ผล ขออย่าให้ใครประหลาดใจหรือตำหนิคำแถลงนี้ จุดประสงค์เบื้องต้นและวัตถุประสงค์พื้นฐานในการวางกฎที่ทรงอำนาจ วางหลักการที่ยิ่งใหญ่และจัดตั้งสถาบันสำหรับการจัดการกับอารยธรรมในทุกแห่ง คือเพื่อความสุขของมนุษย์ และความสุขของมนุษย์อยู่ที่การไกล่เข้าหาธรรมชาติประดุจของพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงมหิทธานุภาพ และการนำมาซึ่งสันติภาพและความผาสุกของสมาชิกทุกคนของมนุษยชาติเท่านั้น ทั้งที่เป็นคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย และกลไกสูงสุดสำหรับการบรรลุวัตถุประสงค์สองอย่างนี้คือ คุณสมบัติอันล้ำเลิศที่มนุษยชาติได้รับการประสาท

วัฒนธรรมผิวเผินที่ไม่ได้รับการค้ำจุนโดยการบ่มเพาะศีลธรรมเป็นเสมือน “ความฝันที่ปนกันอย่างสับสน” (36) และความเงางามภายนอกที่ปราศจากความสมบูรณ์ภายในเป็น “เสมือนไอระเหยในทะเลทรายที่ผู้กระหายคิดว่าเป็นน้ำ” (37) เพราะสิ่งที่จะได้ความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและนำมาซึ่งสันติภาพและความผาสุกของมนุษย์ จะไม่มีทางสัมฤทธิ์ผลได้บริบูรณ์ในอารยธรรมภายนอกเท่านั้น

ชนชาติทั้งหลายของยุโรปไม่ได้ก้าวหน้าไปถึงอารยธรรมทางศีลธรรมในระดับที่สูงขึ้นไป ดังที่ความคิดเห็นและความประพฤติของพวกเขาสาธิตอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่นจงสังเกตุดูว่า ความปรารถนาสูงสุดของรัฐบาลและชนชาติทั้งหลายของยุโรปในปัจจุบันคือการจะพิชิตและบดขยี้กันและกันอย่างไร และขณะที่ซ่อนความรู้สึกละแฉงที่สุดต่อกันไว้ พวกเขาใช้เวลาแสดงเสน่หา มิตรภาพและความกลมเกลียวซึ่งกันและกันในฐานะที่เป็นเพื่อนบ้าน

มีกรณีที่น่าทึ่งเกี่ยวกับผู้ปกครองที่กำลังทำนุบำรุงสันติภาพและความสงบ และในเวลาเดียวกันก็อุทิศพลังงานมากมายในการสะสมอาวุธและสร้างกองทัพให้ใหญ่ขึ้นยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่กระหายสงคราม ด้วยเหตุผลว่าสันติภาพและความกลมเกลียวจะเกิดขึ้นได้โดยการใช้กำลังเท่านั้น สันติภาพเป็นข้ออ้าง และทั้งกลางวันและกลางคืนพวกเขาล้วนพยายามอย่างหนักที่จะสะสมอาวุธสงครามให้มากขึ้น และเพื่อจะจ่ายค่าอาวุธ ประชาชนที่นำเวทนาของพวกเขาต้องเสียสละเกือบทั้งหมดที่พวกเขาหามาได้ด้วยหยาดเหงื่อแรงงาน ก็พันคนได้เลิกทำงานในอุตสาหกรรมที่มีประโยชน์ และกำลังตรากตรำทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อผลิตอาวุธใหม่ๆ ที่ร้ายแรงกว่าเดิม ซึ่งจะหลั่งเลือดของมนุษยชาติให้นองกว่าเดิม

แต่ละวันพวกเขาประดิษฐ์คิดค้นระเบิดหรือวัตถุระเบิดชนิดใหม่ๆ จากนั้นรัฐบาลทั้งหลายต้องละทิ้งอาวุธที่ล้ำสมัย และเริ่มต้นผลิตอาวุธชนิดใหม่ เนื่องด้วยอาวุธเก่าๆ ทั้งหลายสู้ของใหม่ไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ณ เวลาที่กำลังเขียนอยู่นี้ในปี ฮ.ศ.1292 (38) พวกเขาได้ประดิษฐ์ปืนไรเฟิลชนิดใหม่ใน

เยอรมันและปืนใหญ่ที่ทำด้วยบรอนซ์ในออสเตรีย ซึ่งมีอนุภาพการยิงมากกว่าปืนไรเฟิลมาตินีเฮนรีและปืนใหญ่ครุพ ทำลายได้รวดเร็วกว่า และมีประสิทธิภาพสูงกว่าในการกวาดล้างมนุษยชาติ ค่าใช้จ่ายอันหนักอึ้งทั้งหมดต้องแบกรับโดยมวลชนทั้งหลายที่ช่วยตัวเองไม่ได้

จงมีความยุติธรรม : อารยธรรมแต่ชื่อนี้ซึ่งไม่ได้รับการคำจูนโดยอารยธรรมที่แท้จริงของอุปนิสัยใจคอ จะสามารถนำมาซึ่งสันติภาพและความผาสุกของประชาชน หรือได้ความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าหรือ? นี่มิได้หมายถึงการทำลายทรัพย์สินและเสาะแห่งความสุขและสันติภาพหรือ?

ในสงครามฝรั่งเศสโปรุสเซียในปี ค.ศ.1870 เป็นที่รายงานว่ามีคน 600,000 คนตาย บาดเจ็บและพ่ายแพ้ในสนามรบ บ้านจำนวนมากมายนับเท่าไรที่ถูกทำลายจนไม่เหลือ เมืองจำนวนมากมายนับเท่าไรที่เพื่องฟูเมื่อคืนก่อนแล้วถูกพังทลายเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น เด็กจำนวนมากมายนับเท่าไรต้องกำพร้าและถูกทอดทิ้ง พ่อแม่วัยชราจำนวนมากมายนับเท่าไรต้องเห็นลูกชายที่อ่อนเยาว์ของตนสิ้นตายอยู่กับดินและเลือด หญิงจำนวนมากมายนับเท่าไรกลายเป็นหม้ายไร้ผู้ช่วยเหลือหรือคัมครอง

จากนั้นห้องสมุดและอาคารราชการของฝรั่งเศสถูกเป็นเปลวไฟ โรงพยาบาลทหารซึ่งเต็มไปด้วยคนป่วยและผู้บาดเจ็บ ถูกจุดไฟเผาจนไหม้หมด และตามมาด้วยเหตุการณ์ที่น่ากลัวของรัฐบาลที่มาจากกาปฏิวัติ การกระทำที่ป่าเถื่อน ความพินาศและความสยดสยอง เมื่อฝ่ายที่ต่อต้านกันต่อสู้และเข่นฆ่ากันบนถนนในปารีส มีความเกลียดชังและการสู้รบกันระหว่างบรรดาผู้นำศาสนาคาทอลิกและรัฐบาลเยอรมัน มีความขัดแย้งและการประท้วงอย่างโกรธแค้น การหลั่งเลือดและความพินาศยับเยินเกิดขึ้นระหว่างฝ่ายสนับสนุนรีพับริคและฝ่ายสนับสนุนคาร์ลอสในสเปน

กรณีเช่นนี้มีมากมายที่จะสาธิตความจริงที่ว่า ยุโรปไม่เจริญทางศีลธรรม เนื่องด้วยผู้เขียนไม่ปรารถนาจะวิจารณ์ผู้ใด จึงขอจำกัดอยู่ที่ไม่กี่ตัวอย่างนี้ เป็นที่ชัดเจนว่าไม่มีจิตใจที่รับรู้และเข้าใจจะเห็นดีด้วยกับเหตุการณ์เหล่านี้ ในเมื่อความสยดสยองดังกล่าวเกิดขึ้นในหมู่ชนชาติที่ผิดไปจากความประพฤติที่น่าปรารถนาที่สุดของมนุษย์อย่างสิ้นเชิง เป็นที่ถูกต้องและเหมาะสมหรือที่พวกเขาจะกล้าอ้างว่ามีอารยธรรมที่แท้จริงอย่างเพียงพอ? โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อหวังผลอะไรไม่ได้จากทั้งหมดนี้ นอกจากการได้ชัยชนะชั่วคราว และเนื่องด้วยผลที่ได้นี้ไม่เคยยั่งยืน สำหรับคนฉลาดแล้วสิ่งนี้ไม่คู่ควรกับความพยายาม

ที่ผ่านมานับศตวรรษรัฐเยอรมันได้สยบฝรั่งเศสหลายครั้ง ราชอาณาจักรฝรั่งเศสก็ได้ปกครองดินแดนเยอรมันหลายครั้ง เป็นที่อนุญาตหรือในยุคของเราที่ผู้ช่วยตัวเองไม่ได้ 600,000 คน ควรสละเป็นพลีแต่ประโยชน์ชั่วคราวและความสำเร็จแค่ชื่อดังกล่าว? ไม่ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้เป็นนายเป็นพยาน! แม้แต่เด็กก็สามารถเห็นความชั่วร้ายของสิ่งนี้ กระนั้นการไปตามกิเลสและตัณหาจะปิดดวงตาด้วยผ้าหนึ่งพันผืนที่ผูกขึ้นมาจากหัวใจ จนบดบังการมองเห็นและการหยั่งเห็นด้วยเช่นกัน

อารยธรรมที่แท้จริงจะคลี่ตรงออกมาในใจกลางสุดของโลกเมื่อใดก็ตามที่ประมุขผู้ดีเด่นและจิตใจสูง
จำนวนหนึ่ง ผู้ซึ่งเป็นแบบอย่างอันเรืองรองของความอุทิศตนและความมุ่งมั่น จะลุกขึ้นเพื่อประโยชน์
และความสุขของมวลมนุษยชาติด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่และวิสัยทัศน์ที่แจ่มชัด เพื่อสถาปนาความมั่ง
หมายแห่งสันติภาพสากล พวกเขาต้องนำเรื่องความมั่งหมายแห่งสันติภาพมาเป็นจุดหมายของการ
ปรึกษาหารือโดยรวม และพยายามทุกวิถีทางในอำนาจของตนที่จะสถาปนาสหภาพของชาติทั้งหลาย
ของโลก พวกเขาต้องทำสนธิสัญญาผูกมัดและสถาปนาปฏิญญาที่มีข้อกำหนดที่สอดคล้องเหตุผล ละเมียด
ไม่ได้และแน่ชัด พวกเขาต้องประกาศปฏิญญานี้ทั่วโลก และปฏิญญานี้ต้องได้รับการรับรองจากมวล
มนุษยชาติ ภารกิจอันยิ่งใหญ่ที่สุดและประเสริฐนี้ ซึ่งเป็นบ่อเกิดที่แท้จริงของสันติภาพและความผาสุก
ของทั่วโลก ควรได้รับการพิจารณาโดยทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพว่าเป็นภารกิจที่ศักดิ์สิทธิ์ กอปรกำลัง
ทั้งหมดของมนุษยชาติต้องระดมเข้ามาเพื่อรับประกันเสถียรภาพและความถาวรของปฏิญญาที่ยิ่งใหญ่
ที่สุดนี้ ในสนธิสัญญาที่ครอบคลุมอย่างทั่วถึงนี้ เขตและชายแดนของแต่ละชาติควรกำหนดไว้อย่าง
ชัดเจน หลักการต่างๆ ที่เป็นรากฐานของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลทั้งหลายควรวางไว้อย่างแน่ชัด
ข้อตกลงและข้อบังคับทั้งหมดระหว่างประเทศต้องเป็นที่รู้แน่ ทำนองเดียวกันขนาดของอาวุธยุทโธปกรณ์
ของทุกรัฐบาลควรถูกจำกัดอย่างเข้มงวด เพราะหากยอมให้ชาติใดเตรียมสงครามและเพิ่มกำลัง
ทหาร นั่นจะทำให้ชาติอื่นระแวงสงสัย หลักการมูลฐานที่เป็นรากฐานของสนธิสัญญาที่เคร่งครัดนี้ ควร
กำหนดไว้อย่างที่หากรัฐบาลไหนละเมิดข้อกำหนดใดในภายหลัง รัฐบาลอื่นทั้งหมดบนพิภพจะลุกขึ้น
สยบรัฐบาลนั้นให้ยอมจำนนโดยเด็ดขาด ไม่เพียงเท่านั้น มนุษยชาติโดยทั้งหมดควรมุ่งมั่นทำลาย
รัฐบาลนั้นด้วยอำนาจทุกอย่างที่มีอยู่ หากน่านการเยียวยาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้มาใช้กับร่างกายของโลกที่
เจ็บป่วย นอนใจได้ว่าโลกจะฟื้นจากความยุ่งยากและคงอยู่อย่างปลอดภัยและมั่นคงไปชั่วกาลนาน (39)

จงพิจารณาดูว่าหากสถานการณ์ที่เป็นสุขดังกล่าวใกล้จะเกิดขึ้น จะไม่มีรัฐบาลไหนจำเป็นที่
จะต้องสะสมอาวุธสงครามอยู่ตลอด หรือคิดว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องผลิตอาวุธทางทหารใหม่ๆ อยู่เสมอ
เพื่อใช้พิชิตมนุษยชาติ และไม่จำเป็นต้องมีมากไปกว่ากองกำลังขนาดเล็กสำหรับจุดประสงค์เพื่อความ
ปลอดภัยภายใน การลงโทษอาชญากรและผู้ก่อความไม่สงบ และการป้องกันความโกลาหลในท้องถิ่น
ในลักษณะนี้ประการแรกคือ ประชากรทั้งหมดจะได้รับการปลดเปลื้องภาระค่าใช้จ่ายอันหนักอึ้งเพื่อ
จุดประสงค์ทางทหารในปัจจุบัน ประการที่สองประชาชนจำนวนมากจะเลิกอุทิศเวลาให้กับการคิดค้น
อาวุธทำลายล้างชนิดใหม่ๆ ที่แสดงถึงความโหดและความกระหายเลือด ซึ่งไม่เข้ากับพรสวรรค์ของชีวิต
และจะหันไปทุ่มความพยายามให้กับการผลิตสิ่งใดก็ตามที่จะทำนุบำรุงการดำรงอยู่ สันติภาพและความ
ผาสุกของมนุษย์ และจะกลายเป็นเหตุของความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาอย่างทั่วถึง เมื่อนั้นทุกชาติ
บนพิภพจะปกครองด้วยเกียรติ และทุกชนชาติจะอยู่ในอ้อมอกแห่งความสงบและพึงพอใจ

คนไม่กี่คนซึ่งไม่ทราบถึงอานุภาพที่แฝงอยู่ในความอดุสสาหะของมนุษย์ ถือว่าเรื่องนี้ทำได้ยากมาก ไม่เพียงเท่านั้น ยังเกินขอบเขตความพยายามสุดกำลังของมนุษย์ อย่างไรก็ตามหาเป็นเช่นนั้นไม่ ในทางตรงกันข้ามขอขอบคุณกรุณาธิคุณที่วางใจได้ของพระผู้เป็นเจ้า ความเมตตารักใคร่ของบรรดาผู้ที่พระองค์โปรดปราน ความอดุสสาหะที่ไม่มีที่เปรียบของบรรดาผู้ที่ชาญฉลาดและสามารถ ความคิดและความนึกคิดของบรรดาผู้นำที่ไม่มีที่เสมอของยุคนี้ ไม่มีสิ่งใดถือได้ว่าบรรลุไม่ได้ ความอดุสสาหะ ความอดุสสาหะที่ไม่หยุดหย่อน เป็นสิ่งจำเป็น ไม่มีสิ่งใดที่ไร้ความมุ่งมั่นอย่างไม่ย่อท้อที่สามารถบรรลุสิ่งนี้ได้ ความมุ่งหมายมากมายที่ยุคทั้งหลายในอดีตถือว่าเป็นเพียงความฝัน กระนั้นในยุคนี้ได้กลายเป็นเรื่องที่ทำได้และง่ายที่สุด ใจในความมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุดนี้ ซึ่งเป็นดวงตะวันบนหนทางแห่งอารยธรรมที่แท้จริงและเป็นเหตุของความรุ่งโรจน์ ความก้าวหน้า ความผาสุกและความสำเร็จของมวลมนุษยชาติ จึงถือว่าสำเร็จไม่ได้? วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน คือวันที่แสงทึบดงามของความมุ่งหมายนี้จะสาดความสว่างมายังที่ชุมนุมของมนุษย์

การเตรียมเครื่องมือสำหรับการสู้รบหากดำเนินไปด้วยอัตราเร็วในปัจจุบัน จะไปถึงจุดที่สงครามจะกลายเป็นสิ่งที่เกินกว่ามนุษยชาติจะทนได้

เป็นที่ชัดเจนจากสิ่งกล่าวมาว่า ความรุ่งโรจน์และความยิ่งใหญ่ของมนุษย์ไม่ได้อยู่ที่ความกระหายเลือดและอู้งเลี้ยวที่แหลมคม การทำลายนครต่างๆ และการแพร่กระจายความพินาศ การสังหารกองกำลังติดอาวุธและพลเรือนอย่างโหดเหี้ยม สิ่งที่ยกมาถึงอนาคตอันสดใสสำหรับมนุษย์คือชื่อเสียงด้านความยุติธรรม ความเมตตาต่อประชาชนทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นคนชั้นสูงหรือต่ำต้อย การสร้างประเทศและเมือง หมู่บ้านและตำบล การทำชีวิตให้ง่าย สงบและมีความสุขสำหรับเพื่อนมนุษย์ การวางหลักการมูลฐานสำหรับความก้าวหน้า การยกมาตรฐานและเพิ่มความมั่งคั่งของประชาชนทั้งหมด

จงพิจารณาดูตลอดประวัติศาสตร์ว่า กษัตริย์จำนวนมากมายทรงนั่งอยู่บนบัลลังก์ในฐานะผู้พิชิตอย่างไร หนึ่งในจำนวนนี้คือฮูล์คูกานและเทเมอร์เลน ผู้ยึดครองทวีปเอเชียอันกว้างใหญ่ไพศาล และอเล็กซานเดอร์แห่งมาซาดอนและพระเจ้าโนเลียนที่ 1 ผู้เหยียดกำปั้นที่โอหังของตนออกไปครอบคลุมสามในห้าทวีปของโลก ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของพวกเขาก่อให้เกิดประโยชน์อะไร? มีประเทศไหนเฟื่องฟูขึ้นมา มีความสุขใจบังเกิดขึ้น มีบัลลังก์ใดยืนอยู่ได้หรือ? หรือกลายเป็นว่าสภาพปกครองทั้งหลายสูญเสียบ้านนาจ? วันแต่ที่ว่าทวีปเอเชียถูกเป็นเปลวไฟของสงครามหลายครั้งและกลายเป็นถ้ำถ่าน ชังก็สูญสาทุก ผู้เป็นหัวหน้าทหารไม่ได้อะไรจากการพิชิตดินแดนต่างๆ เทเมอร์เลนเก็บเกี่ยวได้แต่ชนชาติที่ถูกพัดไปกับสายลมและความพินาศทุกแห่งหนจากชัยชนะทั้งหมดของตน อเล็กซานเดอร์ไม่มีอะไรจะรอดสำหรับชัยชนะอันกว้างขวางของตนเว้นแต่ลูกชายของเขาถูกโค่นบัลลังก์ แล้วฟิลิปส์และ

โทเลมีเข้ายึดครองอาณาจักรที่ครั้งหนึ่งเขาเคยปกครอง พระเจ้านโปเลียนที่ 1 ได้อะไรจากการสยบ กษัตริย์ทั้งหลายของยุโรป นอกจากการทำลายประเทศต่างๆ ที่กำลังเฟื่องฟู ความตกต่ำของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในประเทศเหล่านั้น การแพร่กระจายการเขย่าขวัญและความเจ็บปวดไปทั่วยุโรป และตัวเขาเองกลายเป็นเชลยในตอนจบของชีวิต ที่กล่าวมามากมายนี้คือบรรดาผู้พิชิตและอนุสาวรีย์ทั้งหลายที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลัง

ที่ต่างกันคือคุณสมบัติต่างๆ ที่น่าสรรเสริญ ความยิ่งใหญ่และความประเสริฐของอนุชี่ร์วาน (40) ผู้เอื้อเฟื้อและยุติธรรม กษัตริย์ที่ใจเป็นธรรมนี้ขึ้นครองอำนาจในเวลาที่บ้านลี้ภัยของเปอร์เซียซึ่งครั้งหนึ่งสถาปนาไว้อย่างแข็งแกร่ง กำลังจะทลายลง ด้วยพรสวรรค์ทางสติปัญญาเขาวางรากฐานของความยุติธรรม ถอนรอกการกดขี่และการใช้อำนาจบาตรใหญ่ รวบรวมประชาชนทั้งหลายของเปอร์เซียเข้ามาอยู่ภายใต้ปีกแห่งอาณาจักรของเขา ขอขอบคุณอิทธิพลปฏิรูปที่มาจากการดูแลเอาใจใส่อย่างต่อเนื่องของเขา เปอร์เซียที่โรยราและรกร้างว่างเปล่าได้รับการกระตุ้นให้มีชีวิต และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วกลายเป็นชาติที่เฟื่องฟูที่สุด เขาสร้างและเสริมอำนาจต่างๆ ของรัฐที่ยังไม่เป็นระบบ และชื่อเสียงด้านความชอบธรรมและความยุติธรรมของเขาออกไปทั่วเจ็ดภูมิภาค (41) จนกระทั่งประชาชนทั้งหลายพ้นจากความตกต่ำและทุกข์เวทนาขึ้นมาสู่ยอดแห่งความสุขและเกียรติ ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นชาวมาเกียน พระโมฮัมหมัดผู้เป็นศูนย์กลางแห่งสรรพโลกและดวงอาทิตย์แห่งความเป็นพระศาสนา ทรงกล่าวถึงเขาว่า : “เราเกิดมาในเวลาของกษัตริย์ที่ยุติธรรมองค์หนึ่ง” และทรงสำราญใจที่ได้มาจุติในโลกระหว่างรัชสมัยของเขา บุคคลสำคัญผู้เรื่อรนามนี้บรรลุนิยามอันสูงส่งโดยคุณสมบัติต่างๆ ที่น่าชมเชย หรือโดยการออกไปพิชิตโลกและหลังเลือดของประชาชนทั้งหลายของโลก? จงสังเกตดูว่าเขาบรรลุนิยามตำแหน่งที่โดดเด่นดังกล่าวในใจกลางของโลก จนความยิ่งใหญ่ของเขายังคงกาลอยู่ตลอดกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป และเขาได้ชีวิตนิรันดร์ หากเราแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับชีวิตที่ดำเนินต่อไปของผู้ยิ่งใหญ่นี้ บทความอย่างย่อนี้จะยาวเกินไป และเนื่องด้วยไม่เป็นที่แน่นอนว่าความคิดเห็นสาธารณชนของเปอร์เซีย จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีความหมายหรือไม่โดยการอ่านบทความนี้อย่างถี่ถ้วน เราจะเขียนให้สั้นเข้า และไปที่เรื่องอื่นๆ ที่อยู่ในจิตใจของสาธารณชน อย่างไรก็ตามหากการเขียนให้สั้นนี้ก่อให้เกิดผลที่น่าปรารถนา และเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราจะเขียนหนังสือให้ยาวและมีประโยชน์เกี่ยวกับหลักธรรมทั้งหลายของอัจฉริยภาพสวรรค์ที่สัมพันธ์กับโลกที่เห็นอยู่

ไม่มีอำนาจใดบนพิภพสามารถเอาชนะกองทัพแห่งความยุติธรรม และทุกปราสาทต้องทลายลงต่อกองทัพนี้ เพราะมนุษย์พ่ายแพ้อย่างเต็มใจต่ออาร์มของไบมิดที่แหลมคมนี้ และสถานที่รกร้างว่างเปล่าขึ้นบานและเฟื่องฟูภายใต้การเหยียบย่ำของกองทัพนี้ มีสองธงที่ทรงอำนาจซึ่งเมื่อทอดเงาผ่านมงกุฏของกษัตริย์องค์ใดก็ตาม จะบันดลให้อิทธิพลของรัฐบาลของกษัตริย์นั้นทะลุทะลวงโลกทั้งหมดอย่างรวดเร็วและง่ายดาย ราวกับเป็นแสงสว่างของดวงอาทิตย์ : ธงแรกคือปัญญา ธงที่สองคือความ

ยุคธรรม เนินเหล็กไม่สามารถเอาชนะกองกำลังทั้งสองที่ทรงอำนาจที่สุดนี้ และกำแพงของอเล็กซานเดอร์จะแตกออกต่อหน้ากองกำลังทั้งสอง เป็นที่ชัดเจนว่าชีวิตในโลกที่เลื่อนหายไปอย่างรวดเร็วนี้ คงอยู่ชั่วแล่นและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตั้งเช่นสายลมยามเช้า เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ยิ่งใหญ่ที่ฝากชื่อเสียงที่ดั่งามของตนและความทรงจำเกี่ยวกับตลอดชีวิตของตนที่ใช้ไปในหนทางแห่งความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของช่างโชคดีเพียงไร

การพิชิตอาจเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ และมีบางเวลาที่สงครามกลายเป็นฐานที่ทรงอำนาจของสันติภาพ และการทำลายล้างกลายเป็นวิธีการปฏิสังขรณ์ ตัวอย่างเช่นหากประมุขที่จิตใจสูงคนหนึ่งจัดกองทัพเพื่อสกัดผู้ก่อกบฏและผู้ก้าวร้าว หรือเช่นกันหากเขาลงสนามและโดดเด่นในการดิ้นรนต่อสู้เพื่อประสานสามัคคีรัฐและประชาชนที่แตกแยก กล่าวโดยย่อหากเขาทำสงครามเพื่อจุดประสงค์ที่ขอบธรรมเมื่อนั้นสิ่งที่ดูเหมือนว่าเป็นความพิโรธนี้คือความปรานีในตัวเอง และสิ่งที่ดูเหมือนว่าเป็นการใช้อำนาจบาตรใหญ่คือเนื้อแท้ของความยุติธรรม และการทำสงครามนี้คือศิลาหลักของสันติภาพ ปัจจุบันนี้งานที่คู่ควรกับผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายคือการสถาปนาสันติภาพสากล เพราะอิสรภาพของประชาชนทั้งปวงอยู่ในสันติภาพสากลนี้

วลีที่สี่ของวาทะที่กล่าวไว้ข้างต้นซึ่งชี้ทางแห่งความรอดพ้นคือ : “เชื่อฟังบทบัญญัติของพระผู้เป็นนายของเขา” เป็นที่แน่นอนว่าความดีเด่นสูงสุดของมนุษย์คือ ความต่ำต้อย ณ เบื้องหน้าของพระผู้เป็นเจ้าของ และเชื่อฟังพระองค์ ความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ ตำแหน่งและเกียรติอันสูงส่งที่สุดของมนุษย์ขึ้นอยู่กับปฏิบัติตามบัญชาและข้อห้ามทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของอย่างถาวรทั่ว ศาสนาคือแสงสว่างของโลก ความก้าวหน้า ความสำเร็จและความสุขของมนุษย์ เป็นผลมาจากการเชื่อฟังกฎที่วางไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย กล่าวโดยย่อ เป็นที่สาธิตได้ว่าในชีวิตนี้ทั้งภายนอกและภายใน โครงสร้างที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้พิทักษ์รักษาโลกที่สถาปนาไว้อย่างแข็งแกร่งและคงทนที่สุด รับประกันความสมบูรณ์ของมนุษยชาติทั้งทางวัตถุและทางธรรม และคุ้มครองความสุขและอารยธรรมของสังคม คือศาสนา

เป็นความจริงที่ว่า มีผู้โง่เง่าบางคนที่ไม่เคยตรวจสอบมูลฐานของศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของอย่างเหมาะสม ได้ถือเอาความประพฤติของพวกที่สร้างเป็นเครื่องศาสนาไม่กี่คนมาเป็นเกณฑ์ในการวัดผู้มีศาสนาทุกคน แล้วสรุปว่าศาสนาคืออุปสรรคของความก้าวหน้า คือปัจจัยแห่งการแบ่งแยก คือเหตุของความประสกร้ายและความเกลียดชังระหว่างประชาชน พวกเขาหาได้สังเกตไม่ว่า หลักธรรมของศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของจะใช้แต่การกระทำของผู้ที่อ้างตนเป็นสาวกมาประเมินไม่ได้ เพราะทุกสิ่งทีล้าเลิศแม้ว่าจะไม่มีที่เสมอ ก็อาจถูกใช้ในทางที่ผิด ตะเกียงที่ติดไฟในมือของเด็กที่โง่เขลาหรือคนตาบอด จะไม่ปิดเป่าความมืดหรือทำให้บ้านสว่างขึ้น แต่จะไหม้ทั้งผู้ถือตะเกียงและบ้าน

ในกรณีเช่นนี้เราจะตำหนิตะเกียงได้หรือไม่ พระผู้เป็นเจ้าของผู้เป็นนายเป็นพยาน! สำหรับผู้ที่มองเห็น
ตะเกียงคือแสงสว่างที่นำทาง แต่เป็นความหายนะสำหรับคนตาบอด

หนึ่งในบรรดาผู้ที่ไม่ยอมรับความศรัทธาในศาสนาคือชาวฝรั่งเศสชื่อโวลเทอร์ เขาเขียนหนังสือ
โจมตีศาสนาจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นผลงานการเขียนที่ไม่มีอะไรดีไปกว่าของเด็กเล่น บุคคลผู้นี้ได้ใช้การละ
เว้นสิ่งที่ควรทำและการทำผิดของพระสันตะปาปา ผู้เป็นหัวหน้าศาสนาโรมันคาทอลิก อีกทั้งอุบายและ
การทะเลาะวิวาทของบรรดาผู้นำทางจิตวิญญาณของคริสตจักร มาเป็นเกณฑ์ แล้วเปิดปากหาเรื่องพระ
วิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของ (พระเยซู) ในการใช้เหตุผลที่ไม่มีน้ำหนัก เขาหาได้เข้าใจนัยสำคัญที่แท้จริง
ของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย คัดค้านบางตอนในพระธรรมที่เปิดเผยไว้และครุ่นคิดเกี่ยวกับความยุ่งยาก
ที่เกี่ยวข้อง “และเราส่งสิ่งที่เป็นการรักษาและความปรานีในคัมภีร์โกรอ่านลงมาให้ผู้เชื่อสัตย์” : แต่นั่นมี
แต่เพิ่มความพินาศให้แก่คนชั่วร้าย” (42) “พระองค์จะลงโทษหลายคนด้วยนิทานสอนใจดังกล่าว และจะนำ
ทางให้หลายคน : แต่พระองค์จะไม่ลงโทษใครด้วยนิทานสอนใจเว้นแต่คนชั่วร้าย...” (43)

เป็นที่แน่นอนว่าเครื่องมือที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการบรรลุความก้าวหน้าและความรุ่งโรจน์ของ
มนุษย์ กลไกสูงสุดสำหรับการให้ความสว่างและการไถ่โลกคือ ความรักและไม่ตรีจิตและความสามัคคีใน
หมู่สมาชิกทั้งหมดของมนุษยชาติ ไม่มีสิ่งใดบังเกิดผลได้ในโลก ไม่มีแม้แต่ความเป็นไปได้ หาก
ปราศจากความสามัคคีและความเห็นพ้องกัน และวิธีที่สมบูรณ์สำหรับการก่อให้เกิดไม่ตรีจิตและความ
สมัคสมานคือศาสนาที่แท้จริง “หากเจ้าใช้ความร้ายวาททั้งหมดในโลก เจ้าก็ไม่สามารถทำให้หัวใจของ
พวกเขาสามัคคีกัน แต่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทำให้พวกเขาสามัคคีกัน...” (44)

ด้วยการเสด็จมาของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของ อานุภาพของพระศาสดาในการสร้าง
ความสมัคสมานที่แท้จริง สมัคสมานทั้งภายนอกและในหัวใจ ได้พาชนชาติประสงค์ร้ายทั้งหลายที่
กระหายเลือดของกันและกันเข้ามาอยู่ในที่กำบังเดียวกันแห่งพระวณะของพระผู้เป็นเจ้าของ จากนั้นดวง
วิญญาณหนึ่งแสนดวงกลายเป็นเสมือนวิญญาณดวงเดียวกัน บุคคลจำนวนนับไม่ถ้วนกลายเป็นเสมือน
ร่างกายเดียวกัน

เหตุการณ์ต่างๆ ที่บังเกิดขึ้นเมื่อศาสนทูตทั้งหลายในอดีตเสด็จมา หนทางและผลงานและ
สภาพแวดล้อมของพวกเขา ไม่ได้รับการบันทึกไว้อย่างเพียงพอในประวัติศาสตร์ที่เชื่อถือได้ และถูก
กล่าวไว้อย่างรวบรัดในวณะของคัมภีร์โกรอ่าน คำสอนศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ และคัมภีร์เก่า อย่างไรก็ตาม
เนื่องด้วยเหตุการณ์ทั้งหมดตั้งแต่สมัยของพระโมเสสจนกระทั่งปัจจุบันนี้มีอยู่ในคัมภีร์โกรอ่านที่ยิ่งใหญ่
คำสอนต่างๆ ที่เชื่อถือได้ คัมภีร์เก่าและแหล่งอื่นๆ ที่เชื่อถือได้ เราจะขอกล่าวถึงย่อๆ ที่นี้ก็พอ
จุดประสงค์คือเพื่อจะชี้ให้เห็นชัดว่า ศาสนาคือฐานและหลักการดั้งเดิมของวัฒนธรรมและอารยธรรม
หรือไม่ หรือว่าเป็นอย่างไรที่โวลเทอร์และผู้ที่คล้ายกับเขาเชื่อคือ ศาสนาหยุดความก้าวหน้าทั้งหมด บัน
ทอนความผาสุกและสันติสุขในสังคม

เพื่อไม่ให้มีการคัดค้านจากชนชาติใดๆ ของโลกอีก เราจะอภิปรายให้สอดคล้องกับเรื่องราวต่างๆ ที่เชื่อถือได้ที่ทุกชาติเห็นตรงกัน

ในเวลาหนึ่งที่ชาวอิสราเอลทวีจำนวนขึ้นในอียิปต์และกระจายตัวไปทั่วประเทศ ฟาโรห์ทั้งหลายแห่งอียิปต์มุ่งมั่นที่จะช่วยและเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ชนชาติคอปท์ของตน และมุ่งมั่นเช่นกันที่จะลบหลู่และหยามเกียรติบุตรหลานของอิสราเอลซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นชาวต่างชาติ ชาวอิสราเอลซึ่งแตกแยกและกระจัดกระจาย ตกเป็นเชลยอยู่ในมือของชาวคอปท์ที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่เป็นเวลานาน พวกเขาถูกทุกคนเหยียดหยามและรังเกียจจนชาวคอปท์ที่โสมมที่สุดวางตัวสำคัญกว่า และประหัตประหารชาวอิสราเอลที่ประเสริฐสุดได้อย่างอิสระ การตกเป็นทาส ทุกขเวทนาและความช่วยตัวเองไม่ได้ของชาวอิชรู ไปถึงจุดสูงสุดจนพวกเขาไม่เคยมีความปลอดภัยไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน ไม่สามารถปกป้องภรรยาและครอบครัวของตนให้ปลอดภัยจากการใช้อำนาจบาตรใหญ่ของคนของฟาโรห์ที่จับกุมพวกเขา ดังนั้นอาหารของพวกเขาคือเศษหัวใจที่แตกสลายของตนเอง เครื่องดื่มของพวกเขาคือธाराแห่งน้ำตา พวกเขาอยู่อย่างเจ็บปวดเช่นนี้จนกระทั่งทันใดนั้นพระโมเสส พระผู้ทรงความงาม มองเห็นแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าของมาจากหุบเขาอันพิศุทธิ์ซึ่งเป็นบริเวณศักดิ์สิทธิ์ และได้ยินสุรเสียงกระตุนของพระผู้เป็นเจ้าของที่ตรัสมาจากเปลวไฟของพฤษชาติ “ไม่ใช่ของโลกตะวันออกหรือโลกตะวันตก” (45) และพระองค์ยืนขึ้นในความเป็นพระศาสดาสากลเต็มตัว ท่ามกลางชาวอิสราเอลพระองค์เรืองแสงเหมือนตะเกียงแห่งการนำทางของพระผู้เป็นเจ้าของ และด้วยแสงสว่างแห่งความรอดพ้นพระองค์นำชนชาติที่หลงทางนี้ออกมาจากเงาแห่งความเขลาไปสู่ความรู้และความสมบูรณ์ พระองค์รวบรวมชนเผ่าทั้งหลายที่กระจัดกระจายของอิสราเอลไว้ในที่กำบังแห่งพระวณะสากลของพระผู้เป็นเจ้าของที่ประสานสามัคคี และบนยอดแห่งความสมัคสมานพระองค์ชูธงแห่งความกลมเกลียว จนภายในช่วงเวลาสั้นๆ ดวงวิญญาณที่ไม่มีความเข้าใจทั้งหลายได้รับการอบรมทางธรรม และบรรดาผู้ที่เป็นคนแปลกหน้าต่อสัจธรรม มารวมตัวกันสนับสนุนความมุ่งหมายแห่งความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้าของ และได้รับการปลดปล่อยจากทุกขเวทนา ความยากจน ความไม่เข้าใจและความเป็นเชลย และบรรลุถึงระดับสูงสุดของความสุขและเกียรติ พวกเขาอพยพออกจากอียิปต์ ออกเดินทางไปยังบ้านเกิดเดิมในอิสราเอล มาถึงแคนอันและฟิลิสเตียร์ พวกเขาพิชิตริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดนและเจริโคก่อน และตั้งถิ่นฐานในพื้นที่นั้น และในที่สุดภูมิภาคข้างเคียงทั้งหมดเช่นโพนีเซีย อีโดมและอัมมานตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพวกเขา ในสมัยของโจชัวมีคณะปกครองสามสิบเอ็ดคณะอยู่ในมือของชาวอิสราเอล และในทุกคุณลักษณะที่ประเสริฐของมนุษย์ เช่น การเรียนรู้ ความมั่นคง ความมุ่งมั่น ความกล้าหาญ เกียรติ ความเอื้อเฟื้อ ชนชาตินี้ขึ้นมาเหนือกว่าชาติทั้งหมดในโลก ในสมัยนั้นเมื่อชาวอิสราเอลคนหนึ่งเข้าไปในที่ชุมนุม เขาจะมีความเด่นทันทีด้วยคุณความดีมากมายของตน และแม้กระทั่งชนต่างชาติที่ต้องการจะสรรเสริญชายคนหนึ่งก็จะกล่าวว่าเขาเป็นเมื่อชาวอิสราเอล

ยิ่งกว่านั้นยังเป็นเรื่องของสิ่งที่บันทึกอยู่ในผลงานมากมายทางประวัติศาสตร์ว่า นักปรัชญาทั้งหลายของกรีกเช่นฟิทาโกรัส ได้ปรัชญาทางวัตถุและทางธรรมส่วนใหญ่มาจากเหล่าสาวกของโซโรมอน และโซเครตีสหลังจากที่ได้เดินทางอย่างมุ่งหวังไปพบกับนักวิชาการและนักบวชที่เรื่องนามที่สุดบางคนของอิสราเอล เมื่อกลับมายังกรีกเขาได้ก่อตั้งแนวความคิดของความเป็นหนึ่งของผู้เป็นเจ้าของและชีวิตที่ดำรงอยู่ต่อไปของวิญญาณของมนุษย์หลังจากที่ถอดรูดกายออก ในที่สุดพวกเขาในหมู่ชาวกรีกได้ประณามชายผู้หนึ่งที่หยิ่งถึงความลึกลับที่สุดของอัจฉริยภาพ และลุกขึ้นเพื่อจะเอาชีวิตเขาจากนั้นประชาชนบังคับผู้ปกครองของตนให้ลงมือ และในสภาที่ชุมนุมกันพวกเขาให้โซเครตีสดื่มถ้วยยาพิษ

หลังจากที่ชาวอิสราเอลได้ก้าวหน้าไปในทุกระดับของอารยธรรม และประสบความสำเร็จในขั้นสูงสุดที่เป็นไปได้ พวกเขาเริ่มล้มหลักธรรมดั้งเดิมของศาสนาและกฎของพระโมเสสที่ละน้อย สาละวนอยู่กับพิธีกรรมและพิธีปฏิบัติ แสดงการปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม ในสมัยของริโฮโบมผู้เป็นลูกชายของโซโลมอน มีการพิพาทที่น่ากลัวเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา สมาชิกคนหนึ่งของพวกเขาคือจีโรโบม ได้วางอุบายที่จะครองบัลลังก์ และเขาเองคือผู้ที่ริเริ่มให้มีการบูชาเทวรูป ความขัดแย้งระหว่างริโฮโบมและจีโรโบม นำไปสู่การทำสงครามนับเป็นศตวรรษระหว่างบรรดาผู้ที่สืบเชื้อสายจากทั้งสอง ยังผลให้ชนเผ่าทั้งหลายของอิสราเอลแตกกระจายและระส่ำระสาย กล่าวโดยย่อเป็นเพราะว่าพวกเขาล้มความหมายของกฎของพระผู้เป็นเจ้าของเขา จนเข้าไปพัวพันกับความบ้าคลั่งที่โง่เขลาและวิธีปฏิบัติที่น่าตำหนิเช่น การใช้กำลังยึดอำนาจและการปลุกกระดมให้ต่อต้านคณะปกครอง โดยการสรุปว่าคุณสมบัติสำคัญทั้งหมดที่ตกลงไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์คืออักษรที่ตายในเวลานั้น นักบวชเหล่านี้เริ่มคิดแต่การหาผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของตนเอง และสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนโดยการปล่อยให้พวกเขาจมลงไปในก้นบึ้งแห่งความไม่เอาใจใส่และความเขลา และผลที่เกิดจากการทำความผิดของพวกเขาคือ ความรุ่งโรจน์เมื่อก่อนที่ยืนยงมานานบัดนี้เปลี่ยนเป็นความตกต่ำ และบรรดาผู้ปกครองทั้งหลายของเปอร์เซีย กรีกและโรม เข้ามาปกครองพวกเขา ชงแห่งอธิปไตยของพวกเขาพลิกกลับด้าน ความเขลา ความโง่เง่า ความตกต่ำและความรักตัวเองของบรรดาผู้นำศาสนาและนักวิชาการของพวกเขา ปรากฏออกมาด้วยการมาของเนบูซัดเนซาร์ ผู้เป็นกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่มาทำลายพวกเขา หลังจากการสังหารผลาญชีวิตโดยรวม การทำลายบ้านเรือนและขโมยทรัพย์สินของพวกเขา และถึงกับถอนรากต้นไม้ของพวกเขา เขาจับผู้ที่รอดชีวิตจากคมดาบมาเป็นเชลยและนำตัวไปยังบาบิโลน เจ็ดสิบปีต่อมาบรรดาผู้ที่สืบเชื้อสายมาจากเชลยเหล่านี้ได้รับการปล่อยตัวและกลับไปยังเยรูซาเลม จากนั้นเฮเซะโคยาและเอสร่า สถาปนาหลักธรรมมูลฐานของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาใหม่ในหมู่พวกเขา วันแล้ววันเล่าชาวอิสราเอลก้าวหน้าไปและความสว่างยามเช้าของยุคก่อนๆ ของพวกเขารุ่งอรุณขึ้นมาอีกครั้ง อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาสั้นๆ การพิพาทอย่างรุนแรงเกี่ยวกับความเชื่อและการปฏิบัติตนเกิดขึ้นอีก เช่นกันบรรดาบัณฑิตชาวยิวหัน

มาสนใจแต่การส่งเสริมจุดประสงค์ที่เห็นแก่ตัวของตนเอง และการปฏิรูปที่ทำมาได้ในสมัยของเอสรา ถูกเปลี่ยนไปเป็นความวิปริตและความทุจริต สถานการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้นถึงขนาดว่ากองทัพของ สาธารณรัฐโรมและบรรดาผู้ปกครองโรม พิชิตอาณาเขตของชาวอิสราเอลครั้งแล้วครั้งเล่า ในที่สุดผู้ กระจายสงครามอย่างทีทุส ซึ่งเป็นผู้บัญชาการกองกำลังของโรมัน เข้าย่ำยีปิตุภูมิของชาวยิวจนเป็น ผุยผง สังหารผู้ชายทุกคนด้วยดาบ จับผู้หญิงและเด็กไปเป็นเชลย ทำลายบ้านเรือน โค่นต้นไม้ เผา หนังสือ ปล้นทรัพย์สมบัติของพวกเขา เผาเยรูซาเลมและวิหารเป็นถ้ำถ่าน หลังจากความหายนะที่ ร้ายแรงที่สุดนี้ ดวงดาวของอาณาจักรอิสราเอลตกลงมาไม่เหลืออะไร และจนกระทั่งปัจจุบันนี้ส่วนที่ เหลืออยู่ของชาติที่อันตรธานไปนี้กระจายไปกับสายลมทั้งสี่ทิศ “ความอดสูและทุกขเวทนาประทับตรา บนพวกเขา” (46) ความเดือดร้อนที่สุดสองครั้งนี้ที่เนบูซัดเนซาร์และทีทุสเป็นผู้ก่อ ถูกกล่าวไว้ใน คัมภีร์โกรอ่านที่รุ่งโรจน์ว่า : “และเราประกาศอย่างเคร่งขรึมต่อบุตรหลานของอิสราเอลไว้ในคัมภีร์ : ‘เจ้า จะกระทำความชั่วร้ายในโลกสองครั้งอย่างแน่นอน และด้วยความภาคภูมิใจอันสูงส่งยิ่ง เจ้าจะได้พลังใจ อย่างแน่นอน’ และเมื่อจะเกิดการคุกคามครั้งแรก เราส่งคนรับใช้ทั้งหลายของเราที่ได้รับการประสาท ด้วยทักษะที่น่ากลัวมาต่อต้านเจ้า และพวกเขาค้นหาส่วนในสุดของที่พักของเจ้า และกระทำการ คุกคามสำเร็จ...และเมื่อจะมีการลงโทษสำหรับการละเมิดครั้งหลังของเจ้า เราจึงส่งศัตรูมาทำให้ใบหน้า ของเจ้าเศร้าสร้อย และเข้าไปในวิหารดังที่พวกเขาเข้าไปครั้งแรก และทำลายสิ่งๆที่พวกเขาพิชิตมาจน ยับเยิน” (47)

จุดประสงค์ของเราคือเพื่อจะแสดงว่า ศาสนาที่แท้จริงส่งเสริมอารยธรรมและเกียรติ ความ เจริญรุ่งเรืองและความมีหน้ามีตา วิชาและความก้าวหน้าให้แก่ชนชาติหนึ่งซึ่งเคยนำเวทนา เป็นทาส และโง่เขลาอย่างไร และเมื่อศาสนาตกอยู่ในมือของบรรดาผู้นำศาสนาที่โง่เง่าและบ้าคลั่ง ศาสนาถูกใช้ ไปในทางที่ผิดจนความอำไพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้กลายเป็นกลางคืนที่มีดที่สุดอย่างไร

เมื่อสัญลักษณ์ที่แน่ใจได้ทั้งหลายแห่งความแตกสลาย ความตกต่ำ การถูกควบคุมและความ พ่ายแพ้ ปรากฏชัดเป็นครั้งที่สอง เมื่อนั้นสุคนทรสของลมหายใจอันวิสุทธิของพระวิญญาณของพระผู้ เป็นเจ้า (พระเยซู) ขจรไปทั่วจอร์แดนและดินแดนกาลิลี เมฆแห่งความสงสารของพระผู้เป็นเจ้ากระจาย อยู่ทั่วท้องฟ้าเหล่านั้น และหลังน้ำฝนแห่งวิญญาณลงมาท่วมทับ และหลังจากที่มีการหลังไหลมาจาก ทะเลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ไชยสุคนทรสออกไปและออกดอกแห่งความรัของพระผู้เป็นเจ้า จากนั้นเพลงที่เคร่งขรึมของคัมภีร์ใหม่ดังขึ้นจนเข้าไปในหูของบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในห้องบนนภา และ ด้วยสัมผัสกับลมหายใจของของพระเยซู คนตายที่ไร้สำนึกที่นอนอยู่ในหลุมศพแห่งความเขลา ยก ศีรษะขึ้นมารับชีวิตนิรันดร์ เป็นเวลาสามปีดวงตะวันแห่งความสมบูรณ์นี้เดินไปตามทุ่งหญ้าของ ปาเลสไตน์และในละแวกบ้านของเยรูซาเลม นำทางมวลมนุษย์ไปสู่รุ่งอรุณแห่งการไถ่ สอนพวกเขาว่า จะได้มาซึ่งคุณสมบัติและคุณลักษณะทางธรรมอันเป็นที่ยินดีต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร หากชนชาติ

อิสราเอลเชื่อในพระพักตร์ที่งดงามนี้ พวกเขาจะเตรียมตัวรับใช้และเชื่อฟังพระองค์ด้วยหัวใจและวิญญาณ และโดยการกระตุ้นของสุคนธรสของพระวิญญาณของพระองค์ พวกเขาจะได้พลังชีวิตคืนมา และคืบหน้าไปสู่ชัยชนะใหม่ๆ

อนิจจา สิ่งนี้มีประโยชน์อันใด พวกเขาหันหนีไปและต่อต้านพระองค์ พวกเขาทั้งหมดลุกขึ้นและทรามานพระผู้เป็นพ่อเกิดแห่งความรู้ของพระผู้เป็นเจ้านี้ ผู้เป็นจตุรกรรการเปิดเผยพระธรรมจากเบื้องบน ยกเว้นคนจำนวนเท่าหยิบมือที่หันหน้าไปหาพระผู้เป็นเจ้า ได้รับการชำระรอยเปื้อนของโลกนี้ และพบหนทางไปสู่ยอดของอาณาจักรที่ไร้สถานที่ พวกเขาทำความเจ็บปวดทุกอย่างให้แก่พระผู้เป็นแหล่งกำเนิดของกรุณาธิคุณ จนกระทั่งเป็นไปไม่ได้ที่พระองค์จะอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ แต่พระองค์ก็ยังคงชูธงแห่งความรอดพ้นและสถาปนาหลักธรรมมูลฐานแห่งความชอบธรรมของมนุษย์อย่างแข็งแกร่ง ซึ่งเป็นพื้นฐานของอารยธรรมที่แท้จริง

ในบทที่ห้าของแมทธิวซึ่งเริ่มต้นด้วยวรรคที่สามสิบเจ็ด พระองค์ทรงแนะนำว่า : “อย่าต้านความชั่วร้ายและการทำร้ายด้วยสิ่งที่คล้ายกัน แต่ใครก็ตามที่ตบแก้มขวาของเจ้า จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย” ยิ่งกว่านั้นในวรรคที่สี่สิบสาม : “เจ้าได้ยินสิ่งที่กล่าวไว้ว่า ‘จงรักเพื่อนบ้าน และอย่าทำให้ศัตรูของเจ้าหนักใจกับความเกลียดชัง’ (48) แต่เรากล่าวต่อเจ้าว่า จงรักศัตรูของเจ้า ให้พรผู้ที่สาปแช่งเจ้า ทำดีต่อผู้ที่เกลียดเจ้า และอธิษฐานให้ผู้ที่ใช้เจ้าอย่างมุ่งร้ายและประหัตประหารเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เป็นบุตรของพระบิดาของเจ้าที่อยู่บนนภา : เพราะพระองค์บันดาลให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์รุ่งขึ้นมาบนคนชั่วและคนดี และทรงหลังฝนแห่งความปรานีของพระองค์ลงมายังผู้ที่ยุติธรรมและผู้ที่ไม่ยุติธรรม เพราะหากเจ้ารักคนที่รักเจ้า เจ้าจะได้รางวัลอะไร? คนเก็บภาษีไม่ได้ทำอย่างเดียวกันนี้หรือ?”

คำแนะนำแบบนี้มีอยู่มากที่เอ่ยโดยอรุโณทัยแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ และดวงวิญญาณทั้งหลายที่มีคุณลักษณะแห่งความวิสุทธิคือสาระของสรรพโลกที่กลั่นมา และคือบ่อเกิดของอารยธรรมที่แท้จริง

จากนั้นพระเยซูก่อตั้งกฎศกดิ์สิทธิ์บนพื้นฐานของอุนิสัยใจคอที่มีศีลธรรมและจิตวิญญาณล้วนๆ และสำหรับบรรดาผู้ที่เชื่อในพระองค์ พระองค์ทรงแสดงวิถีการดำเนินชีวิตที่พิเศษซึ่งเป็นแบบของการกระทำขั้นสูงสุดบนพิภพ และแม้ว่าบรรดาผู้เป็นตราสัญลักษณ์ของการไถ่ดูภายนอกเหมือนกับถูกละทิ้งไว้กับความประสงค์ร้ายและการประหัตประหารของเหล่าผู้ทรามานพวกเขา ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากความมืดที่สิ้นหวังที่ปกคลุมชาวยิว และพวกเขาส่องแสงด้วยความรุ่งโรจน์นี้ วัณธร์ ณ รุ่งอรุณของวันใหม่

ชาติยิวที่ยิ่งใหญ่นี้สิ้นคลอนและทลายลง แต่วิญญาณไม่กี่ดวงเหล่านั้นผู้ซึ่งแสวงหาที่กำบังภายใต้พิภพของพระเมไซยะ ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตทั้งหมดของมนุษย์ ในเวลานั้นชนชาติทั้งหลายของโลกโง่เขลาสุดๆ บ้าคลั่งและบูชาเทวรูป มีเพียงชาวยิวกลุ่มเล็กๆ เท่านั้นที่ประกาศความเชื่อในความเป็นหนึ่งในพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาเป็นที่รังเกียจอย่างน่าเวทนา ดวงวิญญาณของคริสเตียนที่

บริสุทธิ์เหล่านี้บัดนี้ยื่นขึ้นเพื่อเผยแพร่ความมุ่งหมายที่ขัดกันอย่างสิ้นเชิงและไม่ถูกกับความเชื่อทั้งหลายของมนุษยชาติทั้งหมด กษัตริย์ทั้งหลายจากสี่ในห้าทวีปของโลกมุ่งมั่นอย่างไม่ผ่อนผันที่จะขจัดเหล่าสาวกของพระคริสต์ กระนั้นก็ตามในที่สุดพวกเขาส่วนใหญ่ลงมือส่งเสริมศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดหัวใจ ชาติทั้งหมดของยุโรป ประชาชาติมากมายในเอเชียและแอฟริกา และบางส่วนของผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่เกาะแปซิฟิก ถูกรวบรวมนไว้ในที่กำบังแห่งความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า

จงพิจารณาดูว่ามีหลักการใดที่ไหนในสรรพโลกหรือไม่ที่ยิ่งใหญ่กว่าศาสนาในทุกด้าน มีอาณาจักรใดที่จินตนาการได้หรือไม่ที่แทรกซอนยิ่งกว่าศาสนาต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า มีกลไกใดหรือไม่ที่สามารถนำมาซึ่งความรัก ไมตรีจิตและความสมัคสมานที่แท้จริงในหมู่ชนชาติทั้งหมด อย่างที่ความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอำนาจและทรงรอบรู้สามารถทำได้ นอกจากกฎของพระผู้เป็นเจ้าแล้วมีหลักฐานของเครื่องมือใดหรือไม่สำหรับการอบรมมวลมนุษยชาติในทุกกระยะของความชอบธรรม

คุณสมบัติเหล่านี้ที่นักปรัชญาทั้งหลายบรรลุถึงเมื่อพวกเขาไปถึงยอดของอัจฉริยภาพ คุณลักษณะที่ประเสริฐทั้งหลายของมนุษย์ซึ่งเป็นลักษณะของพวกเขา ณ ยอดสุดของความสมบูรณ์ จะถูกแสดงเป็นตัวอย่างโดยศาสนิกชนทันใดที่พวกเขายอมรับศาสนา จงสังเกตดูว่าดวงวิญญาณทั้งหลายที่ดื่มน้ำแห่งชีวิตและการไถ่จากมือที่กรุณาของพระเยซู ผู้เป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า และเข้ามาในร่มเงาที่กำบังของคัมภีร์ใหม่ ได้บรรลุถึงระดับสูงของการปฏิบัติตนทางศีลธรรมอย่างไร จนการเล่นซึ่งเป็นแพทย์ที่มีชื่อแม้ว่าตัวเขาเองไม่ได้เป็นคริสเตียน ก็ยกย่องการกระทำของพวกเขาไว้ในบทสรุปเกี่ยวกับสาธารณรัฐของพลาโต คำแปลถ้อยคำของเขาตามตัวอักษรคือดังต่อไปนี้ :

“มนุษยชาติโดยทั่วไปไม่สามารถเข้าใจการอภิปรายด้วยลำดับเหตุผล ด้วยเหตุนี้พวกเขาจำเป็นต้องอาศัยสัญลักษณ์และอุปมาที่เล่าเกี่ยวกับรางวัลและการลงโทษในโลกหน้า หลักฐานที่ยืนยันสิ่งนี้คือ ปัจจุบันนี้เราสังเกตเห็นชนชาติหนึ่งที่เรียกว่าคริสเตียน ผู้ซึ่งเชื่อมั่นในรางวัลและการลงโทษของสภาวะในอนาคต คนกลุ่มนี้แสดงการกระทำที่ล้ำเลิศ ซึ่งคล้ายกับการกระทำของบุคคลที่เป็นนักปรัชญาที่แท้จริง ตัวอย่างเช่นเราทุกคนเห็นกับตาว่าพวกเขาไม่กลัวความตาย พวกเขาคลั่งไคล้ความยุติธรรมและการทำธุรกิจที่เป็นธรรมอย่างยิ่ง จนสมควรจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นนักปรัชญาที่แท้จริง” (49)

ในยุคนั้นและในจิตใจของกาลเลน สถานะของนักปรัชญาเหนือกว่าสถานะอื่นใดในโลก เช่นนั้นจึงพิจารณาดูว่า อำนาจของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าที่ประเทืองปัญญาและจิตใจ ผลักดันศาสนิกชนทั้งหลายขึ้นไปสู่ยอดแห่งความสมบูรณ์อย่างไร จนนักปรัชญาอย่างกาลเลนซึ่งไม่ใช่คริสเตียน ก็ให้การยืนยันดังกล่าว่า

สิ่งที่สาริตอุปนิสัยใจคออันล้ำเลิศของคริสเตียนทั้งหลายในสมัยนั้นคือ ความมุกุศตของพวกเขาคือ การกุศลและงานที่มีประโยชน์ และข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาก่อตั้งโรงพยาบาลและสถาบันต่างๆ

เพื่อมนุษยธรรม ตัวอย่างเช่นบุคคลแรกที่ก่อตั้งคลินิกสาธารณะทั่วจักรวรรดิโรมันซึ่งคนยากไร้ คน บาดเจ็บและคนที่ช่วยตัวเองไม่ได้มารับการดูแลทางการแพทย์ คือจักรพรรดิคอนสแตนติน กษัตริย์ผู้ ยิ่งใหญ่นี้คือผู้ปกครองโรมันคนแรกที่สนับสนุนความมุ่งหมายของพระคริสต์ เขาอุทิศชีวิตต่อการส่งเสริม หลักธรรมของคัมภีร์ใหม่อย่างไม่ยั้ง และก่อตั้งรัฐบาลโรมันอย่างแข็งแกร่งบนความพอประมาณและ ความยุติธรรม ซึ่งในความจริงแล้วรัฐบาลนี้เคยเป็นระบบการกดขี่ที่ไม่ผ่อนปรนมาก่อน ชื่อที่วิสุทธิของ เขาส่องแสงไปที่รุ่งอรุณของประวัติศาสตร์เสมือนดาวประกายพรึก ตำแหน่งและชื่อเสียงของเขาในหมู่ ผู้ที่ประเสริฐและมีอารยธรรมสูงสุด ยังอยู่บนลิ้นของคริสเตียนทุกนิกาย

รากฐานของอุปนิสัยใจคออันล้ำเลิศที่วางไว้ในสมัยนั้นช่างเป็นมั่นคงเพียงไร ขอขอบคุณการ ฝึกฝนของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหลายที่ลุกขึ้นส่งเสริมคำสอนของคัมภีร์ใหม่ โรงเรียนประถม วิทยาลัย โรงพยาบาลจำนวนมากมายเพียงไร ได้รับการก่อตั้ง และสถาบันจำนวนมากมายเพียงไร ก่อตั้งไว้ให้เด็กยากจนที่ขาดพ่อมารับการศึกษา บุคคลมากมายเพียงไรที่เสียสละประโยชน์ส่วนตัว และ “ด้วยความปรารถนาจะทำให้พระเจ้าเป็นนายยินดี” (50) ได้อุทิศวันเวลาของชีวิตของตนให้แก่การสอน มวลชน

อย่างไรก็ตามเมื่อใกล้จะถึงเวลาที่ความงามอันเจิดจ้าของพระโมฮัมหมัดจะรุ่งอรุณบนโลก การ ควบคุมกิจการต่างๆ ของคริสเตียนตกไปอยู่ในมือของพระที่โง่เขลาทั้งหลาย สายลมสวรรค์ที่โชยมาจาก ภูมิภาคแห่งกรุณาธิคุณของพระเจ้าหยุดพัดพา และกฎต่างๆ ของคัมภีร์ใหม่ที่ยิ่งใหญ่อันเป็น รากฐานอันแข็งแกร่งอันเป็นที่ตั้งของอารยธรรม ไม่ออกผลเพราะถูกใช้ไปในทางที่ไม่ชอบ และเพราะ การปฏิบัติตนของบรรดาบุคคลที่ดูเหมือนเป็นธรรมแต่กระนั้นในใจนั้นทราม

ในการพรรณนาสภาพความเป็นอยู่ ธรรมเนียมปฏิบัติ การเมือง วิชาและวัฒนธรรมของยุคต้น ยุคกลางและยุคใหม่ในทุกแง่ นักประวัติศาสตร์ที่มีชื่อทั้งหลายของยุโรปบันทึกไว้ตรงกันว่า ในระหว่าง สิบศตวรรษที่ประกอบกันเป็นยุคกลาง ตั้งแต่เริ่มต้นคริสต์ศตวรรษที่หกถึงสิ้นสุดคริสต์ศตวรรษที่สิบห้า ยุโรปนั้นป่าเถื่อนและมีดมนสุดๆ ในทุกด้าน สาเหตุหลักคือพระทั้งหลายซึ่งชนชาติต่างๆ ของยุโรป กล่าวถึงว่าเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณและศาสนา ได้ทิ้งความรู้โรจน์อมรที่มาจากการเชื่อฟังบัพติศมา คักดีสิทธิ์และคำสอนสวรรค์ของคัมภีร์ใหม่ และไปรวมกำลังกับบรรดาผู้ปกครองที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่ และมั่นใจเกินตัวของรัฐบาลต่างๆ สมัยนั้น พวกเขาเบนสายตาไปจากความรู้โรจน์นิรันดร์ และอุทิศ ความพยายามทั้งหมดให้แก่การส่งเสริมประโยชน์ทางโลกให้แก่กันและกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ชั่วครู่และจะ สิ้นไป สุดท้ายแล้วสิ่งต่างๆ ไปถึงจุดที่มวลชนกลายเป็นนักโทษที่สิ้นหวังในมือของคนสองกลุ่มนี้ และ ทั้งหมดนี้ทำลายโครงสร้างของศาสนา วัฒนธรรม ความผาสุกและอารยธรรมของชนชาติทั้งหลายของ ยุโรปจนกลายเป็นซากปรักหักพัง

เมื่อการกระทำและความคิดที่ไม่คู่ควรและจุดประสงค์ที่ไม่น่านับถือของบรรดาผู้นำ ได้หยุดยั้งคุณธรรมของพระวิญญูญาณของพระผู้เป็นเจ้า (พระเยซู) ไม่ให้ขจรไปทั่วโลก และความมืดแห่งความเขลาและความเชื่อตันทุรัง และการกระทำอันไม่เป็นที่น่ายินดีของพระผู้เป็นเจ้า ห่อหุ้มโลก เมื่อนั้นรุ่งอรุณแห่งความหวังส่องแสงและฤดูใบไม้ผลิของพระผู้เป็นเจ้าผ่านไป ก้อนเมฆแห่งความปรานีกระจายปกคลุมโลก และจากภูมิภาคแห่งกรูณาธิคุณสายลมแห่งความอุดมสมบูรณ์เริ่มต้นพัดพา ในจักรราศีของพระโมฮัมหมัดดวงอาทิตย์แห่งธรรมรุ่งขึ้นมาบนยาสริบ (เมดินา) และฮีจาซ และสาดแสงแห่งความรู้โรจน์นี้รันดรไปทั่วจักรวาล เมื่อนั้นพิภพแห่งศักยภาพของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป และวาระ “โลกจะส่องแสงของพระผู้เป็นนายของเธอ” (51) จะเป็นความจริง โลกเก่าเปลี่ยนใหม่อีกครั้ง และร่างที่ตายของโลกเก่าลุกขึ้นมามีชีวิตที่อุดม เมื่อนั้นการใช้อำนาจบาตรใหญ่และความเขลาถูกโค่นลง และวังที่สูงตระหง่านแห่งความรู้และความยุติธรรมถูกสร้างขึ้นมาแทนที่ ทะเลแห่งความสว่างส่งเสียงคำราม และวิทยาศาสตร์สาธิตรังสีลงมา ในบรรดาชนชาติทั้งปวงของโลกก่อนที่เปลวไฟแห่งความเป็นพระศาสดาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะถูกจุดขึ้นมาในตะเกียงแห่งเมกกะ ชนชาติที่ป่าเถื่อนทั้งหลายของฮีจาซโหดเหี้ยมและไม่มี ความเข้าใจที่สุด วิธีปฏิบัติที่ต่ำทรามและโหดร้าย ความดุร้ายและการวิวาทกันตลอดของพวกเขา มีบันทึกอยู่ในประวัติศาสตร์ทั้งหมด ในสมัยนั้นชนชาติที่มีอารยธรรมทั้งหลายของโลกไม่ถือว่าชนเผ่าอาหารับต่างๆ ของเมกกะและเมดินาเป็นคน และกระนั้นหลังจากที่แสงสว่างของโลกรุ่งขึ้นมาเหนือชนเผ่าเหล่านี้ ภายในช่วงเวลาอันสั้นพวกเขาถูกรวบรวมเข้ามาอยู่ในที่กำบังของหลักธรรมแห่งความเป็นหนึ่ง ของพระผู้เป็นเจ้า เพราะการอบรมที่ให้แก่พวกเขาโดยเหมืองแห่งความสมบูรณ์ผู้เป็นศูนย์กลางแห่งการเปิดเผยพระธรรม และเพราะพระพรที่ประทานมาให้โดยกฎของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อนั้นชนชาติที่โหดเหี้ยมนี้บรรลุถึงความสมบูรณ์ของมนุษย์และอารยธรรมระดับสูง จนประชาชนร่วมสมัยพิศวงต่อพวกเขา ชนชาติเหล่านี้เองที่เคยหัวเราะเยาะเหยียดชาวอาหารับอยู่เสมอว่าเป็นพันธุ์ที่ไร้วิจรรณญาณ มาบัดนี้แสวงหาชาวอาหารับด้วยความมุ่งหวัง ไปเยือนประเทศต่างๆ ของชาวอาหารับเพื่อแสวงหาความสว่างและวัฒนธรรม ทักษะทางเทคนิค ทักษะการบริหารประเทศ ศิลปะและวิทยาศาสตร์ต่างๆ

จงสังเกตดูการฝึกฝนที่พร่ำสอนโดยพระผู้ให้การศึกษาที่แท้จริงว่ามีอิทธิพลต่อสถานการณ์ทางวัตถุอย่างไร ชนเผ่าทั้งหลายนี้ไม่มีความเข้าใจและฝึกไม่ได้ถึงขนาดที่ในช่วงเวลาจาฮีลียาห์ พวกเขาจะฝึกลูกสาวอายุเจ็ดขวบของตนทั้งเป็น ซึ่งเป็นการกระทำที่แม้แต่สัตว์ก็ยังขังและถอยออกมา และนับประสาอะไรกับมนุษย์ แต่ด้วยความตกต่ำสุดๆ ชนเผ่าเหล่านี้กลับถือว่าการกระทำนี้เป็นการแสดงออกที่เยี่ยมที่สุดของเกียรติและความอุทิศตนต่อหลักการ ขอขอบคุณคำสอนที่เห็นชัดของพระศาสดาผู้ยิ่งใหญ่นี้ ชนเผ่าที่มีดมนนี้ได้ก้าวหน้าไปถึงระดับที่หลังจากที่พวกเขาพิชิตอียิปต์ ซีเรียและเมืองหลวงคือดามัสกัส ซาลเตีย เมโสโปเตเมียและอิหร่าน พวกเขาเริ่มบริหารจัดการเรื่องสำคัญต่างๆ ด้วยตัวเองในสี่ภูมิภาคหลักของโลก

จากนั้นชาวอาหรับเป็นเลิศกว่าชนชาติทั้งหมดของโลกในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ อุตสาหกรรมและการประดิษฐ์ ปรังญา การปกครองและอุปนิสัยใจคอที่มีศีลธรรม ที่จริงแล้วการที่ชนชาติที่โหดเหี้ยมและน่ารังเกียจนี้ขึ้นมาสู่ยอดสุดแห่งความสมบูรณ์ของมนุษย์ในช่วงเวลานั้นๆ เช่นนี้ คือ การสาธิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความชอบธรรมในความเป็นพระศาสดาของพระโมฮัมหมัดผู้เป็นนาย

ในยุคต้นๆ ของอิสลาม ชนชาติทั้งหลายของยุโรปได้วิทยาศาสตร์และศิลปะสำหรับอารยธรรมมาจากอิสลามตามที่ปฏิบัติกันโดยบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแอนดาลูเซีย การไต่สวนบันทึกทางประวัติศาสตร์อย่างรอบคอบและถ้วนทั่ว จะแสดงให้เห็นความจริงที่ว่าอารยธรรมส่วนใหญ่ของยุโรปได้มาจากอิสลาม เพราะข้อเขียนทั้งหมดของนักวิชาการ นักบวชและนักปรัชญามุสลิม ค่อยๆ ถูกรวบรวมสะสมไว้ในยุโรป ถูกนำมาซึ่งและใช้อภิปรายตอบโต้กันอย่างถี่ถ้วนรอบคอบที่สุด ณ ที่ชุมนุมทางวิชาการและศูนย์กลางแห่งวิชา หลังจากนั้นจะมีการนำเนื้อหาที่มีคุณค่าของข้อเขียนเหล่านี้มาใช้ ปัจจุบันนี้สำเนามากมายของผลงานของนักวิชาการมุสลิมที่ไม่พบในประเทศอิสลาม มีอยู่ในห้องสมุดต่างๆ ในยุโรป ยิ่งไปกว่านั้นกฎและหลักการที่ใช้กันอยู่ในประเทศยุโรปทั้งหมด มีจำนวนมากและที่จริงแล้วโดยทั้งหมดนั้นได้มาจากผลงานด้านธรรมศาสตร์และคำวินิจฉัยทางกฎหมายของนักศาสนศาสตร์มุสลิม หากไม่กล่าวหาว่าเนื้อหาจะยืดยาวเกินไป เราจะกล่าวถึงกฎและหลักการที่ยืมมาเหล่านี้ทีละข้อ

อารยธรรมยุโรปเริ่มต้นตั้งแต่ศตวรรษที่เจ็ดของอิสลาม รายละเอียดคือดังนี้ : เมื่อใกล้จะสิ้นสุดอิิจเราะห์ศตวรรษที่ห้าพระสันตะปาปาหรือหัวหน้าของคริสต์จักร ได้ก่อการประท้วงอย่างรุนแรงในทีสาธารณะเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่า สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ของคริสเตียนเช่นเยรูซาเลม เบทเลเฮมและนาซาเรท ตกอยู่ภายใต้การปกครองของมุสลิม เขาปลุกระดมบรรดากษัตริย์และสามัญชนของยุโรปให้ทำสิ่งที่เขาถือว่าเป็นสงครามศักดิ์สิทธิ์ การประท้วงอย่างคลั่งไคล้ของเขาตั้งมากจนประเทศทั้งหมดของยุโรปตอบสนอง บรรดากษัตริย์ครูเสดที่นำหน้ากองทัพจำนวนนับไม่ถ้วนได้ข้ามทะเลมามารา และเดินทางไปยังทวีปเอเชีย ในสมัยนั้นพระเจ้ากาหลิบแห่งฟาติมิดปกครองอียิปต์และบางประเทศของโลกตะวันตก และส่วนใหญ่ของช่วงเวลานั้นบรรดากษัตริย์ของซีเรียนั้นคือซัลจุกส์ก็อยู่ภายใต้พระเจ้ากาหลิบเช่นกัน กล่าวโดยย่อ กษัตริย์ทั้งหลายของโลกตะวันตกนำกองทัพจำนวนนับไม่ถ้วนเข้าโจมตีซีเรียและอียิปต์ และมีการทำสงครามอย่างต่อเนื่องระหว่างบรรดาผู้ปกครองซีเรียและผู้ปกครองยุโรปเป็นเวลาสองร้อยสามปี มีการเสริมกำลังจากยุโรปเข้ามาเสมอ ครั้งแล้วครั้งเล่าบรรดาผู้ปกครองของโลกตะวันตกบุกโจมตีและเข้ายึดครองทุกปราสาทในซีเรีย และบ่อยครั้งเช่นกันที่บรรดากษัตริย์ของอิสลามได้ปลดปล่อยปราสาทเหล่านี้จากมือของพวกเขา ในที่สุดในปี ฮ.ศ. 693 สลาตินได้ขับไล่กษัตริย์ทั้งหลายของยุโรปและกองทัพของพวกเขาออกไปจากอียิปต์และออกนอกชายฝั่งซีเรีย พวกเขากลับไปยังยุโรปอย่างพ่ายแพ้และสิ้นหวัง ในวิถีของสงครามครูเสดเหล่านี้ คนเป็นล้านๆ มอดม้วย สรุปลงโดยย่อคือ จากปี ฮ.ศ. 490-693 บรรดากษัตริย์ ผู้บัญชาการและผู้นำอื่นๆ ของยุโรปไปๆ มาๆ อยู่ตลอดระหว่างอียิปต์

ซีเรียและโลกตะวันตก และในตอนจบเมื่อกลับบ้าน พวกเขาทั้งหมดนำสิ่งต่างๆ ที่ตนสังเกตเห็นในประเทศมุสลิมทั้งหลายเข้ามาในยุโรป เกี่ยวกับการปกครอง การพัฒนาสังคม วิชา วิทยาลัย โรงเรียน และความเกลียดเกลียดในการดำเนินชีวิต อารยธรรมของยุโรปเริ่มจากเวลานั้น

ดูกร ประชาชนของเปอร์เซีย! ความเชื่องมงายและความเฉื่อยชาของเจ้าจะคงอยู่อีกนานเท่าไร? ครั้งหนึ่งเจ้าเคยเป็นนายของทั้งพิภพ โลกคอยเชื่อฟังเจ้า เป็นมาอย่างไรที่ความรุ่งโรจน์ของเจ้าเลือนหายไปและเวลานี้เจ้าเสื่อมความนิยม และคลานเข้าหามุมแห่งการถูกลืม? เจ้าเคยเป็นบ่อเกิดของวิชา เป็นแหล่งกำเนิดแสงสว่างที่วางใจได้สำหรับพิภพทั้งหมด เป็นมาอย่างไรในเวลานี้ที่เจ้าอับเฉา หมดไฟ และซึบลาด? เจ้าซึ่งครั้งหนึ่งเคยให้แสงสว่างแก่โลก เป็นมาอย่างไรในเวลานี้ที่เจ้าซุ่มซ่อนอยู่ในความมืดอย่างเฉื่อยชาและสับสน? จงเปิดตาแห่งปัญญาของเจ้า มองดูสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเจ้าในปัจจุบัน จงลุกขึ้นและดิ้นรนต่อสู้ แสวงหาการศึกษา แสวงหาความสว่าง เป็นสิ่งเหมาะสมหรือที่ชนต่างชาติได้รับวัฒนธรรมและความรู้ของเปอร์เซียจากบรรพบุรุษของเจ้า แต่เจ้าผู้เป็นสายเลือดและเป็นทายาทที่ถูกต้องของพวกเขากลับไม่ได้รับ? ดูเป็นอย่างไหรือเมื่อเพื่อนบ้านของเจ้ากำลังทำงานทั้งกลางวันกลางคืนอย่างสุดหัวใจ เพื่อความก้าวหน้า เกียรติและความเจริญรุ่งเรือง แต่เจ้าด้วยความบ้าคลั่งอย่างโง่เขลา เอาแต่สาละวนอยู่กับการทะเลาะวิวาทและความรังเกียจกัน ความตามใจตัวเอง ความอยากและความฝันที่ว่างเปล่า? เป็นที่น่าชมเชยหรือที่เจ้าปล่อยให้ความหลงใหลที่เป็นสิทธิโดยกำเนิด ความสามารถพื้นเมือง และความเข้าใจที่มีมาแต่เกิดของเจ้า สูญเปล่าไปในความเฉยเมย? อีกแล้วที่เราออกนอกเรื่อง

บรรดาปัญญาชนชาวยุโรปที่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอดีตของยุโรปเป็นอย่างดี มีวาจาสัตย์ และสำนึกในความยุติธรรม ยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของอารยธรรมของพวกเขาในทุกรายละเอียดได้มาจากอิสลาม ตัวอย่างเช่นเดรพเปอร์ (52) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชาวฝรั่งเศสที่รู้จักกันดี เป็นนักเขียนที่นักวิชาการยุโรปทั้งหมดเป็นพยานต่อความถูกต้อง ความสามารถและวิชาของเขา ในผลงานหนึ่งที่รู้จักกันดีที่สุดที่สุด “พัฒนาการทางสติปัญญาของยุโรป” เขาได้เขียนเรื่องราวอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ นั่นคือ เกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของอารยธรรมและพื้นฐานของความก้าวหน้าและความผาสุก ที่ชนชาติทั้งหลายของยุโรปได้มาจากอิสลาม เรื่องราวที่เขาเขียนมีรายละเอียดบริบูรณ์ การจะแปลเรื่องราวนี้ที่นี้จะทำให้งานที่กำลังลึบขีดยุติอยู่นี้ยืดยาวเกินไป และไม่เกี่ยวเนื่องกับจุดประสงค์ของเราเลย หากต้องการรายละเอียดเพิ่มจากนี้ ผู้อ่านหาดูได้จากหนังสือเล่มนั้น

โดยสาระนั้นผู้เขียนแสดงให้เห็นว่า อารยธรรมทั้งหมดของยุโรป นั่นคือ กฎหมาย วรรณกรรม สถาบัน วิทยาศาสตร์ ปรัชญา วิชาต่างๆ ธรรมเนียมปฏิบัติที่มีอารยธรรม วรรณกรรม ศิลปะและอุตสาหกรรม การจัดระบบ วินัย ความประพฤติ ลักษณะของอุปนิสัยใจคอที่น่าชมเชย และแม้แต่ถ้อยคำมากมายในภาษาฝรั่งเศสที่ใช้นั้นอยู่ ก็ได้มาจากชาวอาหรับ เขาได้สวนแต่ละองค์ประกอบเหล่านี้ลงในรายละเอียดที่ละองค์ประกอบ และถึงกับบอกช่วงเวลาของแต่ละองค์ประกอบถูกนำมาจากอิสลาม เช่นกันเขาพรรณนาการมาถึงโลกตะวันตกของชาวอาหรับซึ่งสถานที่นั้นในเวลานี้คือสเปน และภายในช่วงเวลาสั้นๆ ชาวอาหรับได้สถาปนาอารยธรรมที่พัฒนามาอย่างดีที่นั่นอย่างไร ระบบบริหารและวิชาการของชาวอาหรับบรรลุถึงความล้ำเลิศระดับสูงขนาดไหน โรงเรียนและวิทยาลัยของชาวอาหรับซึ่งมีการสอนวิทยาศาสตร์และปรัชญา ศิลปะและการฝีมือ ได้รับการก่อตั้งอย่างแข็งแกร่งและควบคุมอย่างดีเพียงไร ชาวอาหรับขึ้นถึงความสูงระดับไหนของความเป็นผู้นำด้านศิลปะแห่งอารยธรรมลูกๆ ของครอบครัวชั้นนำของยุโรปจำนวนมากมายังไรถูกส่งไปเรียนที่โรงเรียนต่างๆ ที่โคโรโดวาและเกรนาดา ซีวิลและโทลีโด เพื่อเรียนรูวิทยาศาสตร์และศิลปะแห่งชีวิตที่มีอารยธรรม เขาถึงกับบันทึกไว้ว่า ชาวยุโรปชื่อเกอร์เบิร์ตได้ไปยังโลกตะวันตกและเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยโคโรโดวาในอาณาเขตของชาวอาหรับ ศึกษาศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่นั่น และหลังจากที่กลับมาถึงยุโรป เขามีความโดดเด่นจนถึงกับได้รับการสนับสนุนให้ขึ้นมาเป็นผู้นำของนิกายคาทอลิกในที่สุด และกลายเป็นพระสันตะปาปา

จุดประสงค์ของการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้คือเพื่อจะแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของคือบ่อเกิดที่แท้จริงของความสมบูรณ์ทางธรรมและทางวัตถุของมนุษย์ คือแหล่งกำเนิดความสว่างและความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับมวลมนุษยชาติ หากเราสังเกตดูเรื่องนี้อย่างยุติธรรมก็จะพบว่า กฎหมายทั้งหมดของการเมืองถูกบรรจุอยู่ในวาระศักดิ์สิทธิ์ไม่กี่ถ้อยคำเหล่านี้ :

“และพวกเขาแนะนำสิ่งที่ยุติธรรมและห้ามสิ่งที่ไม่ยุติธรรม และเร่งทำงานที่ดี พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ชอบธรรม” (53) และเช่นกัน “เพื่อว่าในหมู่พวกเจ้าจะมีชนชาติหนึ่งที่จะเชิญให้มาหาความดี แนะนำความยุติธรรม และห้ามสิ่งที่ผิด บุคคลเหล่านี้คือผู้ที่จะได้ดี” (54) และที่เพิ่มจากนี้ : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าของคือบ่อเกิดของความยุติธรรมและการทำความดี...และพระองค์ทรงห้ามความชั่วร้ายและการกดขี่ พระองค์ทรงเตือนเจ้าเพื่อว่าเจ้าจะคำนึงถึง” (55) และอีกครั้งเช่นกันเกี่ยวกับการปรับปรุงความประพฤติของมนุษย์ : “จงอย่าถือความประพฤติบางอย่างตามควร แนะนำสิ่งที่ยุติธรรม และถอนตัวจากคนเขลา” (56) และทำนองเดียวกัน : “...ผู้ที่ควบคุมความโกรธของตนเองได้ และให้อภัยผู้อื่น! พระผู้เป็นเจ้าของคือรักผู้ที่ทำความดี” (57) และอีกเช่นกัน : “ไม่มีความชอบธรรมในการหันหน้าของเจ้าไปยังโลกตะวันออกหรือโลกตะวันตก แต่ผู้ที่ชอบธรรมคือผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของ วันสุดท้าย เทพยาดา คัมภีร์ต่างๆ และศาสนทูตทั้งหลาย ผู้ซึ่งเพื่อความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ แจกจ่ายความมั่งคั่งของตนให้แก่ญาติพี่น้อง เด็กกำพร้า ผู้ขัดสนและผู้เดินทาง ผู้ที่ขอ และเป็นค่าไถ่ ผู้ซึ่งทำการอธิษฐานและให้ทานตามกฎหมาย ผู้

ซึ่งเป็นพวกที่ปฏิบัติตามปณิธานที่ตนทำไว้ อดทนภายใต้ปัญหาและความยากลำบากและในเวลาที่ยุ่ยาก : บุคคลเหล่านี้คือผู้ที่ยุติธรรม บุคคลเหล่านี้คือผู้ที่กลัวพระผู้เป็นเจ้า” (58) และยังมีอีก : “พวกเขาโปรดผู้อื่นก่อนตนเอง แม้ว่าชะตาแห่งความยากจนจะตกอยู่กับตน” (59) จงดูว่าจนะศักดิ์สิทธิ์ไม่กีท่อนเหล่านี้ครอบคลุมระดับสูงสุดและความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดของอารยธรรม และบรรจุกวามล้ำเลิศทั้งหมดของอุปนิสัยใจคอของมนุษย์อย่างไร

พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นนายเป็นพยาน และไม่มีพระผู้เป็นเจ้านอกจากพระองค์ แม้แต่รายละเอียดที่เล็กน้อยที่สุดของชีวิตที่มีอารยธรรมก็ได้มาจากกรุณาธิคุณของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า สิ่งที่มีค่าต่อมนุษยชาติสิ่งใดหรือ ที่คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายไม่ได้แถลงไว้โดยตรงหรือแถลงเป็นนัยมีมาก่อน?

อนิจจา สิ่งนี้มีประโยชน์อันใด เมื่ออาวุธอยู่ในมือของคนชั่วลาด ไม่มีใครปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และขโมยทั้งหลายจะยิ่งเข้มแข็ง ทำนองเดียวกันเมื่อความเป็นนักบวชที่ยังห่างไกลจากความสมบูรณ์เข้ามาคุมกิจการต่างๆ พวกเขาลงมาเสมือนเป็นม่านขนาดใหญ่ระหว่างประชาชนและแสงสว่างของศาสนา

ความจริงใจคือศิลาหลักของความศรัทธา นั่นคือ ผู้ที่มีศาสนาต้องไม่คำนึงถึงความปรารถนาส่วนตัวของตน และพยายามอย่างสุดหัวใจในวิถีทางใดก็ตามที่ตนทำได้ เพื่อรับใช้สาธารณประโยชน์และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะละจากข้อได้เปรียบที่เห็นแก่ตัวของตน และเสียสละประโยชน์ของตนเองเพื่อประโยชน์ของชุมชน เว้นแต่โดยอาศัยความศรัทธาศาสนาที่แท้จริง เพราะความรักตนเองคลุกอยู่ดินเหนียวแห่งความเป็นมนุษย์ และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะละเลยประโยชน์ทางวัตถุของตนเองในปัจจุบันโดยไม่หวังรางวัลที่เป็นขึ้นเป็นอัน อย่างไรก็ตามบุคคลที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อในวาระของพระผู้เป็นเจ้า จะละทิ้งความสงบและประโยชน์ของตนเองเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า และจะอุทิศหัวใจและวิญญาณให้แก่ประโยชน์ของส่วนรวมได้อย่างอิสระ เพราะว่าเขาได้รับสัญญาและแน่ใจเกี่ยวกับรางวัลอันเหลือล้นในชีวิตหน้า และเพราะว่าผลประโยชน์ทางโลกไม่มีความสำคัญสำหรับเขา เมื่อเทียบกับความเบิกบานที่ยั่งยืนและความรุ่งโรจน์ของสภาวะการดำรงอยู่ในอนาคต “เช่นกันผู้ที่ขายอดีตตาของตนด้วยความปรารถนาจะทำให้พระผู้เป็นเจ้ายินดี” (60)

มีบางคนที่นี่คิดว่าสำนักในเกียรติที่มีมาแต่กำเนิด จะป้องกันมนุษย์ไม่ให้กระทำความชั่วร้าย และรับประกันความสมบูรณ์ทางจิตวิญญาณและทางวัตถุของมนุษย์ กล่าวคือ บุคคลที่ฉลาดตามธรรมชาติมีความมุ่งมั่นอันสูงส่ง มีไฟ จะละเว้นจากการทำร้ายเพื่อนมนุษย์โดยสัญชาติญาณ และจะหิวกระหายการทำความดี โดยไม่คำนึงถึงการลงโทษอย่างรุนแรงที่จะได้รับจากการทำความชั่ว หรือรางวัลอันยิ่งใหญ่ของความชอบธรรม และกระนั้นหากเราไตร่ตรองบทเรียนต่างๆ ของประวัติศาสตร์ จะเป็นที่ยอมรับว่า สำนักในเกียรติและศักดิ์ศรีนี้ในตัวมันเองคือหนึ่งในพระพรที่ได้มาจากคำสั่งสอนต่างๆ ของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า เช่นกันเราสังเกตเห็นสัญลักษณ์ของความก้าวร้าวและไม่เคารพ

กฎในทารก และถ้าเด็กไม่ได้รับคำสั่งสอนจากครู คุณสมบัติที่ไม่พึงปรารถนาทั้งหลายของเด็กจะเพิ่มขึ้นทุกขณะ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าการเกิดสำนึกในศักดิ์ศรีและเกียรติโดยธรรมชาตินี้ เป็นผลมาจากการอบรม ประการที่สองเพื่อช่วยในการใช้เหตุผลอภิปราย ถึงแม้ให้เราถือว่าความฉลาดโดยสัญชาตญาณและคุณสมบัติทางศีลธรรมที่มีมาแต่กำเนิด จะป้องกันการกระทำความผิด เป็นที่ชัดเจนว่าบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวหาได้ยากยิ่งกว่าสสารที่สามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทอง ข้อสันนิษฐานแบบนี้ไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยเพียงถ้อยคำ แต่ต้องพิสูจน์โดยข้อเท็จจริง ขอให้เราดูว่าอนุภาพอะไรในสรรพโลกที่ผลักดันมวลชนเข้าหาจุดหมายและการกระทำที่ชอบธรรม!

นอกจากนี้หากบุคคลที่หาได้ยากดังกล่าวผู้ซึ่งเป็นตัวอย่างของสำนึกในเกียรติ กลายเป็นรูปธรรมของความกลัวพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า เป็นที่แน่นอนว่าความพยายามไปในทางที่ชอบธรรมของเขาจะได้รับการเสริมกำลังอย่างแข็งแกร่ง

คุณประโยชน์สากลต่างๆได้มาจากกรุณาธิคุณของศาสนาทั้งหลายพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะศาสนา نابรรดาสาวกที่แท้จริงไปสู่เจตจำนงที่จริงจัง จุดประสงค์ที่สูงส่ง เกียรติที่พิสุทธิ์และไม่ต่างพร้อย ความเมตตาที่เหนือกว่าและความเห็นอกเห็นใจ การรักษาปฏิญญาที่ตนได้สัญญาไว้ ความห่วงใยสิทธิของผู้อื่น อิสรภาพ ความยุติธรรมในทุกแง่ของชีวิต ความเป็นมนุษย์และมีมนุษยธรรม ความกล้าหาญและความพยายามอย่างไม่เหนื่อยอ่อนในการรับใช้มนุษยชาติ สรุปคือศาสนาเฝ้าผลิคุณความดีทั้งปวงของมนุษย์ และคุณความดีเหล่านี้เองที่เป็นเทียนที่สว่างไสวของอารยธรรม หากใครไม่มีคุณสมบัติที่ล้ำเลิศเหล่านี้ เป็นที่แน่นอนว่าเขาไม่เคยบรรลุถึงแม้เพียงหยดเดียวจากแม่น้ำแห่งชีวิตที่ยังไม่ถึง ที่หลังไหลผ่านมาทางคำสอนของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ไม่เคยสูงสุดสุนทรสแม้เพียงน้อยนิดจากสายลมที่พัดมาจากอุทยานของพระเจ้า เพราะไม่มีสิ่งใดบนโลกสาริตได้โดยถ้อยคำเท่านั้น การดำรงอยู่ทุกระดับเป็นที่รู้โดยเครื่องหมายและสัญลักษณ์ของสิ่งนั้น และพัฒนาการทุกระดับของมนุษย์มีเครื่องหมายบ่งบอก

จุดประสงค์ของคำแถลงเหล่านี้คือเพื่อจะทำให้เป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนว่า ศาสนาทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้า ศีล คำสอนสวรรค์ คือพื้นฐานความสุขของมนุษย์ที่ทำลายไม่ได้ และประชาชนทั้งหลายของโลกไม่สามารถหวังที่จะผ่อนคลายหรือได้รับการปลดปล่อยอย่างแท้จริงหากปราศจากการเยียวยาที่ยิ่งใหญ่นี้ อย่างไรก็ตามยาครอบจักรวาลนี้ต้องให้โดยแพทย์ที่ชำนาญและชาญฉลาด เพราะในมือของผู้ที่ไร้ความสามารถ การรักษาทั้งหมดที่พระเจ้าเป็นนายมนุษย์เคยสร้างขึ้นมาเพื่อรักษาความเจ็บป่วยต่างๆของมนุษย์ ไม่สามารถสร้างสุขภาพ และในทางตรงกันข้ามมีแต่จะทำลายผู้ที่ช่วยตัวเองไม่ได้และทำให้ผู้ที่เดือดร้อนอยู่แล้วหนักใจ

พระเจ้าเป็นบ่อเกิดแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์นี้ พระผู้แสดงความเป็นพระศาสดาสากลนี้ (พระโมฮัมหมัด) ด้วยจะสนับสนุนมนุษยชาติให้เรียนรู้วิทยาศาสตร์และศิลปะและสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่างๆ ที่

คล้ายกัน ทรงบัญชาพวกเขาให้แสวงหาสิ่งเหล่านี้แม้ในแดนไกลสุดของจีน กระนั้นบรรดาบัณฑิตที่ไร้ความสามารถและชอบหาเรื่อง กลับห้ามสิ่งนี้และหาเหตุผลมาสนับสนุนการห้ามของตนว่า “ผู้ที่เลียนแบบชนชาติอื่นคือหนึ่งในพวกเขา” พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ความหมายของ “เลียนแบบ” ที่กล่าวถึงไม่รู้ว่าศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าบัญชาและสนับสนุนผู้ที่ซื่อสัตย์ทุกคน ให้ใช้หลักการต่างๆ ที่หนุนนำพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และให้เรียนรู้อาณาวิทยาและศิลปะจากชนชาติอื่น ใครก็ตามที่แสดงตนตรงกันข้าม คือผู้ที่ไม่เคยดื่มน้ำเกสรแห่งความรู้ หลงทางอยู่ในความเขลาของตนเอง และกำลังคลำหาภาพลวงตาแห่งกิเลสของตน

จงวินิจฉัยให้ถูกต้อง : พัฒนาการสมัยใหม่เหล่านี้อันไหนหรือ ไม่ว่าในตัวมันเองหรือในการนำมาประยุกต์ใช้ ที่ขัดกับบทบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า? หากพัฒนาการเหล่านี้หมายถึงการสถาปนารัฐสภา สิ่งนี้เป็นที่บัญชาไว้โดยวจนะศักดิ์สิทธิ์เอง : “และกิจการต่างๆ ของพวกเขาได้รับการชี้แนะโดยคำแนะนำซึ่งกันและกัน” (61) และเช่นกันในการตรัสต่อพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งความรู้ทั้งปวง พระผู้เป็นพ่อเกิดแห่งความสมบูรณ์ (พระโมฮัมหมัด) แม้ว่าพระองค์จะครอบครองอัจฉริยภาพสากล วจนะที่ใช้คือ : “และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาเกี่ยวกับกิจการต่างๆ” (62) เมื่อพิจารณาสิ่งนี้ ปัญหาเกี่ยวกับการปรึกษาหารือกันขัดกับกฎศาสนาได้อย่างไร? ประโยชน์อันใหญ่หลวงของการปรึกษาหารือสามารถแสดงให้เห็นได้ โดยการอภิปรายด้วยเหตุผลเช่นกัน

พวกเขากล่าวได้หรือว่า เป็นการขัดกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า ที่จะให้คำพิพากษาประหารชีวิตขึ้นกับการไต่สวนอย่างรอบคอบที่สุด ขึ้นกับการรับรองโดยคณะต่างๆ มากมาย ขึ้นกับข้อพิสูจน์ทางกฎหมายและพระราชโองการ? พวกเขาอ้างได้หรือว่า สิ่งที่ดีดำเนินไปภายใต้รัฐบาลที่แล้วถูกต้องตามคัมภีร์โบราณ? ตัวอย่างเช่นในสมัยที่ฮาจี มีร์ซา อาคาซี เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นที่ได้ยินมาจากหลายแหล่งว่า เจ้าเมืองโกลเพย์กานจับพนักงานยึดทรัพย์สิบสามคนที่คุ้มครองตนเองไม่ได้ในภูมิภาคนั้น ซึ่งทุกคนมีต้นตระกูลที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่มีผิด แล้วตัดศีรษะพวกเขาในชั่วโม่งเดียวโดยไม่มี การไต่สวนคดี และไม่ได้รับมอบอำนาจจากระดับสูงขึ้นไป

ในเวลาหนึ่งประชากรเปอร์เซียมีกว่าห้าสิบล้านคน จำนวนนี้ลดถอยลงไปส่วนหนึ่งเพราะสงครามกลางเมือง แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นเพราะขาดระบบการปกครองที่เพียงพอ เพราะการปกครองอย่างโหดเหี้ยมและอำนาจที่ไม่มีการควบคุมของผู้ปกครองมณฑลและผู้ปกครองท้องถิ่น เมื่อเวลาผ่านไปประชากรที่รอดชีวิตมาได้มีไม่ถึงหนึ่งในห้า เพราะบรรดาผู้ปกครองจะเลือกเหยื่อตามใจชอบไม่ว่าเหยื่อนั้นจะเป็นผู้บริสุทธิ์เพียงไร แล้วจะระบายโทสะใส่เหยื่อและทำลายเหยื่อ หรือแสดงความโปรดปรานผู้ที่ก่ออาชกรรมหมู่ที่พิสูจน์แล้ว ไม่มีใครพูดออกเพราะว่าผู้ปกครองควบคุมอยู่อย่างเบ็ดเสร็จ เรากล่าวได้หรือว่าสิ่งเหล่านี้ถูกต้องตามความยุติธรรมหรือกฎของพระผู้เป็นเจ้า?

เราเขียนรณได้หรือว่าเป็นสิ่งที่ขัดกับหลักการพื้นฐานของศาสนา หากจะสนับสนุนการเรียนรู้ ศิลปะที่มีประโยชน์และความรู้ทั่วไป ค้นหาความจริงเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์กายภาพที่เป็นประโยชน์ต่อ มนุษย์ ขยายขอบเขตของอุตสาหกรรม เพิ่มผลผลิตของการพาณิชย์ และทวีช่องทางไปสู่ความมั่งคั่ง ของชาติ? เป็นการขัดกับการบูชาพระผู้เป็นเจ้าหรือที่จะสถาปนากฎและระเบียบในเมืองต่างๆ จัดระบบ ของอำเภอในชนบท ซ่อมแซมถนน สร้างทางรถไฟ อำนวยความสะดวกให้แก่การขนส่งและการ เดินทาง และดังนั้นเป็นการเพิ่มความผาสุกของประชาชน? เป็นสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติและข้อ ห้ามของพระผู้เป็นเจ้าหรือ หากเราจะให้เหมืองต่างๆ ที่ถูกละทิ้งกลับมาทำงานอีก ซึ่งเหมืองเหล่านั้น คือบ่อเกิดความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชาติ และสร้างโรงงานต่างๆ ซึ่งจะเป็นที่มาของความสบาย ความปลอดภัยและความเจริญของประชาชนทั้งหมด? หรือกระตุ้นการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ๆ และ ส่งเสริมการปรับปรุงผลผลิตภายในประเทศของเรา?

พระผู้ทรงความรู้โรจน์เป็นพยาน! เราฉงนใจที่พบม่านห้อยลงมาบังตาพวกเขา และปิดตาพวกเขาไม่ให้เห็นสิ่งจำเป็นที่ชัดเจนเหล่านี้ได้อย่างไร? ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ว่า เมื่อมีการอ้างเหตุผลและข้อ พิสูจน์ที่แน่แท้แบบนี้ พวกเขาจะตอบด้วยอคติและความมุงร้ายนับพันที่ซ่อนเร้นอยู่ว่า : “ในวันแห่งการ พิพากษาเมื่อมนุษย์ทั้งหลายยืนอยู่ต่อหน้าพระผู้เป็นนายของตน พวกเขาจะไม่ถูกถามเกี่ยวกับการ ศึกษาและระดับวัฒนธรรมของตน แต่พวกเขาจะถูกตรวจสอบเกี่ยวกับการกระทำที่ดิ่งงามของตน” ขอให้เราถือตามนี้และสันนิษฐานว่า มนุษย์จะไม่ถูกถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการศึกษาของเขา แม้จะเป็นเช่นนั้น ในวันที่ยิ่งใหญ่แห่งการคิดบัญชีนั้น ผู้นำทั้งหลายจะไม่ถูกเรียกให้ไปชี้แจงหรือ? จะไม่มีการกล่าวต่อพวกเขาหรือว่า : “ดูกร หัวหน้าและผู้นำทั้งหลาย! ไฉนเจ้าทำให้ชาติที่ยิ่งใหญ่นี้ตกลงมาจากยอดแห่งความรู้โรจน์เมื่อก่อน และเปลี่ยนไปจากที่เคยเป็นใจกลางและศูนย์กลางของโลกที่มีอารย ธรรม? เจ้าสามารถที่จะจับมาตรการต่างๆ ที่จะนำไปสู่เกียรติอันสูงส่งของชนชาตินี้ เจ้าไม่ได้ทำสิ่งนี้ และเจ้าถึงกับพรวดพวกเขาจากประโยชน์ตามปกติที่ทุกคนได้รับ ครั้งหนึ่งชนชาตินี้ไม่เคยส่องแสง เหมือนดวงดาวบนนภาที่เป็นมงคลหรือ? เจ้ากล้าดับแสงสว่างในความมืดได้อย่างไร! เจ้าน่าจะจุด ตะเกียงแห่งความรู้โรจน์ทางโลกและความรู้โรจน์นิรันดร์สำหรับพวกเขา ไฉนเจ้าไม่พยายามสุดหัวใจ เพื่อสิ่งนี้? และโดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อแสงสว่างที่เป็นเปลวไฟลุกโพล่งขึ้นมา ไฉนเจ้าไม่ กำบังเปลวไฟนี้ไว้ในแก้วแห่งความกล้าหาญของเจ้าไม่ให้อุกกวมกระโชก? ไฉนเจ้าลุกขึ้นด้วยอำนาจ ทั้งหมดของเจ้าเพื่อจะดับแสงสว่างนี้?”

“และเราผูกชะตาของมนุษย์ทุกคนไว้รอบคอของเขา : และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเราจะทำ หนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่ง ซึ่งจะกางออกและยื่นให้แก่เขา” (63)

เช่นกันมีการกระทำใดในโลกหรือที่ประเสริฐกว่าการรับใช้ประโยชน์ส่วนรวม? มีพระพรใดที่ จินตนาการได้สำหรับบุคคลหนึ่งหรือ ที่ยิ่งใหญ่กว่าการที่เขากลายเป็นเหตุของการศึกษา การพัฒนา

ความเจริญรุ่งเรืองและเกียรติสำหรับเพื่อนมนุษย์? ไม่มี พระผู้เป็นเจ้าของฉันเป็นนายเป็นพยาน! ความชอบธรรมสูงส่งยิ่งกว่าทุกสิ่งคือ การที่ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ทั้งหลายจับมือของผู้ที่ช่วยตัวเองไม่ได้ และปลดปล่อยเขาออกจากความเขลา ความตกต่ำและความยากจน ลุกขึ้นด้วยแรงจูงใจที่บริสุทธิ์และเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของฉัน และอุทิศตนต่อการรับใช้มวลชนโดยลึบประโชยน์ทางโลกของตนเอง และทำงานเพื่อรับใช้ประโยชน์ของส่วนรวมเท่านั้น “พวกเขาโปรดผู้อื่นก่อนตนเอง แม้ว่าชะตาแห่งความยากจนจะตกอยู่กับตน” (64) “บุรุษที่ดีที่สุดคือผู้ที่รับใช้ประชาชน บุรุษที่เลวที่สุดคือผู้ที่ทำร้ายประชาชน”

ความรุ่งโรจน์จึงมีแต่พระผู้เป็นเจ้าของฉัน! สถานการณ์ที่ไม่ธรรมดาเพียงไรดำรงอยู่เวลานี้ เมื่อได้ยินสิ่งที่กล่าวอ้างมาแล้วไม่มีใครถามตนเองว่า อะไรคือแรงจูงใจที่แท้จริงของผู้พูด และจุดประสงค์ที่เห็นแก่ตัวอะไรที่เขาอาจซ่อนไว้ในคำพูด ตัวอย่างเช่นเจ้าพบว่าบุคคลหนึ่งซึ่งพยายามส่งเสริมเรื่องส่วนตัวอย่างใจแคบ จะขัดขวางความก้าวหน้าของชนชาติหนึ่งทั้งหมด เพื่อจะหมั่นกั้นหน้าของตน เขาจะปล่อยให้ไร่นาและทุ่งหญ้าของคนอื่นทั้งหมดแห้งแล้งและแห้งตาย เพื่อจะค้ำจุนความเป็นผู้นำของตน เขาจะกำกับมวลชนให้มัวคืดและความบ้าคลั่งซึ่งบั่นทอนพื้นฐานของอารยธรรม

บุคคลดังกล่าวในขณะที่เดียวกันที่เขากระทำการที่น่าตำหนิในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าของฉัน และนำรังเกียจสำหรับศาสนทูตและธรรมชาตาทิ้งปวง หากเขาเห็นใครคนหนึ่งที่พักทานอาหารเสร็จแล้วล้างมือด้วยสบู่ ซึ่งเป็นของใช้ที่ประดิษฐ์ขึ้นมาโดยชาวมุสลิมอับดุลลาห์ บูนี เนื่องจากผู้ที่โชคไม่ดีนี้ไม่ได้ถ่อมมือขึ้นลงหน้าเสื่อคลุมและบนแคราของตน เขาจะก่อการประท้วงว่ากฎศาสนาถูกล้มเลิก กิริยาและธรรมเนียมของชาติต่างๆ ของผู้ที่ไม่มีศาสนาถูกนำเข้ามาในชาติของเรา ด้วยไม่คำนึงถึงความชั่วร้ายในหนทางของตนเองเลย เขาถือเหตุแห่งความสะอาดและความเกลียดเกลานี้ว่าชั่วร้ายและโง่งม

ดูกร ประชาชนแห่งเปอร์เซีย! จงเปิดตาของเจ้า! จงเอาใจใส่! จงปลดปล่อยตัวเองให้หลุดพ้นจากการเชื่อตามพวกด้นทุรังอย่างตาบอด การเลียนแบบที่ไร้สตินี้ ซึ่งเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้มนุษยทั้งหลายลงไปสู่หนทางแห่งความเขลาและความตกต่ำ จงมองดูสภาวะที่แท้จริงของสิ่งต่างๆ จงลุกขึ้นและจับวิธีการที่จะนำชีวิต ความสุข ความยิ่งใหญ่และความรุ่งโรจน์ มาสู่เจ้าท่ามกลางชาติทั้งปวงในโลก

สายลมแห่งพระจันทร์ข้างขึ้นที่แท้จริงกำลังพัดผ่านเจ้า จงประดับตัวเจ้าเองด้วยดอกไม้ต่างๆ ดังเช่นสุคนธ์ชาติในอุทยาน ก้อนเมฆแห่งวันตฤกฏากำลังหลั่งฝน เช่นนั้นจงมีความสดชื่นและเขียวขจีเหมือนกับทุ่งหญ้าที่หอมหวานนิรันดร์ ดวงดาวยามรุ่งอรุณกำลังส่องแสง จงก้าวเท้าไปบนหนทางที่แท้จริง ทะเลแห่งอำนาจกำลังฟองตัว จงรีบไปยังชายฝั่งแห่งโชคชะตาและความมุ่งมั่นอันสูงส่ง น้ำบริสุทธิ์แห่งชีวิตกำลังเอ่อขึ้นมา ใฉนให้วันเวลาของเจ้าหมดไปในทะเลทรายแห่งความกระหาย จงไฝสูงและเลือกจุดหมายที่ประเสริฐ ความเฉื่อยชาเนี่ยยาวนานแคไหน ความไม่เอาใจใฉเนี่ยยาวนานแคไหน!

ความสิ้นหวังทั้งที่นี้และหลังจากนี้คือทั้งหมดที่เจ้าจะได้จากการตามใจตัวเอง ความน่าขยะแขยงและทุกขเวทนาคือทั้งหมดที่เจ้าจะได้เก็บเกี่ยวจากความบ้าคลั่ง การเชื่อคนโง่เง่าและคนไร้สติ ความช่วยเหลือเหล่านี้จากพระผู้เป็นเจ้ากำลังสนับสนุนเจ้า การช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ใกล้ๆ ไฉนเจ้าไม่เริ่งรำและร้องออกมาอย่างสุดหัวใจ และพยายามด้วยวิญญูณทั้งหมดของเจ้า

ที่หนึ่งในเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นต้องมีการทบทวนอย่างถี่ถ้วนและปฏิรูปคือ วิธีการศึกษาความรู้สาขาต่างๆ และการจัดหลักสูตรวิชาการให้เป็นระบบ เป็นเพราะไม่มีการจัดระบบ การศึกษาจึงสับสนและไปตามบุญตามกรรม วิชาไม่สำคัญที่ไม่จำเป็นต้องมีรายละเอียดกลับได้รับการเอาใจใส่มากเกินไป จนนักศึกษาเปลืองสมองและเปลืองพลังงานอยู่เป็นเวลานานกับข้อมูลที่สมมุติขึ้นมาเองและพิสูจน์ไม่ได้ การศึกษาดังกล่าวประกอบด้วย การลงลึกไปในคำแถลงและแนวความคิดที่การตรวจสอบอย่างรอบคอบ ย่อมแสดงให้เห็นว่า ไม่เพียงแต่ไม่น่าเป็นไปได้ แต่ยังเป็นความมงมายที่ไม่มีสิ่งเจือปน และแสดงถึงการไต่สวนอุปมาที่ไร้ประโยชน์ และการตามล่าสิ่งที่เหลวไหล ไม่มีข้อสงสัยว่าการให้ความสนใจแก่ความคิดที่ฟุ้งซ่านดังกล่าว การตรวจสอบและอภิปรายโต้ตอบอย่างยัดเยียดเกี่ยวกับข้อคิดเห็นที่เหลวไหลดังกล่าว ไม่ได้อะไรนอกจากเสียเวลาและเปลืองชีวิตไปวันๆ ไม่เพียงเท่านั้น ยังขัดขวางผู้นั้นไม่ให้ศึกษาศิลปะและวิทยาศาสตร์ต่างๆ ที่สังคมต้องการอย่างยิ่ง ก่อนจะศึกษาวิชาใดบุคคลนั้นควรถามตัวเองว่า วิชานั้นมีประโยชน์อะไรและจะมีผลอะไรเกิดจากวิชานั้น ถ้าเป็นสาขาความรู้ที่มีประโยชน์ กล่าวคือ ถ้าสังคมจะได้ประโยชน์ที่สำคัญจากวิชานั้น เช่นนั้นแน่นอนว่าเขาควรติดตามวิชานั้นอย่างสุดหัวใจ หาไม่แล้วถ้าวิชานั้นอยู่ที่การอภิปรายโต้ตอบที่ว่างเปล่าและไม่มีประโยชน์ อยู่ที่จินตนาการต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันเป็นชุดอย่างไรสาระ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลอันใดนอกจากความโมโห จะอุทิศชีวิตของตนต่อการเถียงกันเรื่องหมมหมิมและโต้แย้งกันอย่างไร้ประโยชน์ดังกล่าวทำไม

เพราะว่าเรื่องนี้จำเป็นต้องมีการอธิบายให้แจ่มแจ้งและฟังอย่างถ้วนทั่ว เพื่อจะแสดงให้เห็นได้อย่างบริบูรณ์ว่า บางวิชาที่ถูกละทิ้งในปัจจุบันมีคุณค่าอย่างยิ่ง ขณะที่ชาติไม่มีความจำเป็นใดเลยที่จะต้องทำการศึกษาที่ไม่จำเป็นต่างๆ หากเป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ประเด็นนี้จะได้รับการอธิบายในเล่มที่สอง ความหวังของเราคือ เล่มแรกนี้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นมูลฐานในการคิดและความประพฤติของสังคม เพราะเราได้ลิขิตผลงานนี้ด้วยเจตนาที่จริงใจและเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น ถึงแม้ว่าในโลกนี้บุคคลที่สามารถแยกกระหว่างเจตนาที่จริงใจกับถ้อยคำจอมปลอม หาได้ยาก เหมือนกับสสารที่สามารถเปลี่ยนโลหะเป็นทอง กระนั้นเราตั้งความหวังไว้กับพระพรที่วัดไม่ได้ของพระผู้เป็นนาย

ขอกลับมาต่อที่ค้างไว้ : สำหรับกลุ่มที่ยืนยันว่าการที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปที่จำเป็นเหล่านี้ เราต้องดำเนินการด้วยความสุขุมรอบคอบ ใช้ความอดทนและบรรลุมิติวัตถุประสงค์ที่ละเอียด นี้พวกเขาหมายความว่าอย่างไร? หากด้วยความสุขุมรอบคอบ พวกเขาหมายถึงความระมัดระวังที่จำเป็นสำหรับศาสตร์การปกครอง ความคิดของพวกเขาเหมาะสมและเหมาะสมกับเวลา เป็นที่แน่นอนว่าภารกิจอันเป็นประวัติศาสตร์นี้ไม่สามารถเสร็จสิ้นสมบูรณ์ได้ด้วยความเร็วร้อน ในกรณีดังกล่าวความเร็วร้อนมีแต่จะทำให้เสียของ

โลกของการเมืองเป็นเหมือนโลกของมนุษย์ เริ่มแรกมนุษย์เป็นเมล็ด จากนั้นค่อยเปลี่ยนสภาพไปเป็นตัวอ่อนที่ค่อยๆ เติบโตในครรภ์ พัฒนาโครงสร้างกระดูกขึ้นมาซึ่งถูกห่อหุ้มด้วยเนื้อหนัง แล้วก่อร่างเป็นรูปทรงที่พิเศษของตนเอง จนในที่สุดไปถึงระดับที่มนุษย์สามารถบรรลุเจตนาได้อย่างสมเกียรติ : “พระเจ้าผู้สร้างที่ล้ำเลิศที่สุด” (65) ดังเช่นสิ่งนี้ที่เป็นเงื่อนไขจำเป็นของสรรพโลกและอยู่บนพื้นฐานของอัจฉริยภาพสากล ในลักษณะเดียวกันโลกของการเมืองไม่สามารถพัฒนาจากจุดต่ำสุดของความบกพร่อง ขึ้นมาสู่จุดสูงสุดของความถูกต้องและสมบูรณ์อย่างทันใด บรรดาผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายต้องพยายามทั้งกลางวันและกลางคืน โดยใช้วิธีทั้งหมดที่จะหนุนนำความก้าวหน้า จนกระทั่งรัฐบาลและประชาชนจะพัฒนาไปทุกด้านในทุกๆ วันและแม้แต่ทุกขณะ

เมื่อสามสิ่งปรากฏขึ้นมาบนโลกโดยการประสาทพรของพระเจ้าเป็นเจ้า โลกแห่งรัฐนี้จะมีชีวิตประดับด้วยความวิเศษและบริบูรณ์ด้วยคุณลักษณะ สิ่งแรกคือสายลมที่ออกผลแห่งวันสันตฤกษ์ สิ่งที่สองคือก้อนเมฆที่เหลือหลายแห่งวันสันตฤกษ์ และสิ่งที่สามคือความร้อนของดวงอาทิตย์ที่เจิดจ้า เมื่อสามสิ่งนี้ประทานมาให้โดยพระพรอันไม่รู้สิ้นของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อนั้นต้นไม้และกิ่งแห่งจะสดชื่นและเขียวขึ้นมาอย่างช้าๆ โดยการอนุญาตของพระเจ้าเป็นเจ้า และประดับประดาด้วยดอกไม้และผลไม้หลายชนิด เช่นเดียวกันเมื่อเจตนาที่บริสุทธิ์และความยุติธรรมของผู้ปกครอง อัจฉริยภาพและความชำนาญสุดยอดทักษะการบริหารประเทศของบรรดาเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ความมุ่งมั่นและความพยายามอย่างไม่อ้อมแรงของประชาชน ผสมผสานเข้าด้วยกันทั้งหมด เมื่อนั้นผลที่เกิดจากความก้าวหน้า การปฏิรูปที่กว้างไกล ความภาคภูมิใจและความเจริญรุ่งเรืองของรัฐบาลและประชาชน จะปรากฏให้เห็นชัด

อย่างไรก็ตามหากด้วยความล่าช้าและการเลื่อนเวลาพวกเขาหมายความว่า ในแต่ละชั่วคนควรเอาใจใส่การปฏิรูปที่จำเป็นแค่ส่วนนิดเดียว นี้ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากความเฉื่อยชาและอืดอาด และจะไม่เกิดผลอะไรจากกระบวนการวิธีดังกล่าวนอกจากคำพูดที่เหลวไหลซ้ำซาก หากความเร็วร้อนนั้นเป็นภัยความอืดอาดและเกียจคร้านร้ายแรงกว่านับพันเท่า ทางสายกลางที่ดีที่สุดดังที่ลิขิตไว้ว่า : “เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จะทำดีระหว่างความชั่วร้ายสองอย่าง” นี้หมายถึงกึ่งกลางระหว่างความสุดโต่งสองอย่าง “และอย่าให้มือของเจ้าถูกมัดติดกับคอของเจ้า หรือเปิดมือออกหมด...แต่ให้เดินทางสายกลางระหว่างทั้งสองนี้” (66)

สิ่งที่จำเป็นเบื้องต้นและด่วนที่สุดคือการส่งเสริมการศึกษา เป็นเรื่องสุดจะจินตนาการได้ว่าชาติใดจะเจริญรุ่งเรืองและประสบความสำเร็จได้ นอกจากว่าเรื่องสำคัญมูลฐานนี้จะดำเนินไป เหตุผลสำคัญของความเสื่อมถอยและความตกต่ำของประชาชนคือความเขลา ปัจจุบันมวลชนไม่ได้รับทราบแม้แต่กิจการธรรมดา เช่นนั้นยิ่งน้อยกว่าเพียงไหนที่พวกเขาจะเข้าใจแก่นของปัญหาสำคัญและความจำเป็นอันซับซ้อนในเวลานั้น

ดังนั้นเป็นเรื่องรีบด่วนที่จะต้องเขียนบทความและหนังสือที่มีประโยชน์ ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนและแน่ชัดว่า อะไรคือสิ่งที่จำเป็นสำหรับประชาชนในปัจจุบัน และอะไรจะหนุนนำความสุขและความก้าวหน้าของสังคม บทความและหนังสือเหล่านี้ควรได้รับการตีพิมพ์และแพร่กระจายไปทั่วประเทศ เพื่อว่าอย่างน้อยบรรดาผู้นำในหมู่ประชาชนจะตื่นตัวและลุกขึ้นพยายามในระดับหนึ่ง ไปตามแนวทางต่างๆ ที่จะนำไปสู่เกียรติที่ยั่งยืนของตน การตีพิมพ์ความคิดที่สูงส่งคืออานุภาพที่มีพลังในเส้นเลือดแดงของชีวิตและคือวิญญาณของโลก ความคิดคือทะเลที่ไร้ขอบเขต อิทธิพลและสภาพต่างๆ ที่ดำรงอยู่เป็นเสมือนคลื่นแต่ละลูกที่มีรูปทรงต่างๆ ที่จำกัด จนกว่าทะเลจะเดือด คลื่นจึงจะก่อตัวและสาดซัดไข่มุกแห่งความรู้มายังชายฝั่งแห่งชีวิต

ความคิดเห็นของสาธารณชนต้องมุ่งมาที่สิ่งใดก็ตามที่คู่ควรสำหรับยุคนี้ และสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้เว้นแต่โดยการใช้เหตุผลสนับสนุนที่เพียงพอและข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน บริบูรณ์และแน่แท้ เพราะมวลชนที่ช่วยตัวเองไม่ได้ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับโลก และแม้ไม่มีข้อสงสัยว่าพวกเขาแสวงหาและปรารถนาความสุขสำหรับตนเอง กระนั้นความเขลาเหมือนกับม่านอย่างหนักที่ปิดกั้นพวกเขาจากความสุข

จงสังเกตดูว่าการขาดการศึกษาจะทำให้ประชาชนอ่อนแอและตกต่ำขนาดไหน ปัจจุบันนี้ (ค.ศ. 1875) เมื่อพิจารณาจำนวนประชากร ชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกคือจีนซึ่งมีกว่าสี่ร้อยล้านคนอาศัยอยู่ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจีนควรโดดเด่นที่สุดบนพิภพ และชนชาติจีนควรได้รับการแซ่ซ้องสรรเสริญมากที่สุด และกระนั้นเป็นเพราะว่าการขาดการศึกษาในเรื่องอารยธรรมทางวัตถุและวัฒนธรรม จีนจึงกลับเป็นชาติที่อ่อนแอที่สุดและช่วยตัวเองไม่ได้มากที่สุดใบบรรดาชาติที่อ่อนแอทั้งหมด เมื่อไม่นานมานี้กองทัพเล็ก ๆ ของอังกฤษและฝรั่งเศสไปทำสงครามกับจีน และทำให้จีนพ่ายแพ้อย่างเด็ดขาดจนเข้ายึดครองเมืองหลวงปักกิ่ง หากรัฐบาลและประชาชนจีนคอยติดตามวิทยาศาสตร์ที่ล้ำหน้าของยุค หากพวกเขาชำนาญในศิลปะแห่งอารยธรรม เช่นนั้นแล้วหากชาติทั้งหมดบนพิภพเดินทัพเข้ามา การโจมตีก็จะล้มเหลว และผู้โจมตีทั้งหลายจะกลับไปยังที่ที่พวกเขามาอย่างพ่ายแพ้

ที่แปลกยิ่งกว่าเหตุการณ์นี้คือความจริงที่ว่า ในตอนเริ่มต้นรัฐบาลญี่ปุ่นอยู่ภายใต้อำนาจและความคุ้มครองของจีน บัดนี้เป็นเวลาหลายปีที่ญี่ปุ่นได้เปิดตาของตนเอง และนำเทคนิคของ ความก้าวหน้าและอารยธรรมร่วมสมัยมาใช้ เพื่อส่งเสริมวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อสาธารณะ และพยายามด้วยพลังและความสามารถเต็มที่ จนกระทั่งความคิดเห็นของ

สาธารณชนรวมจุดมาที่การปฏิรูป เวลาที่รัฐบาลนี้ได้ก้าวหน้าไปถึงจุดที่ว่า แม้ประชากรของตนมีแค่หนึ่งในหกหรือหนึ่งในสิบของประชากรจีน รัฐบาลญี่ปุ่นก็ได้ท้าทายรัฐบาลจีนเมื่อไม่นานมานี้ และในที่สุดรัฐบาลจีนถูกบีบบังคับให้ตกลง จงสังเกตดูอย่างรอบคอบว่า การศึกษาและศิลปะแห่งอารยธรรมนำเกียรติ ความเจริญรุ่งเรือง ความเป็นไทและอิสรภาพมาสู่รัฐบาลและประชาชนอย่างไร

ยิ่งไปกว่านั้นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องก่อตั้งโรงเรียนทั่วทั้งเปอร์เซีย แม้แต่ในเมืองชนบทและหมู่บ้านที่เล็กที่สุด สนับสนุนประชาชนทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ให้ลูกของตนได้เรียนการอ่านเขียน หากจำเป็นควรให้การศึกษาเป็นเรื่องบังคับ จนกว่าเส้นประสาทและเส้นเลือดของชาติจะมีชีวิตชีวา มาตรการทุกอย่างที่ลงมือไปจะไร้ประโยชน์ เพราะประชาชนเป็นเสมือนร่างกายมนุษย์ ความมุ่งมั่นและความต้องการที่จะดิ้นรนต่อสู้เป็นเสมือนวิญญาณ ร่างกายที่ไร้วิญญาณไม่เคลื่อนไหว อานุภาพที่มีพลังนี้มีอยู่ในธรรมชาติของประชาชนชาวเปอร์เซียในระดับสูงสุด และการแพร่กระจายการศึกษาจะปลดปล่อยอานุภาพนี้

สำหรับกลุ่มคนที่เชื่อว่า ไม่จำเป็นและไม่เหมาะสมที่จะยึดหลักการของอารยธรรม หลักธรรม

มูลฐานของความก้าวหน้าไปสู่ความสุจริตระดับสูงของสังคมในโลกทางวัตถุ กฎที่ก่อให้เกิดการปฏิรูปอย่างถาวรทั่ว วิธีการที่ขยายขอบเขตของวัฒนธรรม และเป็นสิ่งเหมาะสมกว่ากันมากที่เปอร์เซียและชาวเปอร์เซียจะใคร่ครวญดูสถานการณ์ แล้วสร้างเทคนิคแห่งความก้าวหน้าของตนเอง

เป็นที่แน่นอนว่าหากความฉลาดที่แข็งขันและความชำนาญที่เหนือกว่าของบุคคลที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายในชาติ พลังงานและความมุ่งมั่นของบรรดาบุรุษที่ดีเด่นที่สุดในราชสำนัก ความพยายามที่มุ่งมั่นของบรรดาผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในกฎที่ยิ่งใหญ่ของวงการเมือง มารวมเข้าด้วยกันทั้งหมด และทุกคนพยายามทุกอย่าง ตรวจสอบและใคร่ครวญดูทุกรายละเอียดและกระแสหลักๆ ของกิจการทั้งหลาย มีความเป็นไปได้อย่างยิ่งที่บางสถานการณ์จะได้รับการปฏิรูปอย่างถาวรทั่ว เพราะแผนงานที่มีประสิทธิภาพที่พวกเขาพัฒนาขึ้นมา อย่างไรก็ตามในกรณีส่วนใหญ่พวกเขายังคงจะต้องยึด เพราะว่าตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา คนนับร้อยนับพันได้อุทิศชีวิตทั้งหมดของตนต่อการทดสอบสิ่งเหล่านี้ จนกระทั่งพวกเขาสามารถก่อให้เกิดพัฒนาการที่เป็นล่ำเป็นสัน หากละเลยทุกสิ่งที่มีอยู่แล้วพยายามสร้างกลไกเหล่านี้ใหม่ในประเทศของเราเองและในวิถีทางของเราเอง และดังนี้แล้วจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าที่น่าหวังไว้ คงต้องอาศัยเวลาหลายชั่วคนและกระนั้นก็ยังไปไม่ถึงเป้าหมาย ตัวอย่างเช่นจงสังเกตดูในประเทศอื่นๆ ว่า พวกเขาพากเพียรอยู่เป็นเวลานานจนกระทั่งในที่สุดพวกเขาค้นพบพลังไอน้ำ และโดยวิธีนี้พวกเขาสามารถทำงานหนักๆ ที่เกินกำลังของมนุษย์ได้โดยง่าย หากเรา

ละทิ้งการใช้พลังนี้แล้วพยายามเต็มที่ในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งอื่นมาแทน จะต้องใช้เวลาที่ศตวรรษ
ดังนั้นเป็นการดีกว่าที่จะใช้ไอน้ำต่อไป และในเวลาเดียวกันก็คอยตรวจสอบความเป็นไปได้ว่าจะมีพลังที่
ยิ่งใหญ่กว่าให้ใช้หรือไม่ เราควรพิจารณาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ ศิลปะและสูตร
การเมืองอื่นๆ ที่พิสูจน์แล้วว่ามิใช่ประโยชน์ ด้วยมาตรฐานเดียวกัน กล่าวคือ กระบวนวิธีทั้งหลายที่ผ่าน
มาหลายยุคซึ่งได้รับการทดสอบครั้งแล้วครั้งเล่า และข้อได้เปรียบและที่ใช้มากมายของกระบวนวิธี
เหล่านั้นเป็นที่สาธิตแล้วว่านำไปสู่ความรู้โรจน์และความยิ่งใหญ่ของรัฐ ความผาสุกและความก้าวหน้า
ของประชาชน หากละทิ้งสิ่งทั้งหมดเหล่านี้โดยไม่มีเหตุผลที่ดีพอ และพยายามหาวิธีปฏิรูปอื่นๆ
จะเกิดการปฏิรูปดังกล่าว กว่าจะข้อได้เปรียบของวิธีปฏิรูปเหล่านั้นจะได้รับการทดสอบ หลายปีและหลาย
ชีวิตคงหมดไป ระหว่างนั้น “เรายังคงอยู่ที่โค้งแรกของถนน” (67)

ความเหนือกว่าของปัจจุบันที่สัมพันธ์กับอดีตอยู่ที่ว่า ปัจจุบันสามารถครองและเอาหลายสิ่งมา
เป็นแบบอย่าง ซึ่งเคยลองและทดสอบและสาธิตในอดีตแล้วว่ามิใช่ประโยชน์อย่างยิ่ง และปัจจุบันสามารถ
ค้นพบสิ่งใหม่ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนมรดกที่มีค่าของตน ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าความสำเร็จและ
ประสบการณ์ของอดีตเป็นที่ทราบและหาได้ในปัจจุบัน ขณะที่การค้นพบของปัจจุบันไม่เป็นที่ทราบ
สำหรับอดีต โดยสมมติว่าคนรุ่นหลังประกอบด้วยบุคคลต่างๆ ที่มีความสามารถ มิฉะนั้นแล้วคนรุ่นหลัง
มากมายหลายชั่วคนก็จะไม่มีแม้แต่หยดเดียวจากมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไร้ขอบเขตที่เป็นของบรรพบุรุษ
ของตน

จงใคร่ครวญดูสักนิด : ขอให้เราสมมติว่าโดยอาณุญาตของพระผู้เป็นเจ้า บุคคลบางคนถูกนำมา
วางไว้บนโลก เป็นที่ชัดเจนว่าบุคคลเหล่านี้จำเป็นจะต้องมีหลายสิ่งเพื่อศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์
เพื่อความสุขและความสะดวกสบายของตน จะเป็นการดีกว่าหรือไม่ที่พวกเขาควรได้สิ่งเหล่านี้จากคนรุ่น
เดียวกัน หรือว่าพวกเขาในแต่ละชั่วคนไม่ควรยืมสิ่งใด แต่ควรสร้างเครื่องมือชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้นมาเอง
ที่จำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของมนุษย์?

หากบางคนยืนยันว่ากฎ หลักการและหลักธรรมมูลฐานแห่งความก้าวหน้าในระดับสูงสุดของ
สังคมที่พัฒนาเต็มที่ ที่ใช้กันอยู่ในประเทศอื่นๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่และความต้องการตาม
ประเพณีของประชาชนชาวเปอร์เซีย และด้วยเหตุนี้จำเป็นที่ภายในอิหร่าน บรรดาผู้วางแผนของชาติ
ควรพยายามสุดกำลังที่จะนำมาซึ่งการปฏิรูปที่เหมาะสมกับเปอร์เซีย ขอให้พวกเขาอธิบายก่อนว่า มีภัย
อันใดมาจากการนำเข้ามาจากต่างประเทศดังกล่าว?

หากประเทศได้รับการพัฒนา ถนนหนทางได้รับการซ่อมแซม สภาพชีวิตของผู้ที่ช่วยตัวเอง
ไม่ได้ได้รับการปรับปรุงโดยวิธีต่างๆ คนยากไร้ได้รับการฟื้นฟู มวลชนมุ่งมั่นบนหนทางไปสู่
ความก้าวหน้า หนทางแห่งความมั่งคั่งของสาธารณชนเพิ่มขึ้น ขอบเขตของการศึกษากว้างขึ้น การ
ปกครองได้รับการจัดเป็นระบบอย่างเหมาะสม และการใช้สิทธิได้อย่างอิสระของบุคคล ความปลอดภัย

ของตัวบุคคลและทรัพย์สิน ศักดิ์ศรีและชื่อเสียงที่ดั่งามของบุคคล ได้รับการประกัน ทั้งหมดนี้ไม่ ตรงกันกับอุปนิสัยใจคอของประชาชนชาวเปอร์เซียหรือ? สิ่งใดก็ตามที่ขัดกับมาตรการเหล่านี้ได้รับการ พิสูจน์แล้วว่าก่อความเสียหายในทุกประเทศ และมีได้เป็นจริงกับท้องถิ่นใดมากกว่าท้องถิ่นอื่น

ความมั่งงายเหล่านี้ทั้งหมดเป็นผลมาจากความไร้ปัญญาและความเข้าใจ การสังเกตและการ วิเคราะห์ที่ไม่เพียงพอ ที่จริงแล้วผู้ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองและผู้ถ่วงเวลาส่วน ใหญ่ เพียงแต่กำลังปกปิดผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของตนไว้ในถ้อยคำเหลวไหลที่ยังมาเป็นชุด และทำ ให้จิตใจของมวลชนที่ช่วยตัวเองไม่ได้สับสนด้วยคำแถลงต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของพวกเขาที่ ปกปิดไว้อย่างดี

ดูกร ประชาชนของเปอร์เซีย! หัวใจคือสิ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของฝากฝังไว้ จงชำระรอยเปื้อนแห่ง ความรักตนเองออกไปจากหัวใจ และประดับหัวใจด้วยมงกุฎแห่งเจตนาที่บริสุทธิ์ จนกว่าเกียรติอัน ศักดิ์สิทธิ์และความยิ่งใหญ่ที่ยั่งยืนของชาติที่เรื่อนามนี้ จะส่องแสงบนนภาที่เป็นมงคลประดุจยามเช้าที่ แท้จริง วันเวลาแคหยิบมือบนพิภพจะผ่านไปเหมือนเงาและจบสิ้น ดังนั้นจงพยายามเพื่อว่าพระเจ้า เป็นเจ้าจะเสด็จรุดมาธิคุณของพระองค์มายังเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะฝากความทรงจำที่ดีไว้ในหัวใจและบนริม ฝีปากของคนรุ่นหลัง “และขอให้ข้าพเจ้าถูกกล่าวถึงอย่างมีเกียรติโดยชนรุ่นหลัง” (68)

ขอความสุขจงมีแด่ดวงวิญญาณที่ลืมนโยบายของตนเอง และแข่งกับเพื่อนของตนในการรับใช้ สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อทุกคน เหมือนกับบรรดาผู้ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเลือกสรร จนกว่าเขาจะได้รับการเพิ่ม พลังจากพระพรและความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องจากพระเจ้า ให้ชูชาติที่ยิ่งใหญ่นี้ขึ้นมาสู่สุดยอด แห่งความรู้โรจน์บรมโบราณ พื้นดินแดนที่แห่งแล้งนี้ให้ขึ้นมามีชีวิตที่อัมเอม และประดับประดับต้นไม้ เหล่านี้ซึ่งเป็นชีวิตของมนุษย์ทั้งหลาย ด้วยใบไม้สด ดอกไม้และผลไม้แห่งความปวารณาตนอย่างเบิก บาน ดังเช่นวสันตฤดูของจิตวิญญาณ

หมายเหตุ

- 1 โกรอ่าน 39:69
- 2 โกรอ่าน 55:1-3
- 3 โกรอ่าน 39:12
- 4 โกรอ่าน 45:53
- 5 โกรอ่าน 7:178, 8:22
- 6 ต้นฉบับภาษาเปอร์เซีย ค.ศ.1875 ไม่แสดงชื่อของผู้เขียน และฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษที่ตีพิมพ์ครั้งแรกปี ค.ศ.1910 กล่าวเพียงว่า “เขียนโดยนักปรัชญาบาไฮดีเด่นคนหนึ่ง”
- 7 โกรอ่าน 76:9
- 8 พงศาวดาร 36:22-23, เอสรา 1:2, เอสเธอร์ 1:1, 8:9, ยะไซยา 45:1,14; 49:12
- 9 โกรอ่าน 6:90, 11:31
- 10 โกรอ่าน 14:23, 35:18
- 11 โกรอ่าน 95:4
- 12 อีหม่ามอาลี
- 13 โกรอ่าน 5:85
- 14 โกรอ่าน 29:2
- 15 จาฮ์ลียาห์ : ช่วงเวลาที่ไม่มีศาสนาในอาราเบียก่อนการเสด็จมาของพระโมฮัมหมัด
- 16 ชาวอาหรับที่ไม่มีศาสนาถือปฏิบัติการสงบศึกหนึ่งเดือนต่างหากและอีกสามเดือนติดต่อกัน ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวจะไปแสวงบุญกันที่เมกกะ และมีงานรื่นเริง การประกวดความสง่างามและงานที่คล้ายๆ กัน
- 17 โกรอ่าน 16:124
- 18 โกรอ่าน 4:45, 5:16
- 19 ดู Kitab-i-Iqan, p.86
- 20 หากคำว่าพีชคณิตเราหมายถึงสาขาหนึ่งของคณิตศาสตร์ที่เราเรียนการแก้สมการ $x(2) + 5x = 14$ ศาสตร์นี้เริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 17 แต่ถ้ามีการเขียนสมการด้วยสัญลักษณ์ที่ยู่งยากกว่า อาจถือว่าเริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 3
- 21 โกรอ่าน 39:12, 13:17
- 22 โอลามา อาจแปลเป็น ผู้รู้ นักวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญศาสนา
- 23 เรช กาลูทา ซึ่งเป็นเจ้าชายหรือผู้ปกครองคณะผู้ถูกเนรเทศในบาบิโลน และชาวยิวไม่ว่าอยู่ที่ไหนต่างเคารพชื่นชมเขา

- 24 หน่วยน้ำหนักในเตหะราน เท่ากับ 6.33 ปอนด์
- 25 โกรอ่าน 9:33, 48:28, 61:9
- 26 โกรอ่าน 54:55
- 27 โกรอ่าน 7:171 วันที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากล่าวต่อบรรดาคนรุ่นหลังของอดัมว่า “เราไม่ใช่พระผู้เป็นนายของเจ้าหรือ?” และพวกเขาตอบว่า “ใช่แล้ว เราเป็นพยาน”
- 28 โกรอ่าน 9:33
- 29 โกรอ่าน 27:12 กล่าวถึงพระโมเสสว่า : “บัดนี้จึงวางมือของเจ้าไว้ในอ้อมอกของเจ้า : มือนั้นจะออกมาขาว...หนึ่งในเก้าสัญลักษณ์สำหรับฟาโรห์และประชาชนของเขา...” เช่นกันในโกรอ่าน 7:105, 20:23, 26:32 และ 28:32
- 30 โกรอ่าน 16:126
- 31 โกรอ่าน 24:35
- 32 ดู โกรอ่าน 38:11 และ 89:9
- 33 โกรอ่าน 20:46
- 34 โกรอ่าน 33:63 “มนุษย์จะถามเจ้าเกี่ยวกับ ‘ซัวโมงนั้น’ จงกล่าวว่า : พระผู้เป็นเจ้านั้นที่รู้เรื่องนี้” เช่นกันดูแมทธิว 24:36, 42 สำหรับบาไฮนี้หมายถึงการเสด็จมาของพระบ็อบและพระบาฮาอุลลาห์
- 35 การแถลงความศรัทธาของอิสลามบางครั้งให้กล่าวคำยืนยันสองอย่างว่า : “ข้าขอให้การยืนยันว่าไม่มีพระผู้เป็นเจ้านอกจากพระผู้เป็นเจ้า และพระโมฮัมหมัดคือพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า”
- 36 โกรอ่าน 12:44, 21:15
- 37 โกรอ่าน 24:39
- 38 ค.ศ.1875
- 39 ย่อหน้านี้และถัดไปอีกย่อหน้าที่เริ่มต้นด้วย “คนไม่กี่คนซึ่งไม่ทราบถึงอานุภาพที่แฝงอยู่ในความอุตสาหกรรมของมนุษย์” แปลโดยท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ศาสนิกบาลของศาสนาบาไฮ ดู The World Order of Baha'u'llah, p.37-38
- 40 กษัตริย์แห่งราชวงศ์ซาชานียันซึ่งครองราชย์ระหว่างปี ค.ศ.535-578
- 41 นั่นคือทั่วโลก
- 42 โกรอ่าน 17:84
- 43 โกรอ่าน 2:24
- 44 โกรอ่าน 8:64
- 45 โกรอ่าน 24:35
- 46 โกรอ่าน 2:58

- 47 โกรอ่าน 17:4
- 48 คัมภีร์ไบเบิลฉบับ King James เขียนว่า “เจ้าได้ยินสิ่งที่กล่าวไว้ว่า ‘จงรักเพื่อนบ้าน และเกลียดชังศัตรู’ นักวิชาการทั้งหลายคัดค้านสิ่งที่เขียนไว้นี้เพราะว่าขัดกับกฎที่รู้ที่อยู่ในเลวีตัส 19:18 อพยพ 23:4-5 สุภาษิต 25:21 ทาลหมุด และอื่นๆ
- 49 ผลงานของพระอับดุลบาฮา Some Answered Questions, chapter 84 และ The Promulgation of Universal Peace, p.385 ดู Galen on Jews and Christians โดย Richard Walzer, Oxford University Press, 1949, p.15
- 50 โกรอ่าน 4:114, 2:207
- 51 โกรอ่าน 39:69
- 52 เนื้อหาภาษาเปอร์เซียเขียนชื่อผู้ประพันธ์ว่า “เดรปาร์” และให้ชื่อผลงานของเขาว่า “ความก้าวหน้าของชนชาติทั้งหลาย” เป็นที่ชัดเจนว่านี่เป็นการกล่าวถึงจอห์น วิลเลียม เดรเปอร์, ค.ศ.1811-1882, นักเคมีเด่นดังและนักประวัติศาสตร์ที่ได้รับการแปลภาษาอย่างกว้างขวาง เนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับการส่งเสริมโลกตะวันตกโดยชาวมุสลิม และเกี่ยวกับเกอร์เบิร์ต (พระสันตะปาปาซิลเวสเตอร์ที่ 2) ปรากฏอยู่ในเล่มที่ 2 ของผลงานที่อ้างถึง
- 53 โกรอ่าน 3:110
- 54 โกรอ่าน 3:100
- 55 โกรอ่าน 16:92
- 56 โกรอ่าน 7:198
- 57 โกรอ่าน 3:128
- 58 โกรอ่าน 2:172
- 59 โกรอ่าน 59:9
- 60 โกรอ่าน 2:203
- 61 โกรอ่าน 42:36
- 62 โกรอ่าน 3:153
- 63 โกรอ่าน 17:14
- 64 โกรอ่าน 59:65
- 65 โกรอ่าน 23:14 “ตั้งนั้นขอความวิสุทธิจึงมีแต่พระผู้เ็นเจ้า พระผู้สร้างที่ล้ำเลิศที่สุด”
- 66 โกรอ่าน 17:31; 110
- 67 จากบรรทัด “อัครทูตได้ผ่านเมืองทั้งเจ็ดแห่งความรัก และเรายังคงอยู่ที่โค้งแรกของถนน”
- 68 โกรอ่าน 26:84